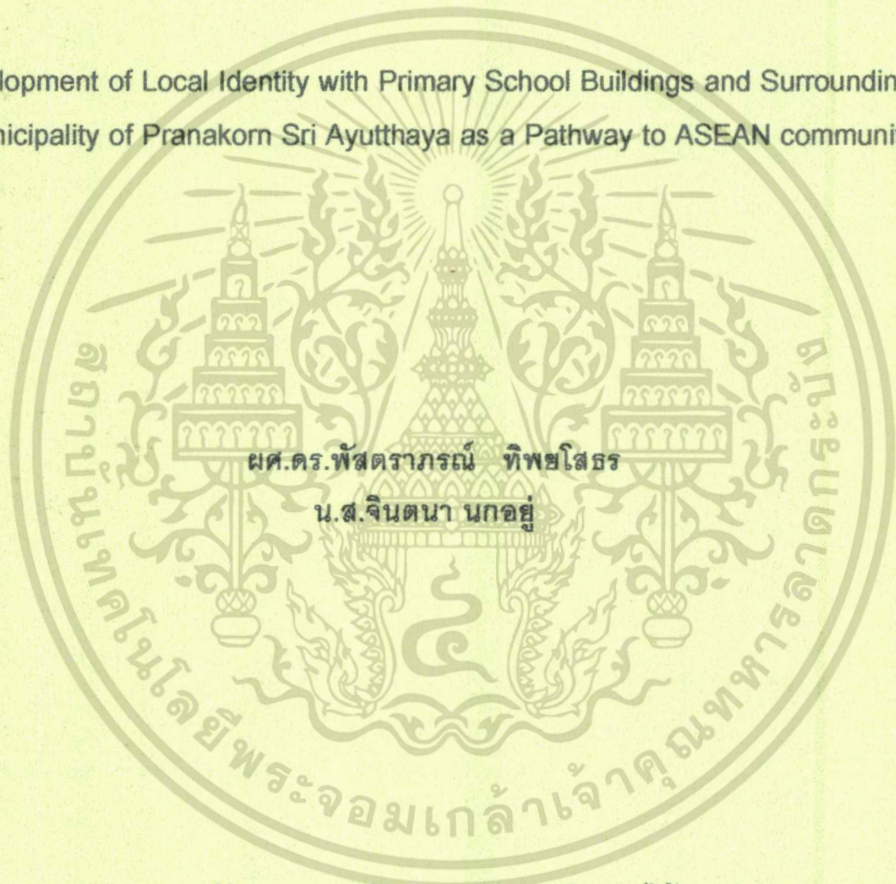

รายงานการวิจัย

การส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นด้วยสภาพแวดล้อมอาคารเรียนระดับประถมศึกษาสู่สังคม
อาเซียนในเทศบาลเมือง จ.พระนครศรีอยุธยา

A development of Local Identity with Primary School Buildings and Surroundings in
Municipality of Pranakorn Sri Ayutthaya as a Pathway to ASEAN community

ผศ.ดร.พิศดารภรณ์ ทิพย์โสธร

น.ส.จินตนา นกอยู่

ทุนสนับสนุนงานวิจัย: งบประมาณเงินรายได้ 2556

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์ของโรงเรียนเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

รายงานการวิจัย

การส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นด้วยสภาพแวดล้อมอาคารเรียนระดับประถมศึกษาสู่สังคมอาเซียน
ในเทศบาลเมือง จ.พระนครศรีอยุธยา

A development of Local Identity with Primary School Buildings and Surroundings in Municipality of
Pranakorn Sri Ayutthaya as a Pathway to ASEAN community

ผู้ดำเนินการวิจัย

ผศ.ดร.พัสดราภรณ์ ทิพย์โสธร

จินตนา นกอยู่

ปีที่พิมพ์: 2557

โครงการวิจัยงบประมาณเงินรายได้ 2556

หน่วยงานต้นสังกัด

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน 137774
พิมพ์ครั้งที่ 24 ก.ค. 2558

12698933

ไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
หรือเพื่อวัตถุประสงค์อื่นใด หากมีให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อโครงการ : การส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นด้วยสภาพแวดล้อมอาคารเรียนระดับประถมศึกษาสู่สังคม
อาเซียนในเทศบาลเมือง จ.พระนครศรีอยุธยา

ผู้วิจัย : ผศ.ดร.พัสดราภรณ์ ทิพย์โสธร
น.ส.จินตนา นกอยุ่

แหล่งทุน : งบประมาณเงินรายได้ ประจำปี 2556

หน่วยงานต้นสังกัด : คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ระยะเวลาที่ทำการวิจัย : ตุลาคม 2555 – กันยายน 2557

บทคัดย่อ

การศึกษาแนวทางการส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นด้วยสภาพแวดล้อมอาคารเรียนระดับ
ประถมศึกษาสู่สังคมอาเซียน ด้วยทฤษฎีสิ่งแวดล้อม จิตวิทยาการศึกษาและสถาปัตยกรรม เพื่อศึกษา
1) ศึกษาสภาพปัจจุบันของอาคารเรียนระดับประถมศึกษาในเทศบาลเมือง จ.พระนครศรีอยุธยา
2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ใช้สอยในห้องเรียน กิจกรรมการเรียนการสอน และการส่งเสริม
ท้องถิ่นสู่สังคมอาเซียนในเทศบาลเมือง จ.พระนครศรีอยุธยา 3) เสนอแนะแนวทางการส่งเสริมเอกลักษณ์
ท้องถิ่นด้วยสภาพแวดล้อมอาคารเรียนระดับประถมศึกษาสู่สังคมอาเซียน การเก็บรวบรวมข้อมูล ด้วย
แบบสำรวจและสังเกต แบบสอบถามในอาคารเรียน สถาบันการศึกษาระดับประถมศึกษาของรัฐบาล
จ.พระนครศรีอยุธยา จำนวน 8 แห่ง นำมาวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้านการใช้อาคารสถานที่

การวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าการส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นด้วยสภาพแวดล้อมอาคารเรียน จะ
สนับสนุนการเรียนรู้ทางสังคม 3 ประการคือ 1) ความตระหนักในเอกลักษณ์ท้องถิ่น 2) การสร้าง
สภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนเพื่อส่งเสริมประสบการณ์สู่สังคม 3) การส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นด้วย
สภาพแวดล้อมอาคารเรียน สภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ใช้อาคารสถานที่ในปัจจุบัน ที่มีบทบาทของ
วัฒนธรรมชุมชนและท้องถิ่น รวมถึงระบบนิเวศน์ของชุมชน เป็นปัจจัยกำหนดการสร้างสรรค
สภาพแวดล้อมทางกายภาพ

ผลที่ได้จากการส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นด้วยสภาพแวดล้อมอาคารเรียนมีส่วนพัฒนาการ
จัดสภาพแวดล้อมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ระดับประถมศึกษาและระดับการศึกษาที่สูงขึ้น ด้วยภาพลักษณ์
ของเอกลักษณ์ท้องถิ่นสื่อถึงการเรียนรู้ในระดับเชื่อมโยงชุมชนด้วยกระบวนการบูรณาการประสบการณ์
ซึ่งเป็นแนวทางสำคัญนำไปสู่การสร้างนโยบายส่งเสริมการเรียนรู้ระดับประถมศึกษาสู่สังคมอาเซียน
ต่อไป

Title: A development of Local Identity with Primary School Buildings and Surroundings in Municipality of Pranakorn Sri Ayutthaya as a Pathway to ASEAN community

Researcher: Asst Prof. Dr. Pastraporn Thipayasothon

Miss Jintana Nokyu

Scholarship: Government Fund Year 2012

Organization: Faculty of Industrial Education

King Mongkuth's Institute of technology Ladkrabang

Duration of research: October 2012 to September 2014

Abstract

The development of Initial local community of Ayutthaya provincial primary school education office for ASEAN goal base on three theories of environment, psychological education and architecture. The analytical method would determine the relationship of educational building usage from 6 institutes in Cholburi province. There are three objectives of study; 1) the functional area were using for Initial local community of Ayutthaya provincial primary school 2) the relationship between class room function, activities and ASEAN goal of Ayutthaya provincial primary school 3) the development of Initial local community of Ayutthaya provincial primary school education office for ASEAN goal. The field survey was collected by spatial questionnaire from 8 primary schools in Ayutthaya provincial.

The findings of Initial local community of primary school education office for ASEAN goal are: 1) the awareness of local style during primary school education 2) the functional area can control the experience in social study 3) The development of Initial local community in provincial primary school education office for ASEAN goal.

The results showed that awareness of local style during primary school education shall support the the development of Initial local community primary school education office for ASEAN goal.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ii
กิตติกรรมประกาศ.....	iv
สารบัญ.....	v
สารบัญตาราง.....	vii
สารบัญภาพ.....	ix
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 หลักการและเหตุผลการวิจัย.....	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย.....	3
1.3 ขอบเขตการวิจัย.....	3
1.4 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	4
1.5 กรอบแนวความคิดการวิจัยพื้นที่ใช้สอยในอาคารเรียนระดับอุดมศึกษา.....	6
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้จากโครงการวิจัย.....	8
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	9
2.1 สภาพแวดล้อมทางกายภาพการศึกษา.....	9
2.2 การพัฒนาสภาพแวดล้อมอาคารเรียน.....	11
2.3 ความหมายของเมืองและวิวัฒนาการของเมือง.....	13
2.4 แนวทางการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทย.....	15
2.5 ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community).....	17
2.6 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา.....	20
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	22
3.1 พื้นที่ศึกษา ประชากร และกลุ่มตัวอย่างการวิจัย.....	22
3.2 การกำหนดตัวแปรในการวิจัย.....	24
3.3 การออกแบบแผนการวิจัย.....	24
3.4 ประชากรและการสุ่มตัวอย่างในการวิจัย.....	24
3.5 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	26
3.6 การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย.....	27
3.7 การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย.....	28

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิจัย.....	31
4.1 ลักษณะทางกายภาพอาคารเรียนระดับประถมศึกษา.....	31
4.2 เอก্ষณท์องถินและปัจจัยสภาพแวดล้อมอาคารเรียนระดับประถมศึกษา.....	46
4.3 การส่งเสริมเอก্ষณท์องถินด้วยสภาพแวดล้อมอาคารเรียนสู่สังคมอาเซียน.....	49
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อมูลเสนอแนะ.....	53
5.1 สภาพปัจจุบันของอาคารเรียนระดับประถมศึกษา.....	53
5.2 สรุปผลการส่งเสริมเอก্ষณท์องถินด้วยสภาพแวดล้อมกายภาพสู่สังคมอาเซียน.....	57
5.3 ข้อเสนอแนะการส่งเสริมเอก্ষณท์องถินระดับประถมศึกษาสู่สังคมอาเซียน.....	59

บรรณานุกรม

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก. หนังสือขอความอนุเคราะห์

ภาคผนวก ข. แบบสำรวจและสังเกต

แบบสอบถาม

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 3.1 แสดงข้อมูลโรงเรียนประถมศึกษาในเทศบาลพระนครศรีอยุธยา.....	23
ตารางที่ 3.2 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนประถมศึกษา จ.พระนครศรีอยุธยา....	25
ตารางที่ 3.3 แสดงช่วงเวลากារเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยจากกรณีศึกษา.....	27
ตารางที่ 3.4 แสดงจำนวนแบบสอบถามความคิดเห็นจากกลุ่มตัวอย่างการวิจัย.....	29
ตารางที่ 4.1 แสดงสภาพปัจจุบันโรงเรียนเทศบาลวัดเขียน.....	32
ตารางที่ 4.2 แสดงสภาพปัจจุบันโรงเรียนชุมชนป้อมเพชร	34
ตารางที่ 4.3 แสดงสภาพปัจจุบันอาคารเรียนโรงเรียนเทศบาลวัดตองบุโบราณคดีตสร	35
ตารางที่ 4.4 แสดงสภาพปัจจุบันอาคารเรียนโรงเรียนเทศบาลสรรพสามิตฯ.....	37
ตารางที่ 4.5 แสดงสภาพปัจจุบันอาคารเรียนโรงเรียนเทศบาลวัดศาลาปูน.....	39
ตารางที่ 4.6 แสดงสภาพปัจจุบันอาคารเรียนโรงเรียนเทศบาลวัดรัตนชัย.....	41
ตารางที่ 4.7 แสดงสภาพปัจจุบันอาคารเรียนโรงเรียนเทศบาลวัดแม่นางปลื้ม.....	43
ตารางที่ 4.8 แสดงสภาพปัจจุบันอาคารเรียนโรงเรียนเทศบาลวัดป่าโค.....	45
ตารางที่ 4.9 แสดงการสำรวจ ณ โรงเรียนประถมศึกษาในเทศบาลเมือง จ.พระนครศรีอยุธยา.....	47
ตารางที่ 4.10 แสดงข้อมูลสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างกับพื้นที่นั้นทางการ.....	47
ตารางที่ 4.11 แสดงข้อมูลระยะเวลาที่อยู่ในโรงเรียนกับความพึงพอใจในการบำรุงรักษาอาคาร.....	48
ตารางที่ 4.12 แสดงสถานภาพกลุ่มตัวอย่างกับความพอใจต่อรูปทรงอาคารเรียน.....	49
ตารางที่ 4.13 แสดงระยะเวลาที่อยู่ในสถาบันอุดมศึกษากับมลภาวะทางเสียง.....	50
ตารางที่ 4.14 แสดงลักษณะการสัญจรในสถาบันการศึกษากับความพอใจต่อผังอาคารเรียน.....	51
ตารางที่ 4.15 แสดงสถานภาพกับความพอใจต่อความปลอดภัยบริเวณอาคารเรียน	51

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 2.1	แสดงการขยายตัวของเมืองแบบวงแหวน	14
ภาพที่ 2.2	แสดงการขยายตัวของเมืองแบบเส้นตรง.....	15
ภาพที่ 2.3	แสดงการขยายตัวของเมืองแบบรูปดาว	15
ภาพที่ 2.4	จังหวัดพระนครศรีอยุธยา.....	20
ภาพที่ 2.5	เทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา.....	21
ภาพที่ 3.1	แสดงพื้นที่ศึกษา จ.พระนครศรีอยุธยา.....	22
ภาพที่ 3.2	แสดงที่ตั้งโรงเรียนประถมศึกษาในเทศบาลพระนครศรีอยุธยา.....	23
ภาพที่ 3.3	แสดงการวางแผนประชากรและกลุ่มตัวอย่างการวิจัย.....	25
ภาพที่ 3.4	แสดงพื้นที่ศึกษา จ.พระนครศรีอยุธยา.....	22
ภาพที่ 3.5	แสดงพื้นที่ศึกษา จ.พระนครศรีอยุธยา.....	22
ภาพที่ 3.6	แสดงพื้นที่ศึกษา จ.พระนครศรีอยุธยา.....	22
ภาพที่ 5.1	แสดงตัวอย่างสภาพแวดล้อมกายภาพอาคารเรียน.....	53
ภาพที่ 5.2	แสดงปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบกายภาพสิ่งแวดล้อม.....	54
ภาพที่ 5.3	แสดงการส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นในอาคารเรียนระดับประถมศึกษา.....	55
ภาพที่ 5.4	แสดงการสร้างกิจกรรมส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นในพื้นที่อาคารเรียน.....	55
ภาพที่ 5.5	แสดงพื้นที่ส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นในระดับประถมศึกษา.....	56
ภาพที่ 5.6	การออกแบบพื้นที่ส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่น	57
ภาพที่ 5.7	แสดงการสร้างบรรยากาศเอกลักษณ์ท้องถิ่นด้วยสภาพแวดล้อมอาคารเรียน.....	58
ภาพที่ 5.8	แสดงปัจจัยส่งเสริมการเรียนรู้สู่สังคมอาเซียน.....	59
ภาพที่ 5.9	แสดงการแนวคิดในการออกแบบ : การรวมตัวเป็น 1 โรงเรียนชุมชนป้อมเพชร.....	60
ภาพที่ 5.10	แสดงการแนวคิดในการออกแบบห้องเรียนด้วยวัฒนธรรมวิถีชีวิต.....	61
ภาพที่ 5.11	แสดงทัศนียภาพโรงเรียนเทศบาลวัดศาลาปูน.....	61

บทที่ 1 บทนำ

การพัฒนามาตรฐานการศึกษา Association of Southeast Asian Nations (ASEAN) เพื่อส่งเสริมการหมุนเวียนของนักศึกษาและครูอาจารย์ ในอาเซียน รวมทั้งให้มีการยอมรับในคุณสมบัติทางวิชาการร่วมกันในอาเซียน การส่งเสริมความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษาต่างๆและการแลกเปลี่ยนเยาวชน การพัฒนาระบบการศึกษาทางไกล ซึ่งช่วยสนับสนุนการศึกษาตลอดชีวิต การส่งเสริมและปรับปรุงการศึกษาด้านอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมทางอาชีพทั้งในขั้นต้นและขั้นต่อเนื่อง ตลอดจนส่งเสริมและเพิ่มพูนความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษาของประเทศสมาชิกอาเซียน

1.1 หลักการและเหตุผลการวิจัย

ประเทศสมาชิกอาเซียนจะมีการรวมตัวกันเป็นประชาคมอาเซียนในปี 2558 เป็นการสร้างสังคมภูมิภาคให้พลเมืองของประเทศสมาชิกอาเซียนอยู่ร่วมกันฉันญาติมิตรในครอบครัวเดียวกัน ประชาคมอาเซียนก่อตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมความเข้าใจอันดีต่อกันระหว่างประเทศในภูมิภาค อำนวยความสะดวกซึ่งสันติภาพ เสถียรภาพ และความมั่นคงทางการเมือง สร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าทางด้านเศรษฐกิจ การพัฒนาทางสังคม และวัฒนธรรม การกินดีอยู่ดีบนพื้นฐานของความเสมอภาคและผลประโยชน์ร่วมกันของประเทศสมาชิกทั้ง 10 ประเทศ ได้แก่ ประเทศไทย อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ บรูไน เวียดนาม ลาว พม่า และกัมพูชา อาเซียนเป็นภูมิภาคที่มีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็วและเป็นตัวอย่างของการรวมตัวของกลุ่มประเทศที่มีพลังต่อรองในเวทีการเมืองและเศรษฐกิจระหว่างประเทศ (จิรพันธ์ แก้วสาร, 2552) ความก้าวหน้าของอาเซียนมีปัจจัยจากความไว้วางใจซึ่งกันและกันระหว่างรัฐสมาชิก อันก่อให้เกิดบรรยากาศที่สร้างสรรค์และเอื้อต่อความร่วมมือระหว่างกัน ทำให้สถานการณ์ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ได้เปลี่ยนผ่านจากสภาวะแห่งความตึงเครียดและการเผชิญหน้าในยุคสงครามเย็นมาสู่ความมีเสถียรภาพ ความมั่นคง และความร่วมมืออย่างใกล้ชิดในปัจจุบัน

จากสถานการณ์ดังกล่าวการออกแบบสภาพแวดล้อมอาคารเรียน จะต้องคำนึงถึงความสะดวกและความเหมาะสม เพื่อให้พื้นที่กิจกรรมใช้ประโยชน์ได้อย่างหลากหลาย ในการลงทุนที่คุ้มค่า อีกทั้งผู้มีหน้าที่ออกแบบอาคารสถานที่ใช้ในสถาบันการศึกษา จะต้องคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดในการใช้งานอาคารเรียนและห้องเรียน ตลอดจนออกแบบส่วนต่างๆ ในอาคารเรียนให้ถูกต้องตามหลักการ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งที่จะช่วยพัฒนาระบบการศึกษา ในทุกระดับ นอกจากนี้บุคลากรทางการศึกษาจำเป็นต้องร่วมมือกับผู้ออกแบบอาคารเรียน เพื่อร่วมนำเสนอความคิดเห็นและระบุความต้องการอาคารสถานที่เพื่อสนองตอบกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างตรงเป้าหมายและบรรลุวัตถุประสงค์ทางการศึกษา (มาณี ไชยธีรานุกัฒศิริ, 2548) นอกจากนี้การจัดพื้นที่ใช้สอยในอาคารเรียน ต้องสามารถเปลี่ยนแปลงได้

ตามสภาพสังคม ตอบสนองกิจกรรมในชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถปรับเปลี่ยนพื้นที่ใช้สอยได้อย่างประหยัด โดยคำนึงถึงความคุ้มค่าในการใช้อาคารเรียน ความปลอดภัยสูงสุด สุขลักษณะของผู้ใช้อาคารเรียนระดับประถมศึกษา ดังเช่น สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่เพิ่มจำนวนขึ้นอย่างมาก เพื่อรองรับการขยายตัวของประชากรในพื้นที่ และสัมพันธ์กับเอกลักษณ์ท้องถิ่นซึ่งเป็นเรื่อง ความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อ ทศนคติ กระบวนทัศน์ หรือวิถีคิดของมนุษย์ ที่สะท้อนออกมาในแง่มุมต่างๆ ทั้งแบบแผนการผลิต การใช้ชีวิต การบริโภค การจัดการตนเอง-ชุมชน ความงาม ศิลปะ วิถีชีวิต ประเพณี ลักษณะของผู้คน ชนชาติ ตลอดจนระเบียบปฏิบัติ จารีต ครรลองของสังคมนั้นๆ (ทองอินทร์ วงศ์โสธร, 2544) นิเวศวัฒนธรรม จึงเป็นเรื่องของ การผสมกลมกลืนระหว่างนามธรรม และรูปธรรม ของสังคมมนุษย์กับนามรูปของธรรมชาติแวดล้อม และความสัมพันธ์ของมนุษย์กับปรากฏการณ์ต่างๆ ในพื้นที่นั้น เพื่อมนุษย์และธรรมชาติจะได้อยู่ร่วมกันได้อย่างสมดุล และเป็นปกติสุข

ในด้านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้สนับสนุนและอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอน สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เหมาะสม เช่นห้องเรียนมีความสะดวกสบาย มีอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนครบถ้วน ทำให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียน ผู้สอนก็มีความสุขในการสอน สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ก็จะช่วยสนับสนุนและส่งเสริมให้การเรียนการสอนดำเนินไปด้วยความราบรื่น สะดวก รวดเร็ว ตามแผนที่วางไว้ ทั้งนี้สภาพแวดล้อมการเรียนรู้สนับสนุนการเรียนรู้หลายด้านเช่น ทำให้ผู้เรียนเกิดความประทับใจ เป็นตัวกระตุ้นผู้เรียนให้มีความสนใจและเกิดแรงจูงใจในการเรียนเปลี่ยนเจตคติไปในทางที่ดี มีความพึงพอใจในการเรียนช่วยให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปัจจัยสำคัญในกระบวนการเรียนการสอนก็คือความรู้สึกที่เกิดจากตัวผู้เรียน ความรู้สึก ด้วยเหตุที่จำนวนสถาบันการศึกษาเพิ่มขึ้นดังกล่าว อาคารเรียนจึงถูกออกแบบและปลูกสร้างเพื่อรองรับการขยายตัวทางการศึกษา ล้วนประกอบด้วยห้องที่มีขนาดและรูปแบบแตกต่างกันตามลักษณะกิจกรรมการเรียนการสอน ทั้งนี้ การเลือกใช้รูปแบบพื้น ผนังและฝ้าเพดาน ในห้องเรียนย่อมมีผลต่อประสิทธิภาพการเรียนการสอน สภาพแวดล้อมของอาคารเรียน และความตระหนักในเอกลักษณ์ท้องถิ่น รวมทั้งส่งผลกระทบต่อการพัฒนาคุณภาพอาคารเรียน ระดับประถมศึกษา โดยเฉพาะในเทศบาลเมือง จ.พระนครศรีอยุธยา ซึ่งเป็นจังหวัดที่มีการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง โดยมีผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดมีมูลค่าสูงเป็นอันดับที่ 3 ของประเทศ ทั้งนี้จังหวัดพระนครศรีอยุธยา อยู่ในเขตส่งเสริมการลงทุน เขต 2 มีนิคมอุตสาหกรรม 3 แห่ง ได้แก่ นิคมอุตสาหกรรมบางปะอิน นิคมอุตสาหกรรมบ้านหว้า (ไฮเทค) และนิคมอุตสาหกรรมสหรัตนนคร มีเขตประกอบการอุตสาหกรรม 2 แห่ง ได้แก่ เขตประกอบการอุตสาหกรรมแพตเตอร์แลนด์วังน้อย และเขตประกอบการอุตสาหกรรมสวนอุตสาหกรรมโรจนะ อีกทั้งมีโบราณสถานและสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับโลกมากมาย (วินัย พงศ์ศรีเพียร, 2550) จึงมีชาวต่างชาติเดินทางมายังจ.พระนครศรีอยุธยาเป็นจำนวนมาก

เป้าหมายการศึกษาการส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นด้วยสภาพแวดล้อมอาคารเรียนระดับประถมศึกษาสู่สังคมอาเซียน นั้น ปัจจัยทางด้านผู้ใช้อาคาร กิจกรรมการเรียนการสอน และการส่งเสริมเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า การส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นด้วยสภาพแวดล้อมอาคารเรียนระดับประถมศึกษาสู่สังคมอาเซียนในเทศบาลเมือง จ.พระนครศรีอยุธยา

เอกลักษณ์ท้องถิ่น นับว่าเป็นส่วนสำคัญที่ต้องศึกษาเพื่อเสนอแนะแนวทางการเลือกใช้สื่อประกอบพื้น ผนัง และฝ้าเพดานในอาคารเรียน ที่ส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่น ทั้งนี้การส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นจากการเลือกใช้สื่อประกอบพื้น ผนัง และฝ้าเพดานในอาคารเรียนดังกล่าว จะต้องศึกษาความสัมพันธ์ ของพื้นที่ใช้สอยในห้องเรียน กิจกรรมการเรียนการสอน และการสร้างความตระหนักในวัฒนธรรมท้องถิ่น ซึ่งปัจจัยดังกล่าวข้างต้น ล้วนมีผลต่อการจัดสภาพแวดล้อมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ระดับประถมศึกษาในเทศบาลเมือง จ.พระนครศรีอยุธยา

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

2.1.1 เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันของอาคารเรียนระดับประถมศึกษาในเทศบาลเมือง จ.

พระนครศรีอยุธยา

2.1.2 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ใช้สอยในห้องเรียน กิจกรรมการเรียนการสอน และการส่งเสริมท้องถิ่นสู่สังคมอาเซียนในเทศบาลเมือง จ.พระนครศรีอยุธยา

2.1.3 เพื่อเสนอแนะแนวทางการส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นด้วยสภาพแวดล้อมอาคารเรียนระดับประถมศึกษาสู่สังคมอาเซียนในเทศบาลเมือง จ.พระนครศรีอยุธยา

1.3 ขอบเขตของโครงการวิจัย

สำหรับขอบเขตการวิจัยการส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นด้วยสภาพแวดล้อมอาคารเรียนระดับประถมศึกษาสู่สังคมอาเซียนในเทศบาลเมือง จ.พระนครศรีอยุธยา ซึ่งประกอบด้วยการศึกษาข้อมูลจากกรณีศึกษาโรงเรียนระดับประถมศึกษาของรัฐบาลจำนวน 8 แห่ง ประกอบด้วย โรงเรียนเทศบาลวัดเขียน โรงเรียนชุมชนป้อมเพชร โรงเรียนเทศบาลวัดตองปุโบราณคณิศร โรงเรียนเทศบาลสรรพสามิตบำรุง โรงเรียนเทศบาลวัดศาลาปูน โรงเรียนเทศบาลวัดรัตนชัย โรงเรียนเทศบาลวัดแม่นางปลื้ม และโรงเรียนเทศบาลวัดป่าโค ทั้งนี้ การวิจัยจะมุ่งศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลสำคัญ 3 ด้าน จากแนวคิด รศ.สถาพร ดีบุญมี ณ ชุมแพ(2552) ในการโครงการวิจัยสภาพแวดล้อมทางสถาปัตยกรรมที่ส่งผลต่อการจัดการการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษาของสถาบันการศึกษารัฐบาล จังหวัดปทุมธานีดังต่อไปนี้

1. ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ใช้อาคารเรียนกับการเลือกใช้สื่อประกอบพื้น ผนัง และฝ้าเพดานในอาคารเรียน
2. ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมอาคารเรียนกับการส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่น
3. การส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นด้วยสภาพแวดล้อมอาคารเรียนสู่สังคมอาเซียน

การวิจัยครั้งนี้จะนำข้อมูลทั้ง 3 ด้าน ดังกล่าวมาทำการวิเคราะห์และสังเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ และแนวคิดในการวิจัยที่กำหนดไว้ เพื่อสร้างแนวทางการส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นด้วยสภาพแวดล้อมอาคารเรียนสู่สังคมอาเซียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

การส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นด้วยสภาพแวดล้อมอาคารเรียนระดับประถมศึกษาสู่สังคมอาเซียนในเทศบาลเมือง จ.พระนครศรีอยุธยา

1.4 วิธีการดำเนินการวิจัย

การส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นด้วยสภาพแวดล้อมอาคารเรียนระดับประถมศึกษาสู่สังคมอาเซียน ในเทศบาลเมือง จ.พระนครศรีอยุธยา มีวิธีการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ศึกษาทฤษฎีแนวคิดและหลักการการส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นด้วยสภาพแวดล้อมอาคารเรียนระดับประถมศึกษาสู่สังคมอาเซียน

2. การศึกษาสภาพปัจจุบันของอาคารเรียนระดับประถมศึกษาในเทศบาลเมือง จ.พระนครศรีอยุธยา

3. ศึกษาแนวทางการส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นด้วยสภาพแวดล้อมอาคารเรียนระดับประถมศึกษาสู่สังคมอาเซียน

4. การออกแบบแผนการวิจัยเป็นการวิจัยแบบไม่ทดลอง โดยมีรายละเอียดดังนี้

- กำหนดตัวแปรการวิจัยแนวทางการส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นด้วยสภาพแวดล้อมอาคารเรียนระดับประถมศึกษา

ก) ตัวแปรต้นคือสภาพแวดล้อมอาคารเรียนระดับประถมศึกษา ซึ่งมาตรวัดตัวแปรระดับนามมาตรา

ข) ตัวแปรตามคือเอกลักษณ์ท้องถิ่นที่ปรากฏในรูปแบบอาคาร การตกแต่งภายในและการเลือกใช้วัสดุครุภัณฑ์ มีมาตรวัดตัวแปรระดับนามมาตรา

- ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

ก) ประชากร คือ นักเรียนระดับประถมศึกษา ครู อาจารย์และเจ้าหน้าที่ในโรงเรียนประถมศึกษาของรัฐบาล จ.พระนครศรีอยุธยา

ข) กลุ่มตัวอย่างคือ ส่วนหนึ่งของประชากรที่ผู้วิจัยสุ่มมาศึกษา โดยใช้สมการ $n = N / (1 + N (0.05)^2)$ ทั้งนี้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่าง โดยใช้หลักความน่าจะเป็น (Probability Sampling) โดยทุกหน่วยประชากรมีโอกาสถูกสุ่มเท่ากัน

5. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มี 2 ประเภทดังต่อไปนี้

- การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยแบบสำรวจและสังเกตอย่างมีแบบแผน โดยแบ่งส่วนการสำรวจดังนี้

ตอนที่ 1 การเลือกใช้สื่อประกอบพื้น ผืน และผ้าเพดาน

ตอนที่ 2 การเลือกใช้สื่อประกอบกิจกรรมการเรียนการสอน

ตอนที่ 3 การเลือกใช้สื่อจากเอกลักษณ์ท้องถิ่น

ตอนที่ 4 การจัดสภาพแวดล้อมอาคารเรียนตอบรับสังคมอาเซียน

- การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณด้วยแบบสอบถาม ดังต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

การส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นด้วยสภาพแวดล้อมอาคารเรียนระดับประถมศึกษาสู่สังคมอาเซียนในเทศบาลเมือง จ.พระนครศรีอยุธยา

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความตระหนักในเอกลักษณ์ท้องถิ่น

ตอนที่ 3 การสร้างสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนเพื่อส่งเสริม
ประสบการณ์สู่สังคม

ตอนที่ 4 การส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นด้วยสภาพแวดล้อมอาคาร
เรียน

- สถานที่ทำการเก็บข้อมูล คือ อาคารเรียนระดับประถมศึกษาในจังหวัด
พระนครศรีอยุธยา จำนวน 8 แห่ง คือ

1. โรงเรียนเทศบาลวัดเขียน
2. โรงเรียนชุมชนป้อมเพชร
3. โรงเรียนเทศบาลวัดตองปุโบราณคดี
4. โรงเรียนเทศบาลสรรพสามิตบำรุง
5. โรงเรียนเทศบาลวัดศาลาปูน
6. โรงเรียนเทศบาลวัดรัตนชัย
7. โรงเรียนเทศบาลวัดแม่นางปลื้ม
8. โรงเรียนเทศบาลวัดป่าโค

6. วิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย

6.1 วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากแบบสำรวจและสังเกตการส่งเสริมเอกลักษณ์
ท้องถิ่นด้วยสภาพแวดล้อมอาคารเรียนระดับประถมศึกษาสู่สังคมอาเซียนและประมวลผลข้อมูลด้วย
โปรแกรมคอมพิวเตอร์ เช่น Photo Shop, Microsoft Excel, 3D Auto Cad

6.2 วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ จากการรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามความ
คิดเห็นจากกลุ่มตัวอย่าง และประมวลผลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ด้วย
ค่าความถี่ ร้อยละ ค่ามัธยฐาน ค่าควอไทล์ โคสแควร์ สถิติทดสอบค่าที่

7. วางแผนการออกแบบสภาพแวดล้อมอาคารเรียนระดับประถมศึกษาสู่สังคมอาเซียน
ด้วยข้อมูลพื้นฐานในการศึกษาข้างต้นโดยมีขั้นตอนต่อไปนี้

7.1 วิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของผู้ใช้อาคารเรียน

7.2 กำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นด้วย
สภาพแวดล้อมอาคารเรียนระดับประถมศึกษาสู่สังคม

7.3 รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับอาคารเรียนระดับประถมศึกษา
เพื่อสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ทางสังคม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่าใครเป็นผู้จัดทำขึ้น แต่อย่างไรก็ตามหากมีข้อผิดพลาดประการใดขออภัยเป็นอย่างสูงและขอสงวนสิทธิ์ในเอกสารฉบับนี้

7.4 ออกแบบจัดทำสื่อจำลองสภาพแวดล้อมอาคารเรียนระดับประถมศึกษาสู่ สังคมอาเซียน

8. นำเสนอผลการวิจัยการออกแบบอาคารเรียนระดับอุดมศึกษาเพื่อสร้าง
ประสบการณ์การเรียนรู้ทางสังคม

1.5 กรอบแนวความคิดการวิจัยพื้นที่ใช้สอยในอาคารเรียนระดับอุดมศึกษา

สถาปัตยกรรมเป็นสิ่งที่มิวิวัฒนาการ และมีการเปลี่ยนแปลงไปได้เรื่อยไปทั้งในด้านแนวความคิด
ในการออกแบบ วัสดุก่อสร้าง และวิธีการก่อสร้างใหม่ ๆ ตลอดจนวิถีการดำรงชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไปตาม
ความเจริญหรือลักษณะทางสังคมด้วยเหตุนี้ จึงทำให้งานสถาปัตยกรรมมีลักษณะที่เปลี่ยนแปลงแตกต่าง
กันไปตามกาลเวลาและสถานที่ อีกทั้งอาคารแต่ละชนิดแต่ละประเภทยังต้องการลักษณะเฉพาะตัวและ
เน้นแนวทางในการออกแบบแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับเป้าหมาย วัตถุประสงค์ของการใช้อาคาร รวมทั้ง
แนวความคิดของสถาปนิกด้วย

สำหรับเกณฑ์ในการจัดองค์ประกอบในงานสถาปัตยกรรม ผุสดี ทิพพัส (2530) ได้อธิบาย
หลักเกณฑ์ในการจัดองค์ประกอบ (Composition) ไว้ดังต่อไปนี้

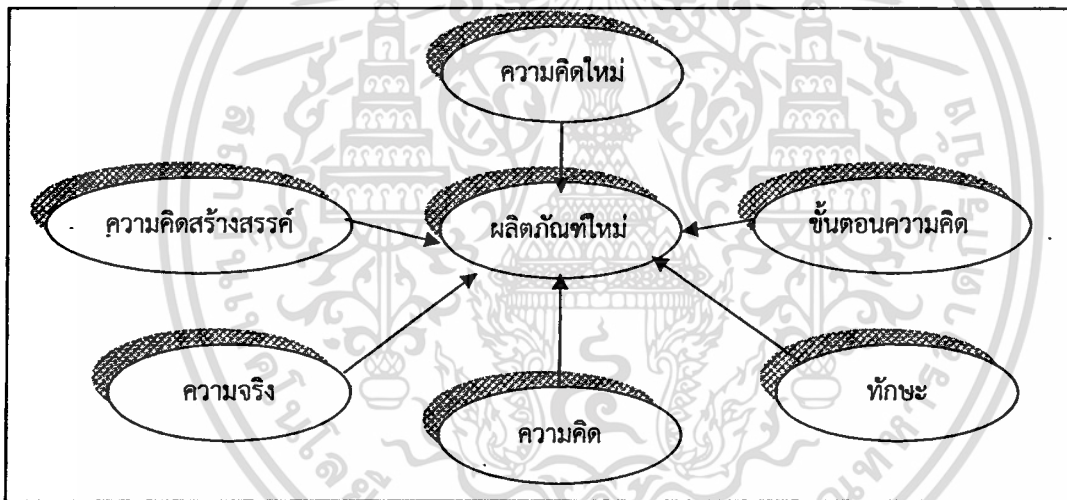
1. ความสมดุลย์ (Balance) หรือความเท่าเทียมกัน ลักษณะที่ถ่วงหรือคานกันพอดี การอยู่ได้ด้วย
ตัวเองอย่างมั่นคง เป็นสิ่งพื้นฐานที่จำเป็นต่อการจัดองค์ประกอบโดยทั่วไป
2. ความกลมกลืน (Harmony) ความสอดคล้องต้องกัน มีรูปแบบไปในแนวทางเดียวกัน 3.
ความเปรียบเทียบ (Contrast) ถ้าการจัดองค์ประกอบใดมีแต่ความกลมกลืนกันไปทั้งหมดอาจทำให้เกิด
ความซ้ำกันมากเกินไป ไม่น่าสนใจเท่าที่ควรจำเป็นต้องเพิ่มความต่างกัน
4. จังหวะลีลา (Rhythm) เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนที่หรือเคลื่อนไหวในงานศิลปะส่วนใน
งานสถาปัตยกรรมจังหวะลีลามักจะเกิดจากการจัดส่วนประกอบของอาคารหรือรูปทรงของตัวอาคารเอง
5. สัดส่วน (Proportion) การเปรียบเทียบระหว่างส่วนประกอบแต่ละส่วนของวัตถุเดียวกัน หรือ
ภายในรูปทรงเดียวกันว่าเหมาะสมหรือไม่
6. มาตรฐานหรือขนาดส่วน (Scale) เป็นการเปรียบเทียบระหว่างส่วนประกอบของวัตถุหรือ
รูปทรงนั้นเมื่อเปรียบเทียบกับรูปทรงนั้นทั้งหมดโดยส่วนรวม
7. เอกภาพ (Unity) ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน มีจุดมุ่งหมายใหญ่ร่วมกัน ไม่แตกแยกกันไปคน
ละแนวจนจับลักษณะใหญ่ของส่วนรวมไปได้

สำหรับในทางสถาปัตยกรรมกับการเรียนการสอน หลักการดังกล่าวข้างต้นเป็นองค์ประกอบ
พื้นฐานที่ผู้ออกแบบและ ผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนทั้งหลายจะต้องศึกษาเพื่อประกอบการ
พิจารณาอาคารทางการศึกษา ซึ่งเพื่อรวบรวมความรู้ทางด้านหลักการออกแบบที่ต้องอาศัยเหตุผลจาก
พฤติกรรมมนุษย์ เป็นผู้ใช้สอยรวมทั้งความรู้ทางเทคโนโลยี ต่าง ๆ จะร่วมเป็นส่วนสำคัญในการ
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
การส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นด้วยสภาพแวดล้อมอาคารเรียนระดับประถมศึกษาสู่สังคมอาเซียนในเทศบาลเมือง จ.พระนครศรีอยุธยา

สร้างสรรค์ สถาปัตยกรรมที่เหมาะสมกับการใช้งานด้านการเรียนการสอน และมีคุณค่าสมกับเป็นสถาปัตยกรรมที่ดีได้

จากความรู้พื้นฐานในทฤษฎีการออกแบบที่เกี่ยวข้องและนำมาประยุกต์ใช้กับการจัดการเรียนการสอน โดยเฉพาะการเชื่อมประสานระหว่างภายนอกและภายในอาคารซึ่ง เสาวนิตย์ แสงวิเชียร (2529) กล่าวไว้ว่า ดินฟ้าอากาศมีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อการออกแบบในเขตร้อน จะต้องคิดถึงการระบายอากาศเป็นอย่างมาก ในการกำหนดกิจกรรมต่าง ๆ จะมีทั้งช่วงเวลาที่อยู่ภายนอกอาคารและอยู่ภายในอาคารแต่ปัจจุบันกิจกรรมต่าง ๆ จะอยู่ภายในอาคารนานกว่าจึงได้มีการนำเอาบรรยากาศภายนอกเข้าสู่ภายในอาคารมากขึ้น

ในการออกแบบตกแต่งภายใน ปัจจัยสำคัญคือจะต้องมีความคิดสร้างสรรค์และในกระบวนการของความคิดสร้างสรรค์ (Creative Process) ก็คือการมีความคิดใหม่(New Idea) ขั้นตอนความคิดต่าง ๆ นั้น (Stage of Development) จะปรากฏเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ (New Product) นั้นเองด้วยเหตุนี้ความคิดสร้างสรรค์จึงไม่ได้เกิดขึ้นเอง แต่เป็นกลุ่มประกอบของความจริง ความคิด และทักษะ

ที่มา: รายงานการวิจัยบูรณาการสภาพแวดล้อมทางด้านกายภาพจากรูปทรงสถาปัตยกรรม การตกแต่งภายในและการออกแบบครุภัณฑ์อาคารเรียน เพื่อสนับสนุนการผลิตบัณฑิต ครุศาสตร์อุตสาหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล (2551)

สำหรับลักษณะการออกแบบตกแต่งภายในอาจเป็นการคิดสร้างสรรค์ขึ้นมาใหม่ทั้งหมดหรือดัดแปลงปรับปรุงสิ่งที่มีอยู่ให้ดีขึ้น โดยคำนึงถึงระบบการทำงานความสะดวก ประสิทธิภาพและความปลอดภัย รวมทั้งการประหยัดในการผลิตอันเป็นคุณสมบัติในแง่การใช้สอย นอกจากนี้ยังต้องคำนึงถึงรูปร่าง และความสวยงามอีกด้วยทั้งนี้ วัฒนธ จุฑาวิภาต (2546) ได้อธิบายหลักการออกแบบตกแต่งภายในที่ควรพิจารณาไว้ดังต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 | การส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นด้วยสภาพแวดล้อมอาคารเรียนระดับประถมศึกษาผู้สังคมนำเขียนในเทศบาลเมือง จ.พระนครศรีอยุธยา

1. ตกแต่งภายในให้สัมพันธ์กับตัวอาคาร โดยเลือกวัสดุที่ไม่ทำให้อาคารขาดความเป็นเอกลักษณ์และทำให้ตัวอาคารเด่นชัดยิ่งขึ้น
2. ตกแต่งภายในให้สัมพันธ์กับลักษณะผู้ใช้อาคารทั้งในแง่กิจกรรม พฤติกรรม และลักษณะเฉพาะ
3. ตกแต่งภายในให้สัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมภายนอกอาคาร
4. ตกแต่งภายในให้สอดคล้องกับวัสดุที่ใช้แต่งและต้องเสริมหรือเน้นเส้นรูปร่างของแบบและโครงสร้าง

ในส่วนการตกแต่งภายในกับการจัดการเรียนการสอนนั้น คือว่าเป็นองค์ประกอบที่มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมให้รูปแบบการศึกษามีคุณภาพ และให้ประสิทธิผลตามที่ผู้สอนตั้งวัตถุประสงค์การสอนไว้นั้นเอง

การจัดระบบที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสภาพแวดล้อมอาคารเรียน ย่อมต้องมีการกำหนดองค์ประกอบและจัดองค์ประกอบของระบบให้มีความสัมพันธ์กันอย่างดี เพื่อนำไปสู่จุดมุ่งหมายที่ต้องการ ซึ่งอาจจะออกมาในรูปแบบกระบวนการกลไกควบคุมผลผลิต หรือจัดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบนั้นๆ ให้เป็นไปตามลำดับขั้นตอนที่จะช่วยให้ระบบการศึกษานั้นๆ มีประสิทธิภาพ

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากโครงการวิจัย

ผลการวิจัยการส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นด้วยสภาพแวดล้อมอาคารเรียนระดับประถมศึกษาสู่สังคมอาเซียนในเทศบาลเมือง จ.พระนครศรีอยุธยา จะสามารถเสนอแนะนโยบาย และแนวทางการพัฒนาอย่างยั่งยืนดังต่อไปนี้

- ทราบสภาพปัจจุบันของอาคารเรียนระดับประถมศึกษาในเทศบาลเมือง จ.พระนครศรีอยุธยา
- ทราบความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ใช้สอยในห้องเรียน กิจกรรมการเรียนการสอน และการส่งเสริมท้องถิ่นสู่สังคมอาเซียนในเทศบาลเมือง จ.พระนครศรีอยุธยา
- ได้แนวทางการส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นด้วยสภาพแวดล้อมอาคารเรียนระดับประถมศึกษาสู่สังคมอาเซียนในเทศบาลเมือง จ.พระนครศรีอยุธยา

หน่วยงานที่นำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. กระทรวงศึกษาธิการ	4. ครู อาจารย์ ในสถาบันการศึกษา
2. สำนักงานการศึกษา จ.พระนครศรีอยุธยา	5. ผู้ปกครองนักเรียน
3. ผู้ประกอบการทางการศึกษา	6. นักวิจัยรุ่นใหม่
7. ผู้สนใจทั่วไป	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 การส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นด้วยสภาพแวดล้อมอาคารเรียนระดับประถมศึกษาสู่สังคมอาเซียนในเทศบาลเมือง จ.พระนครศรีอยุธยา

บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีและการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นด้วยสภาพแวดล้อมอาคารเรียนระดับประถมศึกษาสู่สังคมอาเซียนในเทศบาลเมือง จ.พระนครศรีอยุธยา ได้มีผู้ศึกษาให้คำนิยามและความหมายในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาไว้หลายประการ ซึ่งผู้วิจัยได้รวบรวมและประมวลข้อมูลจากหนังสือ เอกสารตำรา และบทความต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

2.1 สภาพแวดล้อมทางกายภาพการศึกษา

“สภาพแวดล้อม” หรือ “สิ่งแวดล้อม” ตรงกับภาษาอังกฤษว่า “Environment” พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิต พ.ศ. 2523 ได้ให้ความหมายของคำดังกล่าวของต่าง ๆ อันมีลักษณะตามธรรมชาติ เพื่อเฝ้าระวังอยู่โดยรอบตัวมนุษย์ และมีความหมายถึงมนุษย์และสิ่งที่อยู่รอบ ๆ ตัวมนุษย์ทั้งที่เกิดเองโดยธรรมชาติและมนุษย์สร้างขึ้น ซึ่งรวมถึงระบบสังคมและวัฒนธรรม ทั้งนี้สอดคล้องกับ เกษม สนิทวงศ์ ณ อยุธยา (2524) ได้ให้ความหมายของคำว่า “สภาพแวดล้อม” หรือ “สิ่งแวดล้อม” หมายถึงสิ่งที่อยู่รอบ ๆ ตัวมนุษย์ ซึ่งส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นกายภาพ เช่น ป่าไม้ ภูเขา ดิน น้ำ อากาศ พืชและสัตว์ ฯลฯ แต่ในปัจจุบันแนวความคิดด้านสภาพแวดล้อมได้ขยายออกไปกว้างขวางขึ้น ว่ารวมถึงมนุษย์และสิ่งที่อยู่รอบ ๆ ตัวมนุษย์ที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติและที่มนุษย์สร้างขึ้นซึ่งรวมถึงระบบสังคมและวัฒนธรรมด้วย

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2548) ได้ให้ความหมายของสภาพแวดล้อมในโรงเรียนว่า หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่มีอยู่ในโรงเรียนที่แวดล้อมตัวนักเรียนมีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิดและการเรียนรู้ของนักเรียน บุญเสริม พูลสงวน (2530) ได้ให้ความหมายของ “สิ่งแวดล้อม” ไว้ว่า สิ่งใดก็ตามไม่ว่าจะเกิดขึ้นได้เองในธรรมชาติหรือเกิดจากการกระทำของมนุษย์ แล้วมีผลเกี่ยวข้องกับตัวเราไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมถือว่าเป็นสิ่งแวดล้อมทั้งสิ้น บุญเสริม พูลสงวน ได้จัดสิ่งแวดล้อมออกเป็น 2 พวกคือสิ่งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติและสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น ขวัญจิรา ภู่งษ์ และคณะ (2543) กล่าวถึงความหมายของการจัดสภาพแวดล้อมของสถานศึกษาปฐมวัยว่า หมายถึง อาคารสถานที่และบริเวณโรงเรียนที่ใช้เป็นที่จัดการเรียนการสอน และกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนมีความสำคัญต่อนักเรียนและผู้ปฏิบัติงานในสถานศึกษา ทศนา แก้วพลอย (2544) กล่าวว่า การจัดสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา หมายถึง การจัดทุกสิ่งทุกอย่าง ไม่ว่าจะเป็นวัสดุอุปกรณ์ อาคารสถานที่ รวมทั้งบุคลากรที่เกี่ยวข้องในสถานศึกษา เพื่อส่งเสริมพัฒนาการนักเรียนให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างเต็มศักยภาพ เบญจา แสงมะลิ (2531) ได้ให้ความหมายของสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา ว่า “สถานศึกษาเป็นสถานที่ ที่จัดให้นักเรียนอยู่รวมกันและทำกิจกรรมร่วมกันอย่างมีความสุข สะดวก สนุก สบายและปลอดภัย สภาพแวดล้อมจะมีทั้งสภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอกห้องเรียน Report of the Task Force on Early

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

การส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นด้วยสภาพแวดล้อมอาคารเรียนระดับประถมศึกษาสู่สังคมอาเซียนในเทศบาลเมือง จ.พระนครศรีอยุธยา

Childhood Education (1927) ได้ให้ความหมายของคำว่า “สิ่งแวดล้อม” ไว้ว่า สิ่งแวดล้อม คือ สิ่งที่เกิดขึ้นให้เกิดความสะดอกสบาย และให้ความเป็นเด็กแก่นักเรียนด้วยบล็อก บ่อทราย เครื่องเล่นอื่นๆ และกิจกรรมต่างๆ ที่จะพัฒนานักเรียนในทุกด้าน คือ ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา จากความหมายข้างต้นที่กล่าวมาสามารถสรุปความหมายได้ว่า การจัดสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา หมายถึง การจัดสภาพแวดล้อมๆในสถานศึกษาทั้งภายในห้องเรียน ภายนอกห้องเรียน เพื่อช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้รับประสบการณ์จากการอยู่ร่วมกับผู้อื่น ทำกิจกรรมร่วมกันอย่างมีความสุข สนุก สบาย สะดวก ปลอดภัย ตลอดจนส่งเสริมให้นักเรียนมีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี

สภาพแวดล้อมทางการศึกษาเป็นองค์ประกอบสำคัญ ของการจัดการศึกษาเพื่อให้การเรียนและการสอนมีคุณภาพจำเป็นต้องจัดเตรียมและบำรุงรักษาอย่างเป็นระบบ ดังนั้นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเตรียมความพร้อมด้านสภาพแวดล้อมทางการศึกษา จะต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการปรับเปลี่ยนสภาพแวดล้อมทางกายภาพเพื่อสนองตอบการจัดการศึกษาอย่างเหมาะสม

จากการศึกษาสิ่งแวดล้อมโดยเน้นแนวคิดเบื้องต้นของระบบนิเวศวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา วินัย วีระวัฒนานนท์ และบานชื่น สัพพันธ์(2537) ได้อธิบายการปรับเปลี่ยนระบบนิเวศ หรือ Ecological Succession คือการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในระบบนิเวศ เช่นมีการเคลื่อนย้าย เกิดชุมชนใหม่ มีการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ซึ่งจะทำให้เกิดบทบาทหน้าที่ใหม่

นอกจากความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมกับการใช้ทรัพยากรระบบนิเวศน์ ยังเป็นบทบาทสำคัญในด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพการศึกษา ด้วยเหตุนี้จึงจำแนกความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมกับการใช้ทรัพยากรตามความต้องการสำหรับกิจกรรมต่าง ๆ ได้ 3 ประการคือ

1. ความต้องการทางกายภาพ (Biological Need) ความต้องการทางกายภาพเป็นสิ่งที่ทำให้บุคคลต้องทำงาน เพื่อแสวงหาทรัพยากรสนองความต้องการในการดำรงชีวิต
2. ความต้องการทางจิตวิทยา (Psychological Need) ความต้องการทางจิตวิทยาเป็นความต้องการที่เพิ่มเติมขึ้นต่อจากความต้องการทางร่างกาย
3. ความต้องการทางสังคม (Social Need) ความต้องการทางสังคมเป็นบรรทัดฐานเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และรวมถึงพฤติกรรมทั่ว ๆ ไปด้วย เช่น เด็กจะต้องเคารพต่อผู้ใหญ่ การให้ของขวัญปีใหม่

จะเห็นได้ว่า ความต้องการทางร่างกายนั้นเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงมิได้แต่ความต้องการทางจิตวิทยาและความต้องการทางสังคมน่าจะเป็นสิ่งที่ปรับปรุงได้ ถ้าสิ่งนั้นทำให้เกิดผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมโดยรวม สำหรับสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่มนุษย์เป็นผู้สร้างขึ้น เพื่อประโยชน์ใช้สอยต่าง ๆ นั้น ไสภาศย์ ผาสุกนิรันดร์ (2537) ได้กล่าวถึงกระบวนการออกแบบสภาพแวดล้อมกายภาพ จะต้องพิจารณาหลักการดังต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า การส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นด้วยสภาพแวดล้อมอาคารเรียนระดับประถมศึกษาสู่สังคมอาเซียนในเทศบาลเมือง จ.พระนครศรีอยุธยา ปี ๒๕๖๓

1. ประโยชน์ใช้สอยคือการสนองความต้องการประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ในกา
ออกแบบ
2. โครงสร้างวิศวกรรม คือการก่อสร้างงานออกแบบนั้นให้เป็นจริงขึ้นมาได้อย่างมั่นคงถาวร
โดยวัสดุและเทคนิคการก่อสร้างที่เหมาะสมตามยุคสมัย
3. รูปลักษณ์ คือรูปร่างหน้าตาของงานออกแบบที่จะปรากฏออกมา และความพึงพอใจให้กับ
บริเวณข้างเคียงและสภาพแวดล้อม

โดยหลักการทั้งสามประการนี้ มีความเกี่ยวเนื่องกันอย่างใกล้ชิดในการออกแบบใด ๆ ก็ตาม ซึ่ง
อัตราส่วนความผสมผสานแปรเปลี่ยนไปตามลักษณะของงานและสภาพแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่องานนั้น
ด้วยเหตุนี้การออกแบบสิ่งแวดล้อม ในความรู้สึกเดิม คือการพัฒนาสภาพแวดล้อมกายภาพทั้งภายในและ
ภายนอกอาคาร เพื่อให้เกิดสุนทรียภาพหรือสนองประโยชน์ใช้สอยประจำวัน หรือสรรค์สร้างประสบการณ์
เฉพาะ เน้นสิ่งแวดล้อมที่ออกแบบโดยมนุษย์ การออกแบบสิ่งแวดล้อมต้องเกี่ยวข้องกับศาสตร์ทาง
วัฒนธรรม การสื่อสาร และการใช้เครื่องมือ เทคโนโลยี รวมทั้งวัสดุตามยุคสมัย การออกแบบสิ่งแวดล้อม
ถือเป็นศาสตร์หนึ่งที่รวมเอาสิ่งแวดล้อมที่ถูก สร้างขึ้น สิ่งแวดล้อมธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมของมนุษย์เข้า
ไว้ด้วยกัน

2.2 การพัฒนาสภาพแวดล้อมอาคารเรียน

ในการจัดระบบที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสภาพแวดล้อมอาคารเรียน ย่อมต้องมีการกำหนด
องค์ประกอบและจัดองค์ประกอบของระบบให้มีความสัมพันธ์กันอย่างดี เพื่อนำไปสู่จุดมุ่งหมายที่ต้องการ
ซึ่งอาจจะออกมาในรูปแบบกระบวนการกลไกควบคุมผลผลิต หรือจัดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบนั้นๆ
ให้เป็นไปตามลำดับขั้นตอนที่จะช่วยให้ระบบการศึกษานั้นๆ มีประสิทธิภาพ

ทิสนา แคมมณี (2548) กล่าวว่าการจัดการเรียนการสอนก็คือการจัดองค์ประกอบต่าง ๆ ของ
การเรียนการสอนที่ได้รับการจัดไว้ให้มีความสัมพันธ์และส่งเสริมกันอย่างเป็นระเบียบ เพื่อช่วยให้ผู้เรียน
เกิดการเรียนตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ระบบการจัดการเรียนการสอนเป็นระบบย่อยของระบบ
การศึกษาและอาจจัดได้ในลักษณะที่เป็นระบบใหญ่ คือเป็นระบบที่ครอบคลุมองค์ประกอบของการเรียน
การสอนโดยส่วนรวม หรืออาจจะนำองค์ประกอบย่อยๆ ของการเรียนการสอนมาจัดเป็นระบบย่อยๆ ลงไป
อีกได้

ส่วนรูปแบบการศึกษาหมายถึง สภาพหรือลักษณะของการจัดการเรียนการสอนที่จัดขึ้นอย่าง
เป็นระเบียบตามหลักปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิด หรือความเชื่อต่างๆ โดยมีการจัดกระบวนการหรือ
ขั้นตอนในการเรียนการสอนโดยอาศัยวิธีสอนและเทคนิคการสอนต่างๆ เข้าไป ช่วยทำสภาพการเรียนการ
สอนนั้นเป็นไปตามหลักการที่ยึดถือ และได้รับการพิสูจน์และทดสอบแล้วว่ามีความมีประสิทธิภาพ สามารถใช้
เป็นแบบแผนได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
การส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นด้วยสภาพแวดล้อมอาคารเรียนระดับประถมศึกษาสู่สังคมอาเซียนในเทศบาลเมือง จ.พระนครศรีอยุธยา

อย่างไรก็ตาม มีการศึกษาประเด็นทางด้านการจัดการและพัฒนาวิชาชีพครู โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี(2540) อธิบายไว้ว่า “การไม่สมดุลในเชิงคุณภาพของครูระหว่างสถาบัน และความต้องการของภูมิภาคยังไม่ได้รับการเอาใจใส่อย่างจริงจัง และยังมีปัญหาเกิดจากการบริหารที่ขาดประสิทธิภาพ” ซึ่งเป็นการศึกษาที่ภาพรวมของการบริหารโดยทั่วไป

นอกจากนี้ ประเด็นทางด้านการวางแผนอาคารสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกทางการศึกษา โดย รศ. ดร. เมธี ปิลันธนานนท์ (2528) ได้ให้ความเห็นไว้ว่า “สภาพแวดล้อมมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมมนุษย์ และมนุษย์เรามีอิทธิพลที่จะสร้างอาคารสถานที่อย่างไรก็ได้ และในทำนองเดียวกันอาคารสถานที่เหล่านั้น ก็มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของมนุษย์ที่อาศัยอยู่หรือใช้ประโยชน์มันด้วย การจัดการสภาพแวดล้อมในโรงเรียนย่อมขึ้นกับความซาบซึ้งในสุนทรียศาสตร์ของผู้บริหารและบุคลากรในโรงเรียนเพียงใดด้วย” นอกจากนี้ความผูกพันระหว่างวัดและชุมชน จึงเป็นทุนทางจิตวิญญาณ (Spiritual capital) ทุนทางวัฒนธรรม (Cultural capital) ในสังคมไทยมาตั้งแต่อดีตจนปัจจุบัน ตั้งแต่เกิดจนตาย “บ้าน วัด โรงเรียน” จึงเป็นทุนมรดกทางสังคม ที่มีมาคู่สังคมไทย (ธนพรรณ ธาณี, 2545) สถาบันทั้ง 3 จึงมีความสัมพันธ์ในทางสังคม และเป็นตัวเชื่อมโยงกิจกรรมในชุมชนทั้ง มิติทางด้าน เศรษฐกิจ สังคม และ วัฒนธรรม

สำหรับการสร้างบรรยากาศการศึกษา เพื่อเอื้อต่อการเรียนรู้และเสริมสร้างพัฒนาการทางบุคลิกภาพของผู้เรียน สุรางค์ โค้วตระกูล (2537) กล่าวไว้ว่าทั้งครูและนักเรียนจะต้องพยายามที่จะปรับปรุงทักษะทางด้านมนุษย์สัมพันธ์ ครูจะต้องแสดงตัวแบบโดยเป็นผู้มีวุฒิภาวะ และมีมนุษย์สัมพันธ์อันดี คือเป็นผู้มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

1. ใฝ่ต่อความรู้สึกของผู้อื่นและเป็นผู้ที่เข้าใจในความรู้สึกของผู้อื่นโดยเอาใจเขามาใส่ใจเรา
2. มีความซื่อสัตย์สุจริต
3. มีมาตรฐานทางจริยธรรมและค่านิยมของตนเอง
4. เป็นผู้มีความเมตตา มีขันติ และมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่
5. เป็นผู้มองคนในแง่ดี
6. มีอัธยาศัยสนทนา
7. เป็นผู้ที่ยอมรับผู้อื่นโดยถือว่าคนเราแต่ละคนเป็นปัจเจกบุคคล
8. ยอมรับฟังความเห็นของผู้อื่นยกย่องให้เกียรติ
9. เปิดโอกาสให้ผู้อื่นมีสิทธิที่จะแสดงความคิดเห็นความรู้สึกและทักษะ
10. มีความจริงใจและสามารถควบคุมสติของตนเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า การส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นด้วยสภาพแวดล้อมอาคารเรียนระดับประถมศึกษาสังคมอาเซียนในเทศบาลเมือง จ.พระนครศรีอยุธยา

ด้วยเหตุนี้บรรยายภาคการศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญที่จะสร้างบุคคลให้เป็นผู้ที่มีมาตรฐานทางจริยธรรมสูง มีความรับผิดชอบทางสังคมมีความเมตตาและควบคุมสติตนเองได้อย่างเหมาะสมในสถานการณ์ต่าง ๆ ในด้านรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นทักษะปฏิบัติสำหรับครูวิชาอาชีพนั้นนวลจิตต์ เขวกีรติพงศ์ (2535) ได้พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนวิชาอาชีพสายต่าง ๆ ซึ่งส่วนใหญ่จะเน้นทักษะปฏิบัติโดยอาศัยแนวคิดและหลักการเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะณะปฏิบัติ 9 ประการ ซึ่งมีสาระโดยสรุปว่า การพัฒนาผู้เรียนให้เกิดทักษะปฏิบัติดีนั้น ผู้สอนควรเริ่มตั้งแต่การวิเคราะห์งานที่จะให้ผู้เรียนทำ โดยแบ่งงานออกเป็นส่วนย่อย ๆ และลำดับงานจากง่ายไปสู่ง่าย แล้วให้ผู้เรียนได้ฝึกงานย่อย แต่ละส่วนให้ได้ แต่ก่อนจะลงมือทำงานควรให้ผู้เรียนมีความรู้ในงานถึงขั้นเข้าใจในงานนั้นเป็นอย่างดีน้อยรวมทั้งได้เรียนรู้ลักษณะนิสัยที่ดีในการทำงานจริง โดยจัดลำดับการเรียนรู้ตามลำดับตั้งแต่ง่ายไปยากขณะฝึกผู้เรียนควรได้รับข้อมูลย้อนกลับ เพื่อการปรับปรุงงานเป็นระยะ ๆ และผู้เรียนควรได้รับการประเมินทั้งทางด้านความถูกต้องของผลงานความชำนาญในงาน(ทักษะ) และลักษณะนิสัยในการทำงานด้วย

2.3 ความหมายของเมืองและวิวัฒนาการของเมือง

ความหมายของเมือง เมือง นับเป็นวิวัฒนาการด้านการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ จากการทำรูปเป็นชุมชนและเติบโตขึ้นตามลำดับ จนสามารถเห็นความแตกต่างได้ชัดเจนระหว่างพื้นที่ที่เป็นชุมชนเมืองกับพื้นที่ที่เป็นชนบท

Keeble , 1964 กล่าวถึงวิวัฒนาการของเมือง (Urban Evolution) เมื่อพิจารณาจากลักษณะโครงสร้างภายในเมือง ซึ่งปรากฏเป็นแนวกวมนและการใช้ที่ดินพบว่า วิวัฒนาการของเมืองมีอยู่ 4 ระดับคือ

1. ขั้นทารก (Infantile) เริ่มต้น โดยรวมตัวเป็นชุมชนเมืองขนาดเล็ก ไม่มีการแบ่งการใช้ที่ดินเด่นชัด
2. ขั้นวัยรุ่น (Juvenile) มีการแบ่งการใช้ที่ดินเป็นบริเวณพักอาศัย แต่มีอุตสาหกรรมอยู่ในครัวเรือน
3. ขั้นผู้ใหญ่ (Mature) โครงสร้างภายในแบ่งเป็นที่พักอาศัย พาณิชยกรรมและอุตสาหกรรมอย่างเห็นได้ชัด
4. ขั้นชรา (Senile) เป็นเมืองที่มีโครงสร้างภายในเสื่อมโทรม อันเนื่องมาจากการเติบโตเต็มที่

แต่ทั้งนี้ วิวัฒนาการเมืองไม่จำเป็นต้องปรากฏในขั้นตอนดังกล่าวแต่อย่างใด บางเมืองอาจมีวิวัฒนาการเพียงขั้นที่ 1 เท่านั้น ไม่เจริญต่อไป บางเมืองไม่มีความเสื่อมโทรมเพราะมีการพัฒนาอยู่เสมอ

เมื่อพิจารณาถึงการขยายตัวของเมือง จะเห็นได้จากการเพิ่มขึ้นของประชากรและมีความซับซ้อนด้านการใช้ที่ดิน โดยอาจมีการขยายตัวต่างกัน บางเมืองมีการขยายตัวเต็มพื้นที่การปกครอง (Truebounded City) บางเมืองมีพื้นที่กว้างเกินไป การขยายตัวไม่เต็มพื้นที่ทำให้เมืองมีรูปร่างและโครงสร้างต่างกัน

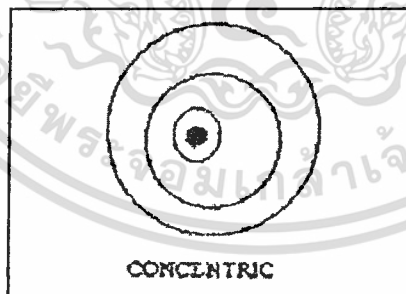
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า การส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นด้วยสภาพแวดล้อมอาคารเรียนระดับประถมศึกษาสู่สังคมอาเซียนในเทศบาลเมือง จ.พระนครศรีอยุธยา ไปใช้

ทฤษฎีการเจริญเติบโตและการกำหนดทิศทางของเมือง

Ernest W. Burgess (อ้างใน ฉัตรชัย พงศ์ประยูร, 2524) การเจริญเติบโตของเมืองที่พบเห็นได้โดยทั่วไปนั้นมักจะเกิดขึ้นเนื่องจากอิทธิพลของเส้นทางคมนาคมเป็นสำคัญ ทั้งนี้เนื่องจากธรรมชาติของมนุษย์ส่วนใหญ่ที่ชอบความสะดวกสบาย ดังนั้นการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์จึงพบได้โดยทั่วไปตามเส้นทางคมนาคมและจุดศูนย์กลางของการคมนาคมประเภทต่าง ๆ และจากอิทธิพลของเส้นทางคมนาคมที่ส่งต่อการเจริญเติบโตของเมืองดังกล่าวมาแล้วนี้ ทำให้การพิจารณาถึงรูปแบบการขยายตัวของเมืองที่พบโดยทั่วไป สามารถที่จะอธิบายได้ดังนี้ คือ

1. การขยายตัวของเมืองแบบวงแหวน (Ring or Circle Pattern)

การขยายตัวของเมืองในรูปแบบดังกล่าวนี้จะเริ่มจากบริเวณศูนย์กลางของเมืองที่ประกอบกิจการประเภทธุรกิจการค้า การเงิน การธนาคาร สถานบันเทิงต่าง ๆ ซึ่งเมื่อมีการสร้างถนนสายหลักเป็นเส้นตรงออกจากศูนย์กลางของเมืองเป็นรัศมีออกไปทุกทิศทางโดยรอบ และนอกจากนี้ยังมีการสร้างถนนสายรองเป็นวงแหวนล้อมรอบบริเวณศูนย์กลางของเมืองเป็นวง ๆ ถัดกันออกไปโดยที่วงแหวนที่สร้างขึ้นนี้เชื่อมกับถนนสายหลักเป็นแนวรัศมีออกจากศูนย์กลางเมือง ทั้งนี้เพื่อความสะดวกในการคมนาคมติดต่อทำให้ไม่ต้องเสียเวลาเดินทางผ่านศูนย์กลางเมืองในทุก ๆ ครั้งที่ต้องการเดินทางจากด้านหนึ่งไปยังอีกด้านหนึ่งของเมือง และเพื่อลดความแออัดของการจราจรในบริเวณ ย่านกลางเมือง ซึ่งโครงข่ายการคมนาคมขนส่งในลักษณะดังกล่าวจะก่อให้เกิดการขยายตัวของเมืองออกจากศูนย์กลางเมืองในลักษณะที่คล้ายวงแหวน สำหรับตัวอย่างของเมืองที่มีรูปแบบการขยายตัวแบบนี้ คือ นครปารีส ประเทศฝรั่งเศส เมืองมิลาน ประเทศอิตาลี เมืองมอสโก ประเทศรัสเซีย เป็นต้น

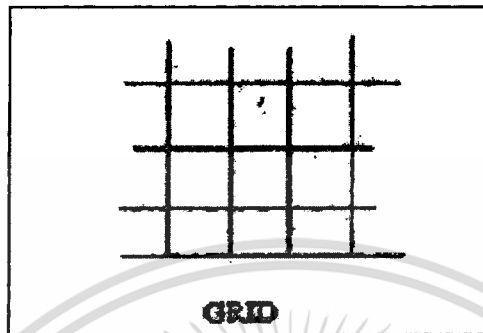
ภาพที่ 2.1 แสดงการขยายตัวของเมืองแบบวงแหวน

2. การขยายตัวของเมืองแบบเส้นตรง (Linear Pattern)

เป็นรูปแบบการขยายตัวที่เกิดขึ้นกับเมืองขนาดเล็กที่มีเส้นทางคมนาคมสายหลักเมืองสายเดียว ซึ่งการตั้งถิ่นฐานบ้านเรือนจะขยายตัวออกไปตามแนวสองฝั่งถนนสายหลักดังกล่าว ในปัจจุบันเมืองส่วนใหญ่ก็จะมีพัฒนาในลักษณะดังกล่าวนี้ ซึ่งการพัฒนาในลักษณะนี้จะมีผลดีต่อการเข้าถึงของผู้อยู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า การส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นด้วยสภาพแวดล้อมอาคารเรียนระดับประถมศึกษาสู่สังคมอาเซียนในเทศบาลเมือง จ.พระนครศรีอยุธยา ไปใช้

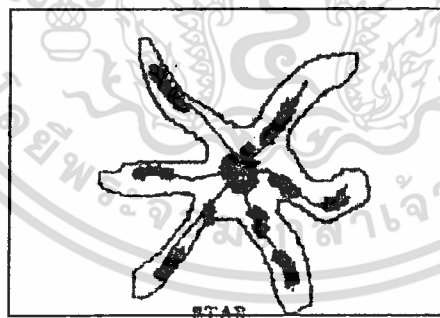
อาศัย แต่ก็ยังมีข้อเสียหลายอย่าง อาทิเช่น มีการรบกวน จากเสียงของยวดยานที่สัญจรไปมาต่อผู้อยู่อาศัย เมื่อมีการพัฒนาไปในแนวยาวไกลออกไปเรื่อย ๆ ที่พักอาศัยจะอยู่ห่างจากโรงเรียน ตลาด ศูนย์การค้า และการให้บริการของรัฐจะต้องมีการขยายการบริการออกไปเรื่อย ๆ ซึ่งถ้าคิดตามหลักเศรษฐศาสตร์แล้ว จะไม่คุ้มค่าต่อการลงทุน นอกจากนี้ยังก่อให้เกิดปัญหาการจราจรติดขัด การใช้ที่ดินไม่คุ้มค่าอีกด้วย

ภาพที่ 2.2 แสดงการขยายตัวของเมืองแบบเส้นตรง

3. การขยายตัวของเมืองแบบรูปดาว (Star Shaped Pattern)

เป็นการขยายตัวของเมืองที่มีศูนย์กลางเมือง ซึ่งเป็นย่านธุรกิจและอุตสาหกรรม เป็นแกนกลางของการขยายตัว โดยเมื่อมีการพัฒนาเส้นทางการขนส่งออกไปจากย่านใจกลางเมืองในหลาย ๆ ทิศทาง จะทำให้เกิดการขยายตัวออกไปตามเส้นทางเหล่านั้น ทั้งนี้เพื่อหลีกเลี่ยงความแออัดในย่านใจกลางเมือง ซึ่งการขยายตัวของเมืองในลักษณะดังกล่าวจะคล้ายกับรูปดาว

ภาพที่ 2.3 แสดงการขยายตัวของเมืองแบบรูปดาว

2.4 แนวทางการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทย

สังคมและวัฒนธรรมไม่ได้หยุดนิ่ง แต่เปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลาและเกี่ยวพันกับปัจจัยภายในและภายนอกที่เข้ามากระทบ ดังนั้น วัฒนธรรมอาจเหมาะสมกับแค่ยุคสมัยหนึ่ง แต่อาจไม่สอดคล้องกับการดำเนินชีวิตของคนในอีกยุคหนึ่งก็ได้ แต่ไม่ได้ถึงการละทิ้งวัฒนธรรมเดิมอย่างสิ้นเชิงเพราะรากเหง้าของวัฒนธรรมของไทย ได้สั่งสมให้สอดคล้องกับสังคมไทยมาช้านาน การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอาจเป็นผล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า การส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นด้วยสภาพแวดล้อมอาคารเรียนระดับประถมศึกษาสงคมอาเซียนในเทศบาลเมือง จ.พระนครศรีอยุธยา

มาจากลักษณะบางอย่างไม่ตอบสนองความต้องการของสมาชิกในยุคนั้น จึงได้นำวัฒนธรรมบางอย่างจากต่างชาติมาใช้ทดแทนบ้าง แต่เราก็มีความจำเป็นที่จะต้องมีการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยเอาไว้ เพราะหากไม่อนุรักษ์ไว้แล้ววัฒนธรรมของสังคมอื่นก็จะเข้ามาครอบงำและจะต้องตกเป็นเมืองขึ้นทางวัฒนธรรมของสังคมอื่นไป (ดำรง ฐานดี.2551) การอนุรักษ์วัฒนธรรม มีดังนี้

1. ศึกษา ค้นคว้า และวิจัย วัฒนธรรมไทยและวัฒนธรรมท้องถิ่นที่ได้มีการรวบรวมไว้แล้วและที่ยังไม่ได้ศึกษา แต่มีกระจุกกระจายอยู่ทั่วทุกแห่ง ผู้ศึกษาค้นคว้าจะได้ทราบความหมายและความสำคัญของมรดกวัฒนธรรมอย่างถ่องแท้ ความรู้ดังกล่าวจะเป็นรากฐานของการดำเนินชีวิตเมื่อได้เห็นคุณค่าจะยอมรับและนำไปใช้ประโยชน์ให้เหมาะสมและแพร่หลาย

2. ส่งเสริมให้ชนทุกหมู่เหล่าเห็นคุณค่า และร่วมกันรักษาเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของชาติและท้องถิ่น เพื่อสร้างความเข้าใจและมั่นใจแก่ประชาชนในการปรับเปลี่ยน และตอบสนองกระแสวัฒนธรรมอื่นๆ และวัฒนธรรมภายนอกอย่างเหมาะสม

3. ขยายขอบเขตการมีส่วนร่วมในวัฒนธรรม ผนวกรวมให้ประชาชนและเอกชนตลอดจนหน่วยงานของรัฐเห็นความสำคัญและตระหนักว่าวัฒนธรรมเป็นเรื่องของทุกคนที่จะต้องรับผิดชอบร่วมมือกันส่งเสริมสนับสนุน ประสานงาน การบริการด้านความรู้ วิชาการ และทุนทรัพย์จัดกิจกรรมทางวัฒนธรรม

4. ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนศิลปวัฒนธรรม ทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศโดยใช้ศิลปวัฒนธรรมเป็นสื่อกลางสร้างความสัมพันธ์ระหว่างกันและกัน

5. สร้างทัศนคติ ความรู้ และความเข้าใจ ว่าสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติและทางวัฒนธรรมเป็นสมบัติของทุกคน ดังนั้น ทุกคนจึงมีหน้าที่ในการเสริมสร้าง ฟื้นฟู และดูแลรักษา

6. จัดทำระบบเครือข่ายสารสนเทศทางด้านวัฒนธรรม เพื่อเป็นศูนย์กลาง เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ผลงานให้ประชาชนเข้าใจ สามารถเลือกสรร ตัดสินใจ และปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมในการดำเนินชีวิต หนึ่งต้องส่งเสริมสนับสนุนบทบาทของสื่อมวลชนในด้านวัฒนธรรมให้มากยิ่งขึ้น (วิชัย ภูโยธิน).

7. ส่งเสริมให้ประชาชนคนไทยรู้จักสิทธิและหน้าที่ตามที่ได้บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 เช่น สิทธิในการอนุรักษ์และฟื้นฟู จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่นและของชาติ เป็นต้น (กัญญา ลีลาสัย.2551)

เอกลักษณ์ไทย คือ สิ่งบ่งบอกความเป็นชาติไทยได้อย่างชัดเจน ได้แก่

- ภาษาไทย คือ ภาษาพูดที่ใช้สื่อสารกันได้อย่างเข้าใจ ถึงแม้จะมีสำเนียงที่แตกต่างกันไปบ้างในแต่ละพื้นที่ รวมถึงการใช้ศัพท์กับบุคคลในระดับต่าง ๆ และอักษรไทยที่ใช้ในภาษาเขียนโดยทั่วไป การแต่งกาย ถึงแม้ว่าในปัจจุบันการแต่งกายของชาวไทยจะเป็นสากลมากขึ้น แต่ก็ยังคงเครื่องแต่งกายของไทยไว้ในโอกาสสำคัญต่าง ๆ เช่น ในงานพระราชพิธี งานที่เป็นพิธีการ หรือในโอกาสพบปะสังสรรค์ระหว่างผู้นำ พิธีแต่งงาน เทศกาลและงานประเพณีที่จัดขึ้น หรือในกิจกรรมต่าง ๆ ที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

การส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นด้วยสภาพแวดล้อมอาคารเรียนระดับประถมศึกษาสังคมอาเซียนในเทศบาลเมือง จ.พระนครศรีอยุธยา

ต้องการ แสดงให้เห็นถึงความเป็นไทยอย่างชัดเจน ในบางหน่วยงานของราชการ มีการรณรงค์ให้ แต่งกายในรูปแบบไทย ๆ ด้วย ซึ่งก็ได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี

การแสดงความคิดด้วยการไหว้และกราบ ซึ่งแบ่งแยกออกได้อย่างชัดเจน เช่น กราบ พระพุทธรูป กราบพระสงฆ์ กราบไหว้บุคคลในฐานะ หรือวัยต่าง ๆ ตลอดจนการวางตนด้วยความ สุภาพอ่อนน้อมต่อมตน การแสดงความกตัญญูทศเวทต่อผู้มีพระคุณ ความมีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รวมไปถึงความเกรงใจ

- สถาปัตยกรรม เห็นได้จากชิ้นงานที่ปรากฏในศาสนสถาน โบสถ์วิหาร ปราสาทราชวัง และอาคาร บ้านทรงไทย
- ศิลปวัฒนธรรมและประเพณี ประเทศไทยมีการติดต่อกับหลายเชื้อชาติ ทำให้มีการรับวัฒนธรรม ของชาติ ต่าง ๆ เข้ามา แต่คนไทยสามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม และปฏิบัติสืบต่อกัน มาจน กลายเป็น ส่วนหนึ่งในวิถีชีวิตของไทย

ศิลปวัฒนธรรมและประเพณี ประเทศไทยมีการติดต่อกับหลายเชื้อชาติ ทำให้มีการรับวัฒนธรรม ของชาติ ต่าง ๆ เข้ามา แต่คนไทยสามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม และปฏิบัติสืบต่อกันมาจน กลายเป็น ส่วนหนึ่งในวิถีชีวิตของไทย

2.5 ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community)

อาเซียนมุ่งหวังประโยชน์จากการรวมตัวกันเพื่อทำให้ประชาชนมีการอยู่ดีกินดี ปราศจากโรคภัยไข้ เจ็บมีสิ่งแวดล้อมที่ดี มีความรู้สึกเอื้อเป็นอันหนึ่งอันเดียว โดยมีความร่วมมือเฉพาะด้าน (functional cooperation) ภายใต้ประเด็นเชิงสังคมและวัฒนธรรมที่ครอบคลุมในหลายด้านได้แก่ เยาวชน การศึกษา และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สิทธิมนุษยชน สาธารณสุข วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สิ่งแวดล้อม สตรี แรงงาน การจัดการความยากจน สวัสดิการสังคมและการพัฒนา วัฒนธรรมและสารสนเทศ กิจการพลเรือน การตรวจคนเข้าเมืองและกงสุล ยาเสพติด และการจัดการภัยพิบัติ สิทธิมนุษยชน โดยมีคณะทำงาน อาเซียนรับผิดชอบการดำเนินความร่วมมือในแต่ละด้าน

อาเซียนได้ตั้งเป้าการจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนในปี 2558 โดยมุ่งหวังให้เป็น ประชาคมที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง มีสังคมที่เอื้ออาทรและแบ่งปัน ประชากรอาเซียนมีสภาพความ เป็นอยู่ที่ดีและมีการพัฒนาในทุกด้าน เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ส่งเสริมการใช้ ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืนรวมทั้งส่งเสริมอัตลักษณ์อาเซียน (ASEAN Identity)

เพื่อรองรับการเป็นประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน อาเซียได้จัดทำแผนงานการจัดตั้ง ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community Blueprint) ซึ่งประกอบด้วย ความร่วมมือใน 6 ด้าน ได้แก่

1. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (Human Development)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า การส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นด้วยสภาพแวดล้อมอาคารเรียนระดับประถมศึกษาสู่สังคมอาเซียนในเทศบาลเมือง จ.พระนครศรีอยุธยา

2. การคุ้มครองและสวัสดิการสังคม (Social Welfare and Protection)
3. สิทธิและความยุติธรรมทางสังคม (Social Justice and Rights)
4. ความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Sustainability)
5. การสร้างอัตลักษณ์อาเซียน (Narrowing the Development Gap)

โดยมีกลไกดำเนินงาน ได้แก่ การประชุมรายสาขา (Sectoral) ระดับเจ้าหน้าที่อาวุโส (Senior Officials Meeting) ระดับรัฐมนตรี (Ministerial Meeting) คณะมนตรีประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio Cultural Community Council) รวมทั้งการประชุมคณะกรรมการด้านสังคมและวัฒนธรรม (Senior officials Committee for ASEAN Socio-Cultural Community)

การศึกษา กลไกขับเคลื่อนประชาคมอาเซียน

ความสำคัญของการศึกษาในการขับเคลื่อนประชาคมอาเซียนปรากฏรูปธรรมอย่างชัดเจนในปฏิญญาว่าด้วยแผนงานสำหรับประชาคมอาเซียน ที่ได้เน้นย้ำความสำคัญของการศึกษาซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการนำอาเซียนบรรลุวิสัยทัศน์อาเซียน 2020 โดยกำหนดให้อาเซียนมีวิสัยทัศน์สู่ภายนอก มีสันติสุข และมีการเชื่อมโยงเข้าด้วยกันในการเป็นหุ้นส่วนในสิ่งแวดล้อมของประชาชาติโดยและอยู่ร่วมกันอย่างกลมกลืน การพัฒนาที่มีพลวัต และการรวมตัวทางเศรษฐกิจที่ใกล้ชิดและในสังคมที่เอื้ออาทรที่ระลึกถึงสายสัมพันธ์แน่นแฟ้นทางประวัติศาสตร์ ตระหนักถึงความสำคัญของมรดกทางวัฒนธรรมที่มีร่วมกันและเชื่อมโยงในอัตลักษณ์ของภูมิภาคนอกจากนี้ วิสัยทัศน์อาเซียน 2020 ได้กล่าวถึงความสำคัญของการพัฒนามนุษย์ โดยให้ประชาชนสามารถเข้าถึงโอกาสในการพัฒนาในด้านต่างๆ อาทิ การศึกษา การเรียนรู้ตลอดชีวิต การฝึกอบรม นวัตกรรม การส่งเสริมการป้องกันคุณภาพการทำงานและการประกอบการ รวมถึงการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศ การวิจัย การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายใต้ประเด็นสำคัญได้แก่ ความร่วมมือทางด้านวิชาการและการพัฒนาซึ่งจะช่วยสนับสนุนกระบวนการรวมตัวของอาเซียน การเสริมสร้างขีดความสามารถและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อลดช่องว่างการพัฒนา ดังนั้นความสำคัญของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในอาเซียนจึงได้ทวีบทบาทมากขึ้นต่อการพัฒนา ทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในอาเซียนให้มีความเจริญก้าวหน้าและแข่งขันได้ในระดับสากล โดยเฉพาะอย่างยิ่งความเคลื่อนไหวและเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและต่อเนื่องในหลากหลายด้านที่ส่งผลให้โลกเข้าสู่ยุคโลกาภิวัตน์อันเป็นยุคของสังคมฐานความรู้กลไกความร่วมมือด้านการศึกษาก็เป็นสิ่งจำเป็นพื้นฐานในการสร้างอาเซียนสู่การเป็นประชาคมที่มีความมั่นคงทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การเมืองและสังคม โดยเฉพาะการพัฒนาศกั ยภาพมนุษย์ เพื่อสร้างอนาคตที่รุ่งเรืองของอาเซียน

ความร่วมมืออาเซียนด้านการศึกษา

ความร่วมมืออาเซียนด้านการศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของความร่วมมือเฉพาะด้านของอาเซียน โดยเริ่มดำเนินการมาตั้งแต่ทศวรรษแรกของการก่อตั้งอาเซียน เมื่อมีการจัดการประชุมด้านการศึกษา ASEAN Permanent Committee on Socio - Cultural Activities ครั้งแรกในช่วงเดือนตุลาคม 2518 อย่างไรก็ตาม ความร่วมมือดังกล่าวมีพัฒนาการเป็นลำดับอย่างช้าๆ ทั้งในเชิงกลไกการบริหารจัดการและในเชิงสาระความร่วมมือ โดยในเชิงกลไกการบริหารจัดการนั้นมีความพยายามในการผลักดันให้มีความร่วมมือด้านการศึกษา

ของอาเซียนมีลักษณะทางการและมีผลในเชิงนโยบายและในเชิงปฏิบัติมากขึ้น ต่อมาเมื่ออาเซียนมีการปรับตัวในเชิงโครงสร้างเพื่อให้ความร่วมมือในด้านต่างๆของอาเซียนเข้มแข็งขึ้น มีการจัดตั้ง ASEAN Committee on Education (ASCOE) เป็นกลไกการบริหารความร่วมมืออาเซียนด้านการศึกษาตั้งแต่ปี 2532 ต่อมาในปี 2549 ได้มีการจัดการประชุมรัฐมนตรีศึกษาอาเซียนครั้งแรกคู่ขนานกับการประชุมสภาซีเมค ระหว่างวันที่ 21-23 มีนาคม 2549 ที่ประเทศสิงคโปร์ และมีการจัดอย่างต่อเนื่องทุกปี การจัดการศึกษาในอาเซียนเป็นรากฐานสำคัญในการสร้างความเข้มแข็ง และความเจริญรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจของอาเซียนและเศรษฐกิจโลก นอกจากนี้ การอุดมศึกษาในอาเซียน ได้กลายเป็นภาคธุรกิจขนาดใหญ่และไร้พรมแดนเพื่อตอบสนองการเปิดเสรีการศึกษาทั้งในกรอบอาเซียนและการค้าโลก เป็นผลให้เกิดกระแสการแข่งขันในการให้บริการด้านการศึกษา การเสริมสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการพัฒนามาตรฐานการศึกษาของสถาบันการอุดมศึกษาไปสู่ความเป็นนานาชาติ และ World Class University ตามระบบ และรูปแบบการจัดการศึกษาของยุโรปและอเมริกาทั้งในประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักภาษาหนึ่งในการเรียนการสอน เช่น ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ มาเลเซีย และในประเทศที่ใช้ภาษาท้องถิ่นเป็นหลัก เช่น ไทย ลาว กัมพูชา เวียดนาม เพื่อตอบสนองการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของตลาดแรงงานในระดับชาติและภูมิภาค การปรับตัวต่อกระแสการเปิดเสรีทางการศึกษา กฎบัตรอาเซียน ฯลฯ

แนวทางดังกล่าวก่อให้เกิดความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษาในอาเซียนและประชาคมยุโรปในลักษณะข้อตกลงที่ทำร่วมกันในระดับสถาบันต่อสถาบันทั้งในส่วนของมหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยของภาคเอกชนในด้านการพัฒนาหลักสูตร การพัฒนาสถาบันและสถาบันการศึกษาร่วมกัน ในขณะเดียวกันการจัดตั้งเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียนได้ช่วยส่งเสริมความร่วมมือในการพัฒนา คณาจารย์ นักวิชาการ และนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา รวมทั้งการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารทั้งระหว่างประเทศสมาชิกด้วยตนเองและความร่วมมือกับประเทศคู่เจรจาในอาเซียนบางประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งญี่ปุ่นเกาหลี จีน อินเดีย รัสเซีย และสหภาพยุโรป อีกด้วยกระนั้นก็ตาม อาเซียนได้ตั้งเป้าหมายที่จะพัฒนาแนวคิดกิจกรรม และการจัดการศึกษาร่วมกันในภูมิภาค บนรากฐานภูมิปัญญาระดับชาติและภูมิภาค เพื่อป้องกันสภาพไม่สมดุลจากการไหลบ่าเพียงด้านเดียวของกระแสโลกาภิวัตน์จากตะวันตก ปฏิญญาอาเซียนด้านการศึกษาที่ผู้นำให้การรับรองในระหว่างการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 15 ซึ่งเน้น

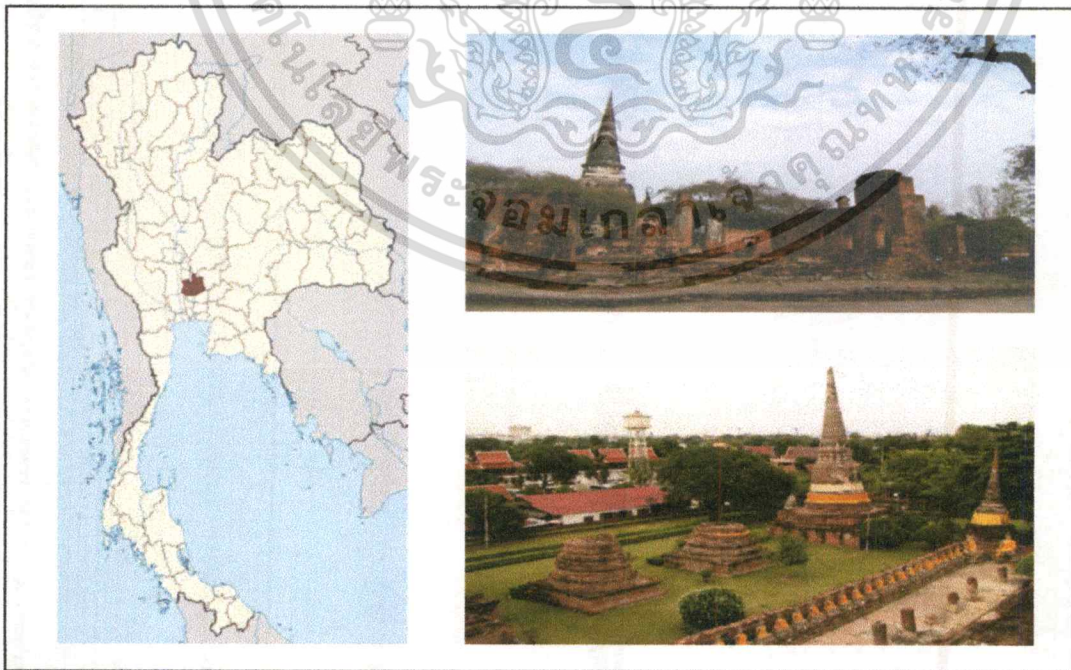
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า การส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นด้วยสภาพแวดล้อมอาคารเรียนระดับประถมศึกษาสู่สังคมอาเซียนในเทศบาลเมือง จ.พระนครศรีอยุธยาไปใช้

การขับเคลื่อนประชาคมอาเซียนทั้ง 3 เสาหลัก สะท้อนการจัดการศึกษาแบบเชื่อมโยง การหลอมรวมความหลากหลายบนพื้นฐานของเอกลักษณ์และความแตกต่าง การพัฒนาและประสานความร่วมมือและแลกเปลี่ยนวิชาการระหว่างชาติในภูมิภาคบนพื้นฐานของประโยชน์ร่วมกัน ทั้งในกรอบซีมีไออาเซียน และยูเนสโก นอกจากนี้ ความร่วมมือในการเปิดเสรีด้านการศึกษายังเป็นมาตรการรองรับสำคัญต่อเป้าหมายการก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งครอบคลุมการจัดทำ

การศึกษา : การสร้างประชาคมอาเซียน 2558 ตกลงยอมรับร่วมด้านการศึกษา ความสามารถประสบการณ์ในสาขาวิชาชีพสำคัญต่างๆ ควบคู่กับการเปิดเสรีด้านการเคลื่อนย้ายแรงงาน ซึ่งกำหนดให้มีการยกเว้นข้อจำกัดเกี่ยวกับการขอวีซ่าสำหรับคนชาติอาเซียนสำหรับ short term visits การอำนวยความสะดวกการออกวีซ่าและใบอนุญาตทำงานสำหรับแรงงานฝีมือและผู้เชี่ยวชาญสัญชาติอาเซียนอีกด้วย

2.6 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นจังหวัดหนึ่งในภาคกลางซึ่งเป็นเขตเศรษฐกิจที่สำคัญ โดยมีผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดมีมูลค่าสูงเป็นอันดับ 3 ของประเทศ^[3] และมีประวัติศาสตร์ความเป็นมาที่ยาวนาน เคยมีชื่อเสียงในฐานะเป็นแหล่งปลูกข้าวที่สำคัญ จังหวัดพระนครศรีอยุธยาเป็นจังหวัดที่ไม่มีอำเภอเมือง มีอำเภอพระนครศรีอยุธยาเป็นศูนย์กลางการบริหารจัดการด้านต่างๆ ชาวบ้านโดยทั่วไปนิยมเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า "กรุงเก่า" หรือ "เมืองกรุงเก่า"

ภาพที่ 2.4 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า การส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นด้วยสภาพแวดล้อมอาคารเรียนระดับประถมศึกษาสังคมอาเซียนในเทศบาลเมือง จ.พระนครศรีอยุธยา

เทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา หรือ เมืองอยุธยา เป็นเทศบาลนครขนาดใหญ่ครอบคลุมพื้นที่ 10 ตำบล คือ ในเขตอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยในอดีตเป็นที่ตั้งของเมืองหลวงเก่าของประเทศไทย คือ กรุงศรีอยุธยา ซึ่งปัจจุบัน ยังหลงเหลือโบราณสถานที่น่าสนใจ ภายในตัวเมืองอยุธยา

ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการเปลี่ยนชื่อ เทศบาลนครนครศรีอยุธยา อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา ด้วยเทศบาลนครศรีอยุธยา ประสงค์ขอเปลี่ยนชื่อ เพื่อความเหมาะสมและสอดคล้องตามเจตนารมณ์ของประชาชนในเขตเทศบาล อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติของเทศบาล (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2546 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงให้เปลี่ยนชื่อเทศบาลนครศรีอยุธยา อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยาประกาศ ณ วันที่ 30 สิงหาคม พ.ศ. 2548 นายสมชาย สุนทรวัฒน์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย

เทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา ตั้งอยู่บนที่มีสภาพเป็นเกาะและเคยเป็นที่ตั้งของเมืองหลวงเก่ามาก่อนมีแม่น้ำไหลผ่าน 3 สาย คือ แม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำป่าสัก และแม่น้ำลพบุรี เมื่อก่อสร้างกรุงศรีอยุธยาได้มีการขุดคูเชื่อมจากห้วยรอไปบรรจบแม่น้ำบางกระบือที่บริเวณป้อมเพชร ทำให้ที่ตั้งของตัวเมืองและเทศบาลมีสภาพเป็นเกาะมีแม่น้ำล้อมรอบ ลักษณะดินเป็นดินปนทรายน้ำซึมได้ง่าย คูคลองในเขตเทศบาลจึงเก็บน้ำไว้ได้ไม่นาน ในฤดูร้อนน้ำจะแห้ง สภาพภูมิประเทศโดยทั่วไปเป็นที่ราบลุ่ม

ภาพที่ 2.5 เทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา

เทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา มีพื้นที่ 14.84 ตารางกิโลเมตร มีเขตการปกครองในความรับผิดชอบ 10 ตำบล คือ

1. ตำบลประตูชัย
2. ตำบลหอรัตนไชย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า การส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นด้วยสัญลักษณ์วัดลือมอ้าคารเรียนระดับประถมศึกษาสู่สังคมอาเซียนในเทศบาลเมือง จ.พระนครศรีอยุธยาไปใช้

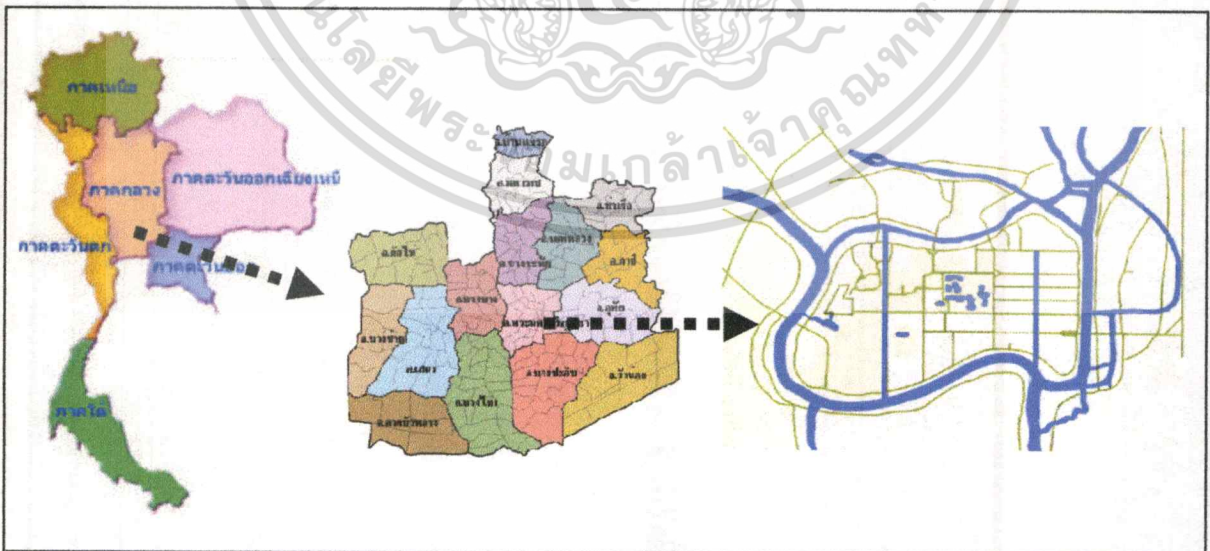
บทที่ 3
 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่องการส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นด้วยสภาพแวดล้อมอาคารเรียนระดับประถมศึกษาสู่สังคมอาเซียนในเทศบาลเมือง จ.พระนครศรีอยุธยา มุ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ใช้สอยกับการส่งเสริมการเรียนรู้ทางสังคม เสนอแนะทางการกำหนดพื้นที่ใช้สอยในอาคารเรียนเพื่อสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ทางสังคม จากวัตถุประสงค์การวิจัยดังกล่าวคณะผู้วิจัยจึงได้กำหนดวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

1. พื้นที่ศึกษา ประชากร และกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย
4. วิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย

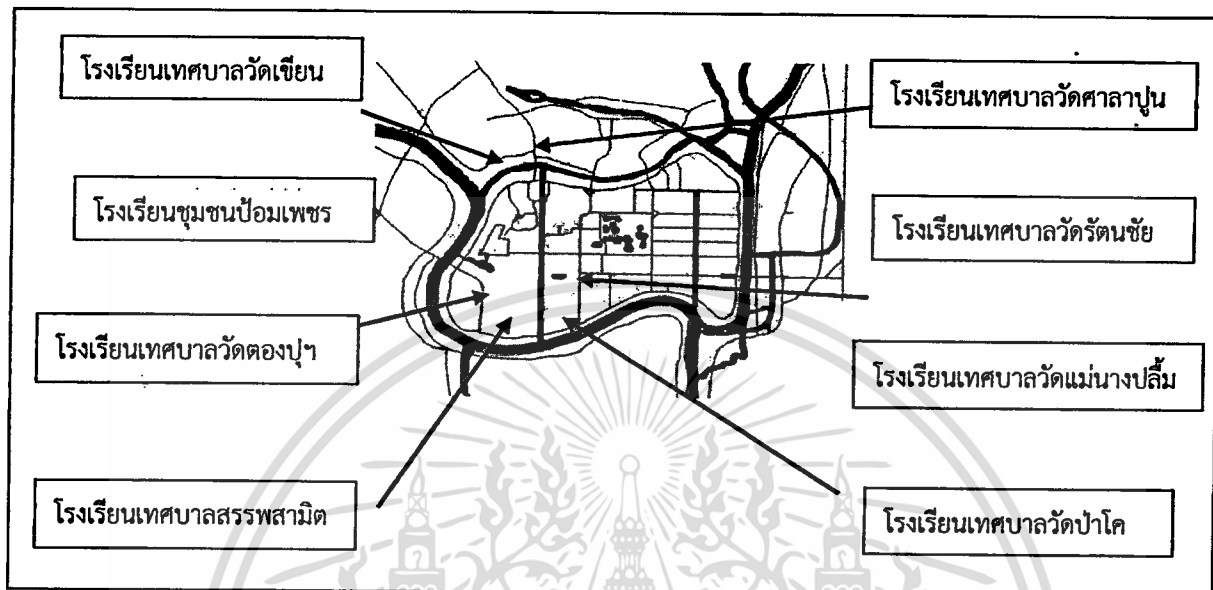
3.1 พื้นที่ศึกษา ประชากร และกลุ่มตัวอย่างการวิจัย

พื้นที่ศึกษาในการวิจัยเรื่องการส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นด้วยสภาพแวดล้อมอาคารเรียนระดับประถมศึกษาสู่สังคมอาเซียนในเทศบาลเมือง จ.พระนครศรีอยุธยา คือ เทศบาลพระนครศรีอยุธยา ดังแสดงในภาพประกอบที่ 3.1 โดยมีโรงเรียนในสังกัดทั้งหมด 8 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนเทศบาลวัดเขียน โรงเรียนชุมชนป้อมเพชร โรงเรียนเทศบาลวัดตองปุช โรงเรียนเทศบาลสรรพพลามิตย โรงเรียนเทศบาลวัดศาลาลาน โรงเรียนเทศบาลวัดรัตนชัย โรงเรียนเทศบาลวัดแมนางปลื้ม และโรงเรียนเทศบาลวัดป่าโค

ภาพที่ 3.1 แสดงพื้นที่ศึกษา จ.พระนครศรีอยุธยา

จากภาพแผนที่แสดงพื้นที่ศึกษา จ.พระนครศรีอยุธยา พบว่าตำแหน่งโรงเรียนระดับประถมศึกษา ในเทศบาลพระนครศรีอยุธยา จำนวน 8 แห่ง ซึ่งตั้งอยู่ในตำแหน่งมีกระจายตัวตามแนวถนนสายหลัก ดังแสดงในภาพประกอบที่ 3.2

ภาพที่ 3.2 แสดงที่ตั้งโรงเรียนประถมศึกษาในเทศบาลพระนครศรีอยุธยา

โรงเรียนประถมศึกษาในเทศบาลพระนครศรีอยุธยา จำนวน 8 แห่ง มีรายละเอียดทางด้านกายภาพ และแผนการสำรวจข้อมูลการวิจัยดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3.1 แสดงข้อมูลโรงเรียนประถมศึกษาในเทศบาลพระนครศรีอยุธยา

ลำดับที่	ชื่อสถาบันการศึกษา	บริเวณที่ตั้ง	วันที่สำรวจข้อมูล
1.	โรงเรียนเทศบาลวัดเซียน	1/99 หมู่ที่ 8 ต.หัวรอ อ. พระนครศรีอยุธยา จ. พระนครศรีอยุธยา	18 พ.ค. 2556
2.	โรงเรียนชุมชนป้อมเพชร	ถ.อุททอง ต.หัวรัตนไชย อ. พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา	19 พ.ค. 2556
3.	โรงเรียนเทศบาลวัดตองปุ	19/99 หมู่ 5 ต.บ้านเกาะ อ. พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา	22 พ.ค. 2556
4.	โรงเรียนเทศบาลสรรพสามิตฯ	เลขที่ 1/99 ถ.ป่าไทน์ ต.ประดูชัย อ. พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา	24 พ.ค. 2556
5.	โรงเรียนเทศบาลวัดศาลาปูน	ต.อยุธยา อ.พระนครศรีอยุธยา จ. พระนครศรีอยุธยา	26 พ.ค. 2556
6.	โรงเรียนเทศบาลวัดรัตนชัย	1/98. ต.หัวรัตนไชย อ.พระนครศรีอยุธยา.	30 พ.ค. 2556

การส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นด้วยสภาพแวดล้อมอาคารเรียนระดับประถมศึกษาสู่สังคมอาเซียนในเทศบาลเมือง จ.พระนครศรีอยุธยา
ไม่จำกัดวงได้ทั้งหมด อีกทั้งห้ามเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต

		จ.พระนครศรีอยุธยา	
7.	โรงเรียนเทศบาลวัดแม่นางปลื้ม	ถ.สีกัน ต.คลองสระบัว อ. พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา	2 มิ.ย. 2556
8.	โรงเรียนเทศบาลวัดป่าโค	ต.บ้านเกาะ อ.พระนครศรีอยุธยา จ. พระนครศรีอยุธยา	4 มิ.ย. 2556

จากการศึกษาข้อมูลเบื้องต้นของโรงเรียนประถมศึกษาในเทศบาลพระนครศรีอยุธยา จำนวน 8 แห่ง พบว่ามีจำนวนผู้ใช้อาคารและสถานที่ จำนวน 6,960 คน ซึ่งเป็นข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดตัวแปรการวิจัยต่อไป

3.2 การกำหนดตัวแปรในการวิจัย

การกำหนดตัวแปร (Variable) ในการวิจัยการส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นด้วยสภาพแวดล้อมอาคารเรียนระดับประถมศึกษาสู่สังคมอาเซียนในเทศบาลเมือง จ.พระนครศรีอยุธยา ผู้วิจัยกำหนดตัวแปรการวิจัยเป็น 2 ชนิดได้แก่

ตัวแปรต้น (Independent Variable) ในการวิจัยครั้งนี้ คือ เอกลักษณ์ท้องถิ่น จ.พระนครศรีอยุธยา ซึ่งมาตรวจวัดตัวแปรระดับนามมาตรา

ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ในการวิจัยครั้งนี้ คือ สภาพแวดล้อมอาคารเรียนระดับประถมศึกษาสู่สังคมอาเซียน มีมาตรวจวัดตัวแปรระดับนามมาตรา

ทั้งนี้เอกลักษณ์ท้องถิ่น - จ.พระนครศรีอยุธยาสภาพแวดล้อมอาคารเรียน ซึ่งเป็นตัวแปรในการวิจัยครั้งนี้หมายถึง การรับรู้สภาพแวดล้อมของผู้ใช้อาคารและสถานที่สถาบันการศึกษา ทั้ง 8 แห่ง

สภาพแวดล้อมในอาคารเรียนมีระดับนามมาตราวัดตัวแปร ระดับนามมาตรา (Nominal Scale) ซึ่งเป็นตัวแปรที่ไม่มีค่าต่อเนื่องหรือตัวแปรประเภทกลุ่ม

สำหรับสภาพแวดล้อมอาคารเรียน ซึ่งเป็นตัวแปรตามในการวิจัยครั้งนี้ หมายถึงรูปทรงอาคารเรียน ขนาดห้องในอาคารเรียน มุมพักผ่อนในอาคารเรียน พื้นทึ้นนันทนาการ โถงทางเดิน การจัดพื้นที่สีเขียว และความปลอดภัยในอาคารเรียน เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนประถมศึกษาเพื่อสร้างประสบการณ์การเรียนรู้สู่สังคมอาเซียน

3.3 การออกแบบแผนการวิจัย

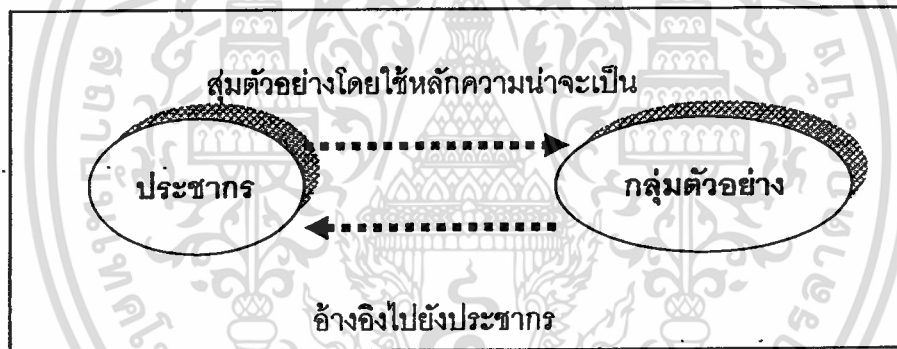
การส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นด้วยสภาพแวดล้อมอาคารเรียนระดับประถมศึกษาสู่สังคมอาเซียนในเทศบาลเมือง จ.พระนครศรีอยุธยาคณะผู้วิจัยได้กำหนดประเภทการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบไม่ทดลอง (Non- Experimental Research Designs) เนื่องจากลักษณะทางกายภาพโรงเรียนประถมศึกษา ได้เกิดขึ้น

แล้วตามสถานการณ์ปัจจุบันในสภาพธรรมชาติ (Natural Setting) คณะผู้วิจัยไม่ได้จัดการกระทำสิ่งทดลองให้กับกลุ่มตัวอย่างแต่อย่างใด

ด้วยเหตุที่อาคารเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา จ.พระนครศรีอยุธยา เป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นแล้ว จึงเลือกใช้แบบแผนการวิจัยแบบไม่ทดลองประเภทการศึกษาความสัมพันธ์ (Correlation Studies) ซึ่งเป็นการศึกษาวิจัย เพื่อบรรยายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้น คือเอกลักษณ์ท้องถิ่น จ.พระนครศรีอยุธยา และตัวแปรตาม คือสภาพแวดล้อมอาคารเรียนระดับประถมศึกษาสู่สังคมอาเซียนโดยการกำหนดพื้นที่ใช้สอยในอาคารเรียน ซึ่งเน้นการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตามดังกล่าว

3.4 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

การสุ่มตัวอย่างในการวิจัยการส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นด้วยสภาพแวดล้อมอาคารเรียนระดับประถมศึกษาสู่สังคมอาเซียน เป็นการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง (Sampling) และนำค่าสถิติของกลุ่มตัวอย่างมาประมาณต่อพารามิเตอร์ของประชากร (Population) แล้วจึงนำผลการวิจัยอ้างอิงไปยังประชากรดังแสดงในภาพประกอบที่ 3.3

ภาพที่ 3.3 แสดงการวางแผนประชากรและกลุ่มตัวอย่างการวิจัย

สำหรับการวิจัยครั้งนี้คณะผู้วิจัยได้กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

ประชากร (Population) ในการวิจัยหมายถึงนักเรียนระดับประถมศึกษา อาจารย์ เจ้าหน้าที่ในโรงเรียนประถมศึกษา จ.พระนครศรีอยุธยา จำนวน 7,202 คน

กลุ่มตัวอย่าง (Sampling) ในการวิจัย หมายถึง ส่วนหนึ่งของประชากรที่คณะผู้วิจัยสุ่มมาศึกษาในครั้งนี้ โดยกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ใช้สมการ $n = N/1 + N(0.05)^2$ โดย n หมายถึง กลุ่มตัวอย่าง ส่วน N หมายถึงประชากรตามคำจำกัดความในการวิจัย เพื่อกำหนดจำนวนตัวอย่างจากโรงเรียนประถมศึกษา จ.พระนครศรีอยุธยา 8 แห่ง จำนวนไม่น้อยกว่า 350 ตัวอย่างตามอัตราส่วนจำนวนประชากรข้างต้น ดังรายละเอียดประชากรและกลุ่มตัวอย่างการวิจัยในตารางที่ 3.2 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3.2 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนประถมศึกษา จ.พระนครศรีอยุธยา

สถาบันการศึกษา	ประชากรในพื้นที่ศึกษา		กลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ศึกษา	
	นักเรียน	อาจารย์และเจ้าหน้าที่	นักเรียน	อาจารย์และเจ้าหน้าที่
1. โรงเรียนเทศบาลวัดเขียน	1,326	38	40	5
2. โรงเรียนชุมชนป้อมเพชร	1,043	35	40	5
3. โรงเรียนเทศบาลวัดตองปุ	875	27	40	5
4. โรงเรียนเทศบาลสรรพสามิตฯ	996	34	40	5
5. โรงเรียนเทศบาลวัดศาลาปูน	543	26	40	5
6. โรงเรียนเทศบาลวัดรัตนชัย	1,127	33	40	5
7. โรงเรียนเทศบาลวัดแม่นางปลื้ม	580	24	40	5
8. โรงเรียนเทศบาลวัดป่าโค	470	25	40	5
รวม	6,960	242	320	40

จากตารางที่ 3.2 การวิจัย การส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นด้วยสภาพแวดล้อมอาคารเรียนระดับประถมศึกษาสู่สังคมอาเซียนในเทศบาลเมือง จ.พระนครศรีอยุธยา สรุปได้ว่ามีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 7,202 คน และการวิจัยครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 350 คน โดยแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ นักเรียน 320 คน อาจารย์และเจ้าหน้าที่ 40 คน

วิธีสุ่มตัวอย่าง (Sampling Method) ในการวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยใช้หลักความน่าจะเป็น (Probability Sampling) ซึ่งเป็นวิธีสุ่มตัวอย่างโดยหน่วยตัวอย่างทุกหน่วยของประชากรมีโอกาสถูกสุ่มตัวอย่างโดยเท่าเทียมกัน

3.5 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การรวบรวมข้อมูลในด้านปัจจัยทางกายภาพการส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นด้วยสภาพแวดล้อมอาคารเรียนระดับประถมศึกษาสู่สังคมอาเซียนในเทศบาลเมือง จ.พระนครศรีอยุธยา แบ่งออกเป็น 2 ส่วนดังนี้

3.2.1 การสำรวจและสังเกตกรณีศึกษา

ในการสำรวจและสังเกตกรณีศึกษา ผู้วิจัยและทีมงานจะทำการออกแบบและวางแผนการดำเนินงานตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. รวบรวมข้อมูลด้านเอกสารสิ่งพิมพ์ แผนที่ ภาพถ่ายและข้อมูลจาก Website ที่เกี่ยวข้องกับกรณีศึกษาทั้ง 8 แห่ง คือ 1)โรงเรียนเทศบาลวัดเขยีน 2)โรงเรียนชุมชนป้อมเพชร 3)โรงเรียนเทศบาลวัดตองปุฯ 4)โรงเรียนเทศบาลสรรพสามิตฯ 5)โรงเรียนเทศบาลวัดศาลาปูน 6)โรงเรียนเทศบาลวัดรัตนชัย 7)โรงเรียนเทศบาลวัดแม่นางปลื้ม และ8)โรงเรียนเทศบาลวัดป่าโค
2. ร่างแบบสังเกตกรณีศึกษา โดยครอบคลุมข้อมูลด้านปัจจัยเอกลักษณ์ท้องถิ่น จ.พระนครศรีอยุธยา และปัจจัยสภาพแวดล้อมอาคารเรียนระดับประถมศึกษาสู่สังคมอาเซียน
3. นำแบบสำรวจและสังเกตไปทดลองใช้ (Pilot Survey) กับอาคารเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างนอกพื้นที่กรณีศึกษา
4. นำแบบสำรวจและสังเกตมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม
5. ทำการสำรวจและสังเกตกรณีศึกษา ทั้ง 8 แห่งด้วยเครื่องมือที่สมบูรณ์แล้ว
6. สรุปผลการสำรวจและสังเกต กรณีศึกษาทั้ง 8 แห่ง

สำหรับข้อมูลจากการสำรวจและสังเกตข้างต้น จะเป็นข้อมูลทางด้านกายภาพที่ผู้วิจัยและทีมงานจะนำไปวิเคราะห์ร่วมกับข้อมูลส่วนที่ 2 ในด้านแบบสอบถามความคิดเห็น แล้วนำไปสังเคราะห์ตามกระบวนการวิจัยต่อไป

3.5.2 แบบสอบถามความคิดเห็น

ในการสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนประถมศึกษา จ.พระนครศรีอยุธยา จำนวน 8 แห่ง ผู้วิจัยและทีมงานจะทำการศึกษาและออกแบบเครื่องมือเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังต่อไปนี้

1. ศึกษาข้อมูลจากเอกสาร สิ่งพิมพ์ Website และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับที่อยู่อาศัยสำหรับนักศึกษา
2. ศึกษาข้อมูลจากสภาพพื้นที่จริง ณ โรงเรียนประถมศึกษา จ.พระนครศรีอยุธยา โดยผลานข้อมูลจากการสำรวจและสังเกตพื้นที่ศึกษา
3. ร่างแบบสอบถามตามวัตถุประสงค์การวิจัยโดยครอบคลุมข้อมูลดังต่อไปนี้
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
ตอนที่ 2 ลักษณะเอกลักษณ์ท้องถิ่น จ.พระนครศรีอยุธยา
ตอนที่ 3 ปัจจัยสภาพแวดล้อมอาคารเรียนระดับประถมศึกษาสู่สังคมอาเซียน
4. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Pilot Survey) กับบุคคลที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างนอกพื้นที่กรณีศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า การส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นด้วยสภาพแวดล้อมอาคารเรียนระดับประถมศึกษาสู่สังคมอาเซียนในเทศบาลเมือง จ.พระนครศรีอยุธยา ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมกับการเก็บข้อมูล
6. ทำการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามที่ปรับปรุงเรียบร้อยแล้ว
7. สรุปผลการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามความคิดเห็น

ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นดังกล่าว จะเป็นข้อมูลด้านความคิดเห็นส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างต่อการกำหนดพื้นที่ใช้สอยในโรงเรียนประถมศึกษา จ.พระนครศรีอยุธยา โดยผู้วิจัยและทีมงานจะนำข้อมูลดังกล่าวไปวิเคราะห์ร่วมกับข้อมูลจากการสำรวจและสังเกตในส่วนแรกตามกระบวนการวิจัยต่อไปนี้

3.6 การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

ผู้วิจัยและทีมงานวางแผนการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยเครื่องมือวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ แบบสำรวจและสังเกตกรณีศึกษา และแบบสอบถามความคิดเห็นกลุ่มตัวอย่าง โดยแบ่งส่วนงานตามระยะเวลาการดำเนินงานดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3.3 แสดงช่วงเวลาการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยจากกรณีศึกษา

โรงเรียนประถมศึกษา จ.พระนครศรีอยุธยา	ช่วงเวลาการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย	
	แบบสำรวจและสังเกต	แบบสอบถาม
1. โรงเรียนเทศบาลวัดเขียน	19 พ.ค. 2556	12-15 มิ.ย. 2556
2. โรงเรียนชุมชนป้อมเพชร	19 พ.ค. 2556	18-20 มิ.ย. 2556
3. โรงเรียนเทศบาลวัดตองปุ	20 พ.ค. 2556	20-22 มิ.ย. 2556
4. โรงเรียนเทศบาลสรรพสามิตฯ	20 พ.ค. 2556	25-27 มิ.ย. 2556
5. โรงเรียนเทศบาลวัดศาลาปูน	24 พ.ค. 2556	27-29 มิ.ย. 2556
6. โรงเรียนเทศบาลวัดรัตนชัย	24 พ.ค. 2556	2-4 ก.ค. 2556
7. โรงเรียนเทศบาลวัดแม่นางปลื้ม	25 พ.ค. 2556	6-8 ก.ค. 2556
8. โรงเรียนเทศบาลวัดป่าโค	25 พ.ค. 2556	15-18 ก.ค. 2556

จากตารางที่ 3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยดังกล่าวจะเกี่ยวข้องกับข้อมูลจากโรงเรียนประถมศึกษา จ.พระนครศรีอยุธยา ทั้ง ค แห่ง 2 ด้าน คือ

1. ข้อมูลจากการสำรวจและสังเกตจะรวบรวมข้อมูลด้านปัจจัยทางกายภาพโรงเรียนประถมศึกษา จ.พระนครศรีอยุธยา
2. ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นจะรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ นักเรียน อาจารย์และเจ้าหน้าที่ ณ โรงเรียนประถมศึกษา จ.พระนครศรีอยุธยา

ตารางที่ 3.4 แสดงจำนวนแบบสอบถามความคิดเห็นจากกลุ่มตัวอย่างการวิจัย

โรงเรียนประถมศึกษา จ.พระนครศรีอยุธยา	จำนวนแบบสอบถาม	ช่วงเวลาเก็บข้อมูล
1. โรงเรียนเทศบาลวัดเขียน	45	12-15 มิ.ย. 2556
2. โรงเรียนชุมชนป้อมเพชร	45	18-20 มิ.ย. 2556
3. โรงเรียนเทศบาลวัดตองปุฯ	45	20-22 มิ.ย. 2556
4. โรงเรียนเทศบาลสรรพสามิตฯ	45	25-27 มิ.ย. 2556
5. โรงเรียนเทศบาลวัดศาลาปูน	45	27-29 มิ.ย. 2556
6. โรงเรียนเทศบาลวัดรัตนชัย	45	2-4 ก.ค. 2556
7. โรงเรียนเทศบาลวัดแม่นางปลื้ม	42	6-8 ก.ค. 2556
8. โรงเรียนเทศบาลวัดป่าโค	42	15-18 ก.ค. 2556

ทั้งนี้ผู้วิจัยและทีมงานจะดำเนินการเก็บข้อมูล ในระยะเวลารวมทั้งสิ้น 2 เดือน คือระหว่างวันที่ 12 มิถุนายน 18 กรกฎาคม 2556 โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ณ โรงเรียนประถมศึกษา จ.พระนครศรีอยุธยา จำนวน 8 แห่ง ตามขั้นตอนการดำเนินงานดังต่อไปนี้

1. ติดต่อขอความร่วมมือจากโรงเรียนประถมศึกษา จ.พระนครศรีอยุธยา จำนวน 8 แห่ง คือ
 - 1)โรงเรียนเทศบาลวัดเขียน 2)โรงเรียนชุมชนป้อมเพชร 3)โรงเรียนเทศบาลวัดตองปุฯ 4)โรงเรียนเทศบาลสรรพสามิตฯ 5)โรงเรียนเทศบาลวัดศาลาปูน 6)โรงเรียนเทศบาลวัดรัตนชัย 7)โรงเรียนเทศบาลวัดแม่นางปลื้ม และ8)โรงเรียนเทศบาลวัดป่าโค
2. ทำการสำรวจและสังเกตสภาพแวดล้อมทางกายภาพโรงเรียนประถมศึกษา จ.พระนครศรีอยุธยา เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ทางสังคม เอกสิทธิ์ทองถิ่น จ.พระนครศรีอยุธยา
3. ทำการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามความคิดเห็น ณ โรงเรียนประถมศึกษา จ.พระนครศรีอยุธยา 8 แห่ง
4. นำข้อมูลที่ได้มาตรวจสอบความถูกต้องเพื่อคัดแยกแบบสำรวจและสังเกตและแบบสอบถามที่สามารถนำไปใช้ประมวลผลได้กับส่วนที่ต้องทำการเก็บข้อมูลซ่อมแซม
5. เก็บข้อมูลส่วนที่ยังไม่สมบูรณ์อีกครั้ง โดยผู้วิจัยและทีมงาน
6. สรุปผลการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามสำรวจและสังเกตและแบบสอบถามความคิดเห็น

3.7 การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย

ในส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยนั้น ผู้วิจัยและทีมงานวางแผนในการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 2 ส่วน ประกอบด้วย

1. ข้อมูลจากแบบสำรวจและสังเกตโรงเรียนประถมศึกษา จ.พระนครศรีอยุธยา จำนวน 8 แห่ง ซึ่งจะนำข้อมูลที่ได้ อาทิ แผนที่ แบบแปลน ข้อมูลการปรับปรุง และบำรุงรักษาอาคารสถานที่ ฯลฯ มาวิเคราะห์เปรียบเทียบกับทฤษฎีและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

2. ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นจากนักศึกษา คณาจารย์และเจ้าหน้าที่ บริเวณโรงเรียนประถมศึกษา จ.พระนครศรีอยุธยา จำนวน 8 แห่ง ผู้วิจัยและทีมงานจะนำข้อมูลที่ได้ไปประมวลผลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS (Statistical Package Social Sciences) เพื่อนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตาราง กราฟ แผนภูมิแท่ง แผนภูมิกลมและแปรผล โดยการบรรยายดังนี้

2.1 นำเสนอข้อมูลส่วนบุคคล โดยการแจกแจงความถี่ และการหาค่าร้อยละ

2.2 นำเสนอข้อมูลด้านปัจจัยทางกายภาพโรงเรียนประถมศึกษา จ.พระนครศรีอยุธยา เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ทางสังคม โดยการแจกแจงความถี่ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของความเหมาะสมด้านรูปแบบสถาปัตยกรรม

2.3 นำเสนอข้อมูลด้านแนวทางการจัดการปัจจัยทางกายภาพโรงเรียนประถมศึกษา จ.พระนครศรีอยุธยา เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ทางสังคมระดับอุดมศึกษา โดยแจกแจงความถี่ การหาค่าร้อยละและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ทั้งนี้การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมดังกล่าว จะนำไปสู่กระบวนการสรุปผลการวิจัย เรื่องการกำหนดพื้นที่ใช้สอยในอาคารเรียนระดับโรงเรียนประถมศึกษา เพื่อสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ทางสังคมจังหวัด พระนครศรีอยุธยา ต่อไป

บทที่ 4
ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นด้วยสภาพแวดล้อมอาคารเรียนระดับประถมศึกษาสู่สังคมอาเซียนในเทศบาลเมือง จ.พระนครศรีอยุธยา ดำเนินด้วยการวิจัยพื้นที่กรณีศึกษา ประชากร และกลุ่มตัวอย่างการวิจัย พื้นที่บริเวณเทศบาลเมือง จ.พระนครศรีอยุธยา ด้วยเครื่องมือวิจัยประเภทแบบสอบถาม และแบบสำรวจและสังเกต จากนั้นนำผลสำรวจมาวิเคราะห์ข้อมูลตามกระบวนการวิจัยซึ่งแบ่งตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ลักษณะทางกายภาพอาคารเรียนระดับประถมศึกษาในเทศบาลเมือง จ.พระนครศรีอยุธยา
2. เอกลักษณ์ท้องถิ่นและปัจจัยสภาพแวดล้อมอาคารเรียนระดับประถมศึกษา จ.

พระนครศรีอยุธยา

3. การส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นด้วยสภาพแวดล้อมอาคารเรียนระดับประถมศึกษาสู่สังคมอาเซียน

ทั้งนี้ผู้วิจัยนำผลการสำรวจตามทั้งข้อดังกล่าวแสดงการจำแนกและหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยละเอียดตามกระบวนการวิจัย

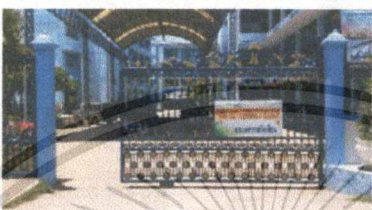

4.1 ลักษณะทางกายภาพอาคารเรียนระดับประถมศึกษา

ลักษณะทางกายภาพอาคารเรียนระดับประถมศึกษาในเทศบาลเมือง จ.พระนครศรีอยุธยา 8 แห่ง ซึ่งเป็นกรณีศึกษาปรากฏสภาพปัจจุบันและลักษณะทั่วไป จากการสำรวจและสังเกตโดยคณะผู้วิจัย ซึ่งสรุปตามรายการสำรวจและสังเกตสภาพแวดล้อมตามข้อพิจารณาสภาพแวดล้อมอาคารเรียนระดับประถมศึกษาดังต่อไปนี้

4.1.1 สภาพแวดล้อมโรงเรียนเทศบาลวัดเขยีน จ.พระนครศรีอยุธยา

สภาพแวดล้อมโรงเรียนเทศบาลวัดเขยีน ปัจจุบันมีการขยายตัวทางกายภาพเนื่องจากการเปิดหลักสูตรและรับนักศึกษาเพิ่มขึ้นทุกส่วน จึงต้องมีการเตรียมพื้นที่รองรับกิจกรรมทางการศึกษาที่เกิดขึ้นใหม่ รวมทั้งพัฒนาสภาพแวดล้อม รอยต่อชุมชนในบริเวณใกล้เคียงเทศบาลเมือง จ.พระนครศรีอยุธยา แสดงได้จากการสำรวจและสังเกตข้อมูลด้านกายภาพดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงสภาพปัจจุบันโรงเรียนเทศบาลวัดเข็ญ

บริเวณที่สำรวจและสังเกต	ภาพถ่าย ณ วันที่ศึกษา	สภาพปัจจุบัน
1. ป้ายชื่อโรงเรียนเทศบาลวัดเข็ญ		ป้ายชื่อมหาวิทยาลัยมองเห็นชัดเจนจากระยะไกลมีความสว่างงามเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียน
2. ประตูทางเข้า – ออก		ประตูทางเข้าออกติดถนนใหญ่ค่อนข้างแออัด เนื่องด้วยปริมาณผู้ใช้อาคารจำนวนมาก
3. รูปทรงอาคารเรียน		อาคารมีรูปทรงสมมาตรตามแนวทางอาคารทางการศึกษามีการปรับการรับแสง และ ถ่ายเท อากาศตามสภาพแวดล้อม
4. ห้องเรียนและห้องปฏิบัติการ		ขนาดห้องเรียนแบ่งตามประเภทการใช้งานและจำนวนนักเรียนนักศึกษา รวมถึงลักษณะกิจกรรมการเรียนการสอน
5. โถงทางเดิน		โถงทางเดินโปร่งโล่งมีแสงสว่างและการระบายอากาศตามความเหมาะสม
7. โรงอาหารและพื้นที่ขายอาหาร		โรงอาหารมีพื้นที่จำกัดด้วยปริมาณผู้ใช้ในช่วงเวลาเร่งคาบ บรรยากาศสวยงามตามความเหมาะสม
8. สนามกีฬาหรือลานกิจกรรมกลางแจ้ง		มีลานกีฬากลางแจ้งขนาดใหญ่และหมุนเวียนการใช้งานตามกิจกรรมการสอนและกีฬานันทนาการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า การส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นด้วยสภาพแวดล้อมอาคารเรียนระดับประถมศึกษาผู้ส่งมอบเข็ญในเทศบาลเมือง จ.พระนครศรีอยุธยา ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่ลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มาปรึกษา

ตารางที่ 4.1 แสดงสภาพปัจจุบันโรงเรียนเทศบาลวัดเขยีน (ต่อ)

บริเวณที่สำรวจและสังเกต	ภาพถ่าย ณ วันที่ศึกษา	สภาพปัจจุบัน
9. สวนหย่อม หรือ พื้นที่สีเขียว		ลานสีเขียวให้ความร่มรื่นและเป็นพื้นที่พักผ่อนทำกิจกรรมสำหรับนักเรียนทั้งในเวลาเรียนและนอกเวลาเรียน
10. พื้นที่จัดการสุขอนามัย เช่น การจัดเก็บขยะ		มีการจัดการระบบสุขอนามัยตามความเหมาะสมของพื้นที่ภายในบริเวณสาธารณะ
11. นักเรียนทำกิจกรรมต่างในโรงเรียน		ลานเอนกประสงค์ในพื้นที่ร่ม เป็นศูนย์รวมกิจกรรมต่าง ๆ ในบริเวณกลางโรงเรียน

สภาพแวดล้อมโรงเรียนเทศบาลวัดเขยีน เป็นรูปแบบการนำกิจกรรมการศึกษาและนันทนาการเป็นศูนย์กลางในการจัดการพื้นที่และจัดการบริการเสริมในการใช้พื้นที่ดังกล่าวเพื่อให้มีบรรยากาศที่ดีและหมุนเวียนการใช้งานตามลักษณะกิจกรรมได้อย่างต่อเนื่อง จึงเป็นตัวอย่างการใช้พื้นที่เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ทางสังคมได้ดี

4.1.2 สภาพแวดล้อมโรงเรียนชุมชนป้อมเพชร

โรงเรียนชุมชนป้อมเพชรตั้งอยู่บริเวณเทศบาลเมือง จ.พระนครศรีอยุธยา จัดการเรียนการสอนระดับประถมศึกษาภายในมีอาคารและสถานที่รองรับกิจกรรมการศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาพื้นฐาน จากการสำรวจและสังเกต เมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม 2556 พบรายละเอียดสภาพแวดล้อมภายในอาคารเรียนดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.2 แสดงสภาพปัจจุบันโรงเรียนชุมชนป้อมเพชร

บริเวณที่สำรวจและสังเกต	ภาพถ่าย ณ วันที่ศึกษา	สภาพปัจจุบัน
1. ป้ายชื่อโรงเรียนชุมชนป้อมเพชร		มีป้ายชื่อโรงเรียนชุมชนป้อมเพชรที่มองเห็นชัดเจนจากระยะไกลและอยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสม
2. ประตูทางเข้า – ออก		ประตูทางเข้า-ออก อยู่ในระยะปลอดภัยควบคุมการเข้าออกได้อย่างชัดเจน
3. รูปทรงอาคารเรียน		รูปทรงอาคารมีลักษณะสมมาตรตามแนวทางอาคารทางการศึกษาทั่วไป ยังไม่พบเอกลักษณ์เฉพาะตัวของมหาวิทยาลัย
4. ห้องเรียนและห้องปฏิบัติการ		ห้องเรียนขนาดพอดีกับการใช้เป็นห้องเรียนภาคทฤษฎีในปริมาณนักศึกษาที่กำหนดและมีความสว่างรวมทั้งการระบายอากาศ
5. โถงทางเดิน		โถงทางเดินค่อนข้างแคบและมีอุปกรณ์วางค่อนข้างแน่นแต่มีแสงสว่างเหมาะสมดี
6. สนามกีฬาหรือลานกิจกรรมกลางแจ้ง		สนามกีฬาในโรงเรียนประถมศึกษาบนพื้นที่เอนกประสงค์ใช้จัดกิจกรรมหลากหลายประเภทในทีเดียวกัน
7. สวนหย่อม หรือ พื้นที่สีเขียว		สวนหย่อมในโรงเรียนประถมศึกษาที่มีพื้นที่จำกัดเนื่องด้วยการบำรุงรักษาที่ค่อนข้างยุ่งยากในบริเวณดังกล่าว

ตารางที่ 4.2 แสดงสภาพปัจจุบันอาคารเรียนโรงเรียนชุมชนป้อมเพชร (ต่อ)

บริเวณที่สำรวจและสังเกต	ภาพถ่าย ณ วันที่ศึกษา	สภาพปัจจุบัน
8. พื้นที่จัดการสุขอนามัย เช่น การจัดเก็บขยะ		มีการจัดพื้นที่ทิ้งขยะและที่พักขยะในบริเวณที่กำหนดจึงค่อนข้างสะอาดและไม่มีสิ่งรบกวน
9. นักศึกษาทำกิจกรรมต่างในสถาบัน		นักศึกษามีพื้นที่ทำกิจกรรมต่างๆ ค่อนข้างจำกัดและขนาดอุปกรณ์ส่งเสริมกิจกรรม

จากการสำรวจและสังเกตสภาพแวดล้อมอาคารเรียนในโรงเรียนชุมชนป้อมเพชร มีการใช้อาคารสถานที่เนื่องจากกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง และมีการดัดแปลงการใช้พื้นที่ตามรูปแบบกิจกรรม ทำให้มีปัญหาในการควบคุมพื้นที่พอสมควร

4.1.3 สภาพแวดล้อมอาคารเรียนโรงเรียนเทศบาลวัดตองปุโบราณคดีนคร

โรงเรียนเทศบาลวัดตองปุโบราณคดีนคร ตั้งอยู่ที่ 19/99 หมู่ 5 ต.บ้านเกาะ อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา มีการจัดการเรียนการสอนระดับประถมศึกษา ซึ่งประกอบด้วยพื้นที่จัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตามหลักสูตรการศึกษาพื้นฐาน จึงส่งผลให้เกิดการใช้พื้นที่หลากหลาย พบได้จากการสำรวจและสังเกต เมื่อวันที่ 20 พฤษภาคม 2555 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.3 แสดงสภาพปัจจุบันอาคารเรียนโรงเรียนเทศบาลวัดตองปุโบราณคดีนคร

บริเวณที่สำรวจและสังเกต	ภาพถ่าย ณ วันที่ศึกษา	สภาพปัจจุบัน
1. ป้ายชื่อโรงเรียนเทศบาลวัดตองปุโบราณคดีนคร		มีป้ายชื่อโรงเรียนเทศบาลวัดตองปุโบราณคดีนคร ชัดครววมองเห็นไม่ชัดเจน ทำให้ขาดการแสดงสัญลักษณ์ในพื้นที่ด้วย
2. ประตูทางเข้า - ออก		มีการกำหนดขอบเขตประตูทางเข้า - ออก ชัดเจน และมีการควบคุมด้วยพื้นที่ รวมถึงบุคคลรักษาความปลอดภัย

ตารางที่ 4.3 แสดงสภาพปัจจุบันอาคารเรียนโรงเรียนเทศบาลวัดตองปุโบราณคดีนคร

บริเวณที่สำรวจและสังเกต	ภาพถ่าย ณ วันที่ศึกษา	สภาพปัจจุบัน
3. รูปทรงอาคารเรียน		รูปทรงอาคารเรียนเป็นอาคารทรงมาตรฐานตามรูปแบบอาคารทางการศึกษาทั่วไป
4. ห้องเรียนและห้องปฏิบัติการ		ห้องเรียนขนาดพอดีกับการสอนในภาคบรรยายมีการจัดบรรยากาศภายในและระบายอากาศพอสมควร
5. โถงทางเดิน		โถงทางเดินจัดแสงสว่างและการระบายอากาศได้ดีรวมทั้งเกิดการรับรู้ด้านสังคมได้ดี
7. พื้นที่ธุรการ		พื้นที่ธุรการโปร่งโล่งมองเห็นได้ชัดเจนจากพื้นที่ภายนอกทำให้เกิดความสัมพันธ์กับชุมชนได้ดี
8. โรงอาหารและพื้นที่ขายอาหาร		โรงอาหารโปร่งมีสัดส่วนที่เหมาะสมกับการระบายอากาศสำหรับปริมาณผู้ใช้จำนวนมาก
9. สนามกีฬาหรือลานกิจกรรมกลางแจ้ง		สนามกีฬากลางแจ้งใช้เป็นพื้นที่เอนกประสงค์สำหรับกิจกรรมต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี
10. สวนหย่อมหรือพื้นที่สีเขียว		สวนหย่อมในโรงเรียนเทศบาลวัดตองปุโบราณคดีนคร มีข้อจำกัดในการบำรุงรักษาควบคู่กับการดูแลอาคาร

ตารางที่ 4.3 แสดงสภาพปัจจุบันอาคารเรียนโรงเรียนเทศบาลวัดตองปุโบราณคดีนคร (ต่อ)

บริเวณที่สำรวจและสังเกต	ภาพถ่าย ณ วันที่ศึกษา	สภาพปัจจุบัน
11. พื้นที่จัดการสุขอนามัย เช่น การจัดเก็บขยะ		มีการจัดพื้นที่สุขอนามัย เช่น ถังขยะ และที่เก็บภาชนะในบริเวณที่เหมาะสม และใช้งานได้สะดวก

โรงเรียนเทศบาลวัดตองปุโบราณคดีนคร จ.พระนครศรีอยุธยา มีการจัดสภาพแวดล้อมตามลักษณะกิจกรรมการเรียนการสอน และเน้นการแก้ปัญหาสภาพแวดล้อมแบบการใช้พื้นที่ผสมผสานในกิจกรรมใกล้เคียงกัน เพื่อให้เกิดการใช้งานในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง

4.1.4 สภาพแวดล้อมอาคารเรียนโรงเรียนเทศบาลสรรพสามิตฯ

โรงเรียนเทศบาลสรรพสามิตฯ ตั้งอยู่ที่ เลขที่ 1/99 ถ.ป่าไทร ต.ประตูชัย อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหลักสูตรประถมศึกษา ซึ่งมีสภาพแวดล้อมอาคารที่รองรับกิจกรรมดังกล่าวจากการสำรวจและสังเกต เมื่อวันที่ 24 พฤษภาคม 2556 ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตารางที่ 4.4 แสดงสภาพปัจจุบันอาคารเรียนโรงเรียนเทศบาลสรรพสามิตฯ

บริเวณที่สำรวจและสังเกต	ภาพถ่าย ณ วันที่ศึกษา	สภาพปัจจุบัน
1. ป้ายชื่อสถาบันอุดมศึกษา		มีป้ายชื่อมหาวิทยาลัยแสดงไว้บนอาคารเอนกประสงค์ของโรงเรียนเทศบาลสรรพสามิตฯ มองเห็นจากระยะไกล
2. ประตูทางเข้า - ออก		ทางเข้า - ออก โรงเรียนเทศบาลสรรพสามิตฯ ค่อนข้างเป็นพื้นที่เปิด จึงมีความปลอดภัยจากบุคคลภายนอกน้อย
3. รูปทรงอาคารเรียน		รูปทรงอาคารเรียนมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวและเป็นรูปลักษณะที่ทันสมัย สวยงามมีเอกลักษณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า การส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นด้วยสภาพแวดล้อมอาคารเรียนระดับประถมศึกษาผู้สังคมอาเซียนในเทศบาลเมือง จ.พระนครศรีอยุธยา ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บริเวณที่สำรวจและสังเกต	ภาพถ่าย ณ วันที่ศึกษา	สภาพปัจจุบัน
4. ห้องเรียนและ ห้องปฏิบัติการ		ห้องเรียนมีบรรยากาศที่ดีแสงสว่าง และการบรรยายอากาศค่อนข้างดี เหมาะสมกับจำนวนผู้ใช้
5. โถงทางเดิน		โถงทางเดินโปร่งโล่งสบายตาแสง สว่างชัดเจนและการระบายอากาศดี มาก
6. พื้นที่ธุรการ		มีการจัดสรรพื้นที่ธุรการอย่าง เหมาะสมและเข้าถึงได้ง่ายสะดวกกับ การติดต่อสื่อสาร
7. ห้องสมุด		ห้องสมุดโปร่งโล่งและมีบรรยากาศที่ ดี อุปกรณ์ภายใน เหมาะสม
8. สนามกีฬาหรือลาน กิจกรรมกลางแจ้ง		ลานกีฬากลางแจ้งจัดสรรเป็นพื้นที่ เอนกประสงค์ร่วมกับกิจกรรมกลางแจ้ง อื่นๆ
9. สวนหย่อม หรือ พื้นที่สีเขียว		มีสวนหย่อมในพื้นที่จำกัดและ ต้องการดูแลประกอบกับการบำรุงรักษา อาคารสถานที่
10. พื้นที่จัดการสุขอนามัย เช่น การจัดเก็บขยะ		มีการจัดพื้นที่สุขอนามัยเพื่อความ สะอาดในชุมชนและมีการสร้างบังตา เพื่อภาพลักษณ์ที่ดีของอาคารสถานที่

อาคารเรียนโรงเรียนเทศบาลสรรพสามิตฯ มีการจัดการพื้นที่เพื่อการศึกษาอย่างเป็นระบบ รวมถึงมีการบำรุงรักษาพื้นที่อย่างต่อเนื่องจึงทำให้เกิดการใช้งานอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นผลต่อสภาพแวดล้อมที่ดีในอาคารเรียนระดับประถมศึกษา

4.1.5 สภาพแวดล้อมอาคารเรียน โรงเรียนเทศบาลวัดศาลาปูน

โรงเรียนเทศบาลวัดศาลาปูน ตั้งอยู่ที่ ต.อยุธยา อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา จัดการเรียนการสอนระดับประถมศึกษา มีการพื้นที่รองรับกิจกรรมการเรียนการสอน ดังรายละเอียดจากการสำรวจและสังเกตดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.5 แสดงสภาพปัจจุบันอาคารเรียนโรงเรียนเทศบาลวัดศาลาปูน

บริเวณที่สำรวจและสังเกต	ภาพถ่าย ณ วันที่ศึกษา	สภาพปัจจุบัน
1. ป้ายชื่อสถานบันอุดมศึกษา		ไม่มีป้ายชื่อโรงเรียนเทศบาลวัดศาลาปูนที่ชัดเจนและไม่มีการจัดบรรยากาศบริเวณป้ายชื่อ
2. ประตูทางเข้า – ออก		ทางเข้า – ออก โรงเรียนเทศบาลวัดศาลาปูนไม่มีการควบคุมการเข้าออกที่ชัดเจนทำให้มีความปลอดภัย
3. รูปทรงอาคารเรียน		อาคารเรียนรูปทรงสมมาตรตามแบบอย่างอาคารทางการศึกษาให้ความรู้สึกมั่นคงแข็งแรง
4. ห้องเรียนและห้องปฏิบัติการ		ห้องเรียนและห้องปฏิบัติการขนาดมาตรฐานแสงสว่างพอดีและมีการจัดพื้นที่ระบายอากาศ

ตารางที่ 4.5 แสดงสภาพปัจจุบันอาคารเรียนโรงเรียนเทศบาลวัดศาลาปูน (ต่อ)

บริเวณที่สำรวจและสังเกต	ภาพถ่าย ณ วันที่ศึกษา	สภาพปัจจุบัน
5. โถงทางเดิน		โถงทางเดินกว้างและมีบรรยากาศที่ดีมีช่องระบายอากาศโปร่งโล่งและปลอดภัย
7. พื้นที่ธุรการ		พื้นที่ธุรการค่อนข้างแคบแต่มีการตกแต่งด้วยสีอ่อนจึงลดความคับแคบลงได้บ้าง
8. ห้องสมุด		ห้องสมุดขนาดใหญ่แต่ฝ้าเพดานค่อนข้างต่ำจึงทำให้เกิดความอึดอัดพอสมควร
9. ห้องประชุมหรือหอประชุม		ห้องประชุมกว้างและโล่งมีการเปิดช่องแสงจากภายนอกแต่ยังขาดอุปกรณ์ประกอบห้องประชุม
10. สนามกีฬาหรือลานกิจกรรมกลางแจ้ง		ลานกิจกรรมขนาดใหญ่แต่ยังขาดการจัดระบบและการสร้างบรรยากาศในลานอเนกประสงค์
11. สวนหย่อม หรือ พื้นที่สีเขียว		สวนหย่อมขนาดเล็ก ยังขาดการบำรุงรักษาอย่างต่อเนื่องจึงทำให้บรรยากาศค่อนข้างแห้งแล้ง
12. พื้นที่จัดการสุขอนามัย เช่น การจัดเก็บขยะ		พื้นที่สุขอนามัยมีการจัดเตรียมเป็นลานอเนกประสงค์และจัดระบบการใช้พื้นที่ดีพอสมควร

โรงเรียนเทศบาลวัดศาลาปูน จ.พระนครศรีอยุธยา มีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษา แต่ในส่วนการจัดพื้นที่กิจกรรมประกอบการศึกษายังขาดระบบการจัดการและการบำรุงรักษาพื้นที่อย่างต่อเนื่อง ทำให้สภาพแวดล้อมด้านสังคมค่อนข้างน้อยกว่าสถาบันการศึกษาอื่นๆ

4.1.6 สภาพแวดล้อมอาคารเรียนโรงเรียนเทศบาลวัดรัตนชัย

โรงเรียนเทศบาลวัดรัตนชัย ตั้งอยู่ที่ 1/98. ต.หอรัตนไชย อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา มีการจัดการเรียนการสอนระดับประถมศึกษาโดยมีพื้นที่กิจกรรม เพื่อการเรียนการสอนดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตารางที่ 4.6 แสดงสภาพปัจจุบันอาคารเรียนโรงเรียนเทศบาลวัดรัตนชัย

บริเวณที่สำรวจและสังเกต	ภาพถ่าย ณ วันที่ศึกษา	สภาพปัจจุบัน
1. ป้ายชื่อสถาบันอุดมศึกษา		มีป้ายชื่อโรงเรียนเทศบาลวัดรัตนชัย ขนาดเล็กติดไว้ที่บริเวณหน้าห้องเรียน ในอาคารเรียนระดับมัธยมศึกษา
2. ประตูทางเข้า – ออก		ประตูทางเข้า-ทางออก มีการรักษาความปลอดภัยอย่างดีและมีเพียง 2 ประตู เข้า – ออก เท่านั้น
3. รูปทรงอาคารเรียน		รูปทรงอาคารแบบมาตรฐานโรงเรียนเทศบาลวัดรัตนชัย ซึ่งขนาดและสัดส่วนเป็นไปตามกิจกรรมการเรียนระดับประถมศึกษา
4. ห้องเรียนและห้องปฏิบัติการ		ห้องเรียนและห้องปฏิบัติการใช้ร่วมกับนักเรียนมีการเปิดช่องระบายอากาศและรับแสงสว่างพอสมควร
5. โถงทางเดิน		โถงทางเดินขนาดเหมาะสมเปิดรับแสงสว่างจากภายนอกและสามารถระบายอากาศได้ตลอดเวลา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า การส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นด้วยสภาพแวดล้อมอาคารเรียนระดับประถมศึกษาผู้สังเกตเขียนในเทศบาลเมือง จ.พระนครศรีอยุธยา ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.6 แสดงสภาพปัจจุบันอาคารเรียนโรงเรียนเทศบาลวัดรัตนชัย (ต่อ)

บริเวณที่สำรวจและสังเกต	ภาพถ่าย ณ วันที่ศึกษา	สภาพปัจจุบัน
7. พื้นที่ธุรการ		พื้นที่ธุรการขนาดเหมาะสมแต่ยังขาดการจัดระเบียบภายในพื้นที่จึงทำให้แออัดในการปฏิบัติงาน
8. ห้องสมุด		ห้องสมุดขนาดเล็กและมีอุปกรณ์รวมทั้งสื่อการเรียนการสอน
9. สนามกีฬาหรือลานกิจกรรมกลางแจ้ง		ลานกิจกรรมพื้นที่ค่อนข้างกว้างใช้งานได้หลากหลายกิจกรรมแต่ยังขาดการจัดสรรอุปกรณ์ในพื้นที่
10. สวนหย่อม หรือ พื้นที่สีเขียว		สวนหย่อมขนาดเล็กบำรุงรักษาอย่างต่อเนื่องจึงอยู่ในสภาพที่สมบูรณ์ตลอดเวลา
12. พื้นที่จัดการสุขอนามัย เช่น การจัดเก็บขยะ		มีการจัดพื้นที่สุขอนามัยให้กับนักเรียน ด้านหลังอาคารอย่างเป็นระบบ

อาคารเรียนโรงเรียนเทศบาลวัดรัตนชัย ได้ดัดแปลงพื้นที่มาปรับใช้เป็นสถานที่ศึกษาและทำกิจกรรมตามหลักสูตร ซึ่งบางส่วนพื้นที่ไปสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ทำให้เป็นอุปสรรคในการดำเนินการ จึงต้องมีการปรับปรุงต่อไป

4.1.7 สภาพแวดล้อมอาคารเรียนโรงเรียนเทศบาลวัดแม่นางปลื้ม

โรงเรียนเทศบาลวัดแม่นางปลื้ม ตั้งอยู่ที่ ถ.ชื่อกุน ต.คลองสระบัว อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา มีการจัดการเรียนการสอนระดับประถมศึกษา โดยมีพื้นที่กิจกรรม เพื่อการเรียนการสอน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตารางที่ 4.7 แสดงสภาพปัจจุบันอาคารเรียนโรงเรียนเทศบาลวัดแม่นางปลื้ม

บริเวณที่สำรวจและสังเกต	ภาพถ่าย ณ วันที่ศึกษา	สภาพปัจจุบัน
1. ป้ายชื่อสถาบันอุดมศึกษา		มีป้ายชื่อโรงเรียนเทศบาลวัดแม่นางปลื้ม ขนาดเล็กติดไว้ที่บริเวณหน้าห้องเรียนในอาคารเรียนระดับมัธยมศึกษา
2. ประตูทางเข้า - ออก		ประตูทางเข้า-ทางออก มีการรักษาความปลอดภัยอย่างดีและมีเพียง 2 ประตู เข้า - ออก เท่านั้น
3. รูปทรงอาคารเรียน		รูปทรงอาคารแบบมาตรฐานโรงเรียนเทศบาลวัดแม่นางปลื้ม ซึ่งขนาดและสัดส่วนเป็นไปตามกิจกรรมการเรียนระดับประถมศึกษา
4. ห้องเรียนและห้องปฏิบัติการ		ห้องเรียนและห้องปฏิบัติการใช้ร่วมกับนักเรียนมีการเปิดช่องระบายอากาศและรับแสงสว่างพอสมควร
5. โถงทางเดิน		โถงทางเดินขนาดเหมาะสมเปิดรับแสงสว่างจากภายนอกและสามารถระบายอากาศได้ตลอดเวลา

ตารางที่ 4.7 แสดงสภาพปัจจุบันอาคารเรียนโรงเรียนเทศบาลวัดแม่นางปลื้ม (ต่อ)

บริเวณที่สำรวจและสังเกต	ภาพถ่าย ณ วันที่ศึกษา	สภาพปัจจุบัน
7. พื้นที่ธุรการ		พื้นที่ธุรการขนาดเหมาะสมแต่ยังขาดการจัดระเบียบภายในพื้นที่จึงทำให้แออัดในการปฏิบัติงาน
8. ห้องสมุด		ห้องสมุดขนาดเล็กและมีอุปกรณ์รวมทั้งสื่อการเรียนการสอน
9. สนามกีฬาหรือลานกิจกรรมกลางแจ้ง		ลานกิจกรรมพื้นที่ค่อนข้างกว้างใช้งานได้หลากหลายกิจกรรมแต่ยังขาดการจัดสรรอุปกรณ์ในพื้นที่
10. สวนหย่อม หรือ พื้นที่สีเขียว		สวนหย่อมขนาดเล็กบำรุงรักษาอย่างต่อเนื่องจึงอยู่ในสภาพที่สมบูรณ์ตลอดเวลา
12. พื้นที่จัดการสุขอนามัย เช่น การจัดเก็บขยะ		มีการจัดพื้นที่สุขอนามัยให้นักเรียน ด้านหลังอาคารอย่างเป็นระบบ

อาคารเรียนโรงเรียนโรงเรียนเทศบาลวัดแม่นางปลื้ม ได้ดัดแปลงพื้นที่มาปรับใช้เป็นสถานที่ศึกษา และทำกิจกรรมตามหลักสูตร ซึ่งบางส่วนพื้นที่ไปสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ทำให้เป็นอุปสรรคในการดำเนินการ จึงต้องมีการปรับปรุงต่อไป

4.1.8 สภาพแวดล้อมอาคารเรียนโรงเรียนเทศบาลวัดป่าโค

โรงเรียนเทศบาลวัดป่าโค ตั้งอยู่ที่ ต.บ้านเกาะ อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา มีการจัดการเรียนการสอนระดับประถมศึกษา โดยมีพื้นที่กิจกรรม เพื่อการเรียนการสอนดังรายละเอียดต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า การส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นด้วยสภาพแวดล้อมอาคารเรียนระดับประถมศึกษาสังกัดมาเรียนในเทศบาลเมือง จ.พระนครศรีอยุธยา ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.8 แสดงสภาพปัจจุบันอาคารเรียนโรงเรียนเทศบาลวัดป่าโค

บริเวณที่สำรวจและสังเกต	ภาพถ่าย ณ วันที่ศึกษา	สภาพปัจจุบัน
1. ป้ายชื่อสถาบันอุดมศึกษา		มีป้ายชื่อโรงเรียนเทศบาลวัดป่าโค ขนาดเล็กติดไว้ที่บริเวณหน้าห้องเรียน ในอาคารเรียนระดับมัธยมศึกษา
2. ประตูทางเข้า - ออก		ประตูทางเข้า-ทางออก มีการรักษา ความปลอดภัยอย่างดีและมีเพียง 2 ประตู เข้า - ออก เท่านั้น
3. รูปทรงอาคารเรียน		รูปทรงอาคารแบบมาตรฐานโรงเรียน เทศบาลวัดป่าโค ซึ่งขนาดและสัดส่วน เป็นไปตามกิจกรรมการเรียนระดับ ประถมศึกษา
4. ห้องเรียนและ ห้องปฏิบัติการ		ห้องเรียนและห้องปฏิบัติการใช้ ร่วมกับนักเรียนมีการเปิดช่องระบาย อากาศและรับแสงสว่างพอสมควร
5. โถงทางเดิน		โถงทางเดินขนาดเหมาะสมเปิดรับ แสงสว่างจากภายนอกและสามารถ ระบายอากาศได้ตลอดเวลา
7. พื้นที่ธุรการ		พื้นที่ธุรการขนาดเหมาะสมแต่ยังขาด การจัดระเบียบภายในพื้นที่จึงทำให้ แออัดในการปฏิบัติงาน

ตารางที่ 4.8 แสดงสภาพปัจจุบันอาคารเรียนโรงเรียนเทศบาลวัดป่าโค (ต่อ)

บริเวณที่สำรวจและสังเกต	ภาพถ่าย ณ วันที่ศึกษา	สภาพปัจจุบัน
8. ห้องสมุด		ห้องสมุดขนาดเล็กและมีอุปกรณ์รวมทั้งสื่อการเรียนการสอน
9. สนามกีฬาหรือลานกิจกรรมกลางแจ้ง		ลานกิจกรรมพื้นที่ค่อนข้างกว้างใช้งานได้หลากหลายกิจกรรมแต่ยังขาดการจัดสรรอุปกรณ์ในพื้นที่
10. สวนหย่อม หรือ พื้นที่สีเขียว		สวนหย่อมขนาดเล็กบำรุงรักษาอย่างต่อเนื่องจึงอยู่ในสภาพที่สมบูรณ์ตลอดเวลา
12. พื้นที่จัดการสุขอนามัย เช่น การจัดเก็บขยะ		มีการจัดพื้นที่สุขอนามัยให้นักเรียน ด้านหลังอาคารอย่างเป็นระบบ

อาคารเรียนโรงเรียนเทศบาลวัดป่าโค ได้ดัดแปลงพื้นที่มาปรับใช้เป็นสถานที่ศึกษาและทำกิจกรรมตามหลักสูตร ซึ่งบางส่วนพื้นที่ไปสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ทำให้เป็นอุปสรรคในการดำเนินการ จึงต้องมีการปรับปรุงต่อไป

4.2 เอก্ষณท์ทองถึนและป้จจ้ยสภาพแวดล้อมอาคารเรียนระดับประถมศึกษา

อาคารเรียนระดับประถมศึกษาในเทศบาลเมือง จ.พระนครศรีอยุธยาทั้ง 8 แห่ง มีการสำรวจเอก্ষณท์ทองถึนและป้จจ้ยสภาพแวดล้อมอาคารเรียนทั้งภายนอกและภายในอาคาร เพื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดังแสดงข้อมูลสถานภาพของกุ่มตัวอย่างกับพื้นที่นั้นทนาการ ในตาราง 4.9

ตารางที่ 4.9 แสดงการสำรวจ ณ โรงเรียนประถมศึกษาในเทศบาลเมือง จ.พระนครศรีอยุธยา

โรงเรียนประถมศึกษาในเทศบาลเมือง จ.พระนครศรีอยุธยา	Frequency	Percent
1. โรงเรียนเทศบาลวัดเขยีน	45	12.5
2. โรงเรียนชุมชนป้อมเพชร	45	12.5
3. โรงเรียนเทศบาลวัดตองปุฯ	45	12.5
4. โรงเรียนเทศบาลสรรพสามิตฯ	45	12.5
5. โรงเรียนเทศบาลวัดศาลาปูน	45	12.5
6. โรงเรียนเทศบาลวัดรัตนชัย	45	12.5
7. โรงเรียนเทศบาลวัดแม่นางปลื้ม	45	12.5
8. โรงเรียนเทศบาลวัดป่าโค	45	12.5
รวม	360	100.0

จากข้อมูลในตารางที่ 4.7 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างจากการสำรวจภาคสนาม ณ โรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 8 แห่ง ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งกำหนดการเก็บข้อมูล จาก 2 ส่วน คือ นักเรียน 320 ตัวอย่าง คณาจารย์และเจ้าหน้าที่ 40 ตัวอย่าง ทั้งนี้ทีมผู้วิจัยสามารถเก็บข้อมูลได้ครบถ้วน 100% ตามข้อกำหนดในวิธีดำเนินการวิจัย

ตารางที่ 4.10 แสดงข้อมูลสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างกับพื้นที่นันทนาการ

สถานภาพปัจจุบัน	พื้นที่นันทนาการ					Total
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
1. อาจารย์	0	2	14	28	11	55
% of Total	0%	6%	3.9%	7.8%	3.1%	15.3%
2. เจ้าหน้าที่	0	1	6	8	5	20
% of Total	0%	3%	1.7%	2.2%	1.4%	5.6%
3. นักศึกษา	10	11	95	126	43	285
% of Total	2.8%	3.1%	26.4%	35.0%	11.9%	79.2%
Total	10	14	115	162	59	360
% of Total	2.8%	3.9%	31.9%	45.0%	16.4%	100.0%
Pearson Chi-Square(χ^2)		Sig.=.665, df=8				

จากข้อมูลในการตารางที่ 4.10 แสดงสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างกับการใช้พื้นที่นันทนาการในบริเวณสถาบันการศึกษาจากการสำรวจพบว่า กลุ่มตัวอย่างประเภทอาจารย์ ใช้พื้นที่นันทนาการในระดับน้อย

คิดเป็นร้อยละ 22 กลุ่มตัวอย่างเจ้าหน้าที่ ใช้พื้นที่นันทนาการในระดับน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 8 และกลุ่มนักศึกษา ใช้พื้นที่นันทนาการในระดับน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 70 ของกลุ่มตัวอย่างจากการสำรวจ

ตารางที่ 4.11 แสดงข้อมูลระยะเวลาที่อยู่ในโรงเรียนกับความพึงพอใจในการบำรุงรักษาอาคาร

ระยะเวลาที่อยู่ในโรงเรียน	การซ่อมบำรุงอาคารเรียนเมื่อชำรุด					Total
	ไม่ชำรุด	ชำรุดเล็กน้อย	ชำรุดปานกลาง	ชำรุดมาก	ชำรุดมาก	
1. น้อยกว่า 1 ปี	0	23	11	0	34	0
2. 1 - 2 ปี	0	13	16	7	36	0
3. 3 - 4 ปี	5	19	17	28	69	5
4. 5 ปี ขึ้นไป	10	79	119	8	216	10
Total	0	0	5	0	5	0

Pearson Chi-Square(χ^2) Sig.=.000, df=12

จากข้อมูลในตารางที่ 4.11 แสดงข้อมูลระยะเวลาที่อยู่ในโรงเรียนประเภทศึกษากลุ่มตัวอย่างกับความพึงพอใจในการบำรุงรักษาอาคารและสภาพแวดล้อมพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่อยู่น้อยกว่า 1 ปี พพอใจการบำรุงรักษาอาคารในระดับมากคิดเป็นร้อยละ 12.1 กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ 1-2 ปี พพอใจการบำรุงรักษาอาคารในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 10.8 กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ 3-4 ปี พพอใจการบำรุงรักษาอาคารในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 75.7 และกลุ่มผู้อยู่ 5 ปี ขึ้นไป พพอใจการบำรุงรักษาอาคาร ในระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ 73.2 จากการสำรวจข้อมูลในโรงเรียนประเภทศึกษาทั้ง 8 แห่ง

ตารางที่ 4.12 แสดงสถานภาพกลุ่มตัวอย่างกับความพอใจต่อรูปทรงอาคารเรียน

สถานภาพปัจจุบัน	รูปทรงอาคารเรียน					Total
	1	2	3	4	5	
1. อาจารย์	2	8	29	16	55	2
2. เจ้าหน้าที่	0	3	11	6	20	0
3. นักศึกษา	3	72	157	53	285	3
Total	5	83	197	75	360	5
Pearson Chi-Square(χ^2)		Sig.=.189, df=6				

จากข้อมูลในตารางที่ 4.12 แสดงสถานภาพกลุ่มตัวอย่างกับความพึงพอใจต่อรูปทรงอาคารเรียน จากการสำรวจพบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชายมีความพึงพอใจต่อรูปทรงอาคารเรียน ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 57.1 กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีความพึงพอใจต่อรูปทรงอาคารเรียนในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 55.2 จากการสุ่มตัวอย่างด้วยแบบสอบถามในโรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 8 แห่ง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ใช้สอยกับเอกลักษณ์ท้องถิ่นและปัจจัยสภาพแวดล้อมอาคารเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 8 แห่ง ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จากกลุ่มตัวอย่าง 360 ตัวอย่าง กำหนดการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มตัวอย่างกับการใช้พื้นที่นันทนาการใช้งานระดับน้อยซึ่งเป็นผลต่อการเสริมทักษะทางสังคม โดยความสัมพันธ์ต่อจากระยะเวลาที่อยู่อาศัยในสถาบันการศึกษากับการบำรุงรักษาอาคารและสภาพแวดล้อม ที่กลุ่มตัวอย่างพอใจในระดับปานกลางมากที่สุดจึงสะท้อนได้ถึงมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมทางสังคมร่วมกัน

4.3 การส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นด้วยสภาพแวดล้อมอาคารเรียนสู่สังคมอาเซียน

สภาพแวดล้อมของโรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 8 แห่ง ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีการออกแบบพื้นที่ใช้สอยทั้งภายในและภายนอกอาคารเรียน ตามกิจกรรมการเรียนการสอนและเป้าหมายของหลักสูตรที่จัดทำขึ้น ดังแสดงข้อมูลระยะเวลาที่อยู่ในสถาบันการศึกษากับมลภาวะทางเสียง ในตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 แสดงระยะเวลาที่อยู่ในสถาบันอุดมศึกษากับมลภาวะทางเสียง

ระยะเวลาที่อยู่ในโรงเรียน	การซ่อมบำรุงอาคารเรียนเมื่อชำรุด					Total
	ไม่ชำรุด	ชำรุดเล็กน้อย	ชำรุดปานกลาง	ชำรุดมาก	ชำรุดมากที่สุด	
1. น้อยกว่า 1 ปี						
2. 1 - 2 ปี	.0%	3.9%	2.2%	3.3%	.0%	9.4%
3. 3 - 4 ปี	.0%	4.2%	4.7%	1.1%	.0%	10.0%
4. 5 ปี ขึ้นไป	.0%	2.8%	3.9%	7.2%	5.3%	19.2%
Total	.3%	8.6%	26.4%	22.5%	2.2%	60.0%

Pearson Chi-Square(χ^2) Sig.=.000, df=16

จากข้อมูลในตารางที่ 4.13 แสดงระยะเวลาที่อยู่ในสถาบันกับมลภาวะทางเสียง จากการสำรวจพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระยยะเวลาน้อยกว่า 1 ปี พอใจต่อสภาพแวดล้อมที่ไม่มีผลภาวะทางเสียงระดับมากที่สุด ร้อยละ 14.5 กลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลา 1-2 ปี พอใจสภาพแวดล้อมด้านเสียงในระดับมากที่สุดร้อยละ 23.2 กลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลา 3-4 ปี พอใจต่อสภาพแวดล้อมด้านเสียงในระดับน้อยมากที่สุด ร้อยละ 65.5 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลา 5 ปี ขึ้นไป พอใจสภาพแวดล้อมด้านเสียงในระดับมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 73.5 จากกลุ่มตัวอย่างที่สำรวจดังกล่าว

ตารางที่ 4.14 แสดงลักษณะการสัญจรในสถาบันการศึกษากับความพอใจต่อผังอาคารเรียน

ลักษณะการสัญจร	ความพอใจต่อผังอาคารเรียน					Total
	ไม่พอใจเลย	ไม่พอใจ	ปานกลาง	พอใจ	พอใจมาก	
1. รถยนต์	38	30	50	4	0	122
% of Total	31.1%	24.6%	41.0%	3.3%	0.0%	100.0%
2. รถประจำทาง	52	32	10	3	4	101
% of Total	42.6%	26.7%	8.0%	2.5%	3.2%	100.0%
3. เดิน	61	22	49	4	0	136
% of Total	44.9%	16.2%	35.3%	2.9%	0.0%	100.0%
4. อื่นๆ	0	0	1	0	0	1
% of Total	0.0%	0.0%	0.8%	0.0%	0.0%	100.0%
Total	151	84	110	11	4	360
% of Total	41.9%	23.3%	30.6%	3.1%	1.1%	100.0%

Pearson Chi-Square(χ^2) Sig.=.000, df=12

จากข้อมูลในตารางที่ 4.14 แสดงลักษณะการสัญจรในสถาบันอุดมศึกษากับความพอใจต่อผังอาคารเรียน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่สัญจรโดยรถยนต์ส่วนใหญ่พอใจผังอาคารเรียนในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 41.7 กลุ่มตัวอย่างที่สัญจรโดยรถประจำทาง พอใจผังอาคารเรียนในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.1 กลุ่มตัวอย่างที่สัญจรโดยการเดิน พอใจผังอาคารเรียนในระดับปานกลางมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.6 จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 360 ตัวอย่าง ในการสำรวจข้อมูลดังกล่าว

ตารางที่ 4.15 แสดงสถานภาพกับความพอใจต่อความปลอดภัยบริเวณอาคารเรียน

สถานภาพปัจจุบัน	ความพอใจต่อความปลอดภัยบริเวณอาคารเรียน					Total
	ไม่พอใจเลย	ไม่พอใจ	ปานกลาง	พอใจ	พอใจมาก	
1. เพศชาย	7	12	19	107	37	182
% of Total	3.9%	6.6%	10.4%	58.8%	20.3%	100.0%
2. เพศหญิง	25	14	17	95	26	177
% of Total	14.1%	7.9%	9.6%	53.7%	14.7%	100.0%
Total	32	26	37	202	63	360
% of Total	8.9%	7.2%	10.3%	56.1%	17.5%	100.0%

Pearson Chi-Square(χ^2) Sig.=.005, df=8

จากตารางที่ 3.15 แสดงสถานภาพเพศชายหญิงกับความพอใจต่อความปลอดภัยบริเวณอาคารเรียน พบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชาย พอใจความปลอดภัยในอาคารเรียน ระดับน้อยมากที่สุด จำนวน 92 ตัวอย่าง ส่วนกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง พอใจ ความปลอดภัยในอาคารเรียนระดับน้อยมากที่สุด จำนวน 75 ตัวอย่าง จากการสำรวจทั้งหมด 360 ตัวอย่าง

จากกรณีพื้นที่ใช้สอยในอาคารเรียนเพื่อสร้างการส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นด้วยสภาพแวดล้อมอาคารเรียนระดับประถมศึกษาสู่สังคมอาเซียนในเทศบาลเมือง จ.พระนครศรีอยุธยา กำหนดการศึกษาสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่อยู่ในสถาบันอุดมศึกษากับมลภาวะทางเสียง ที่กลุ่มตัวอย่างพอใจในระดับปานกลางมากที่สุด แสดงถึงความพอใจในสื่อทางสังคมปานกลางในความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการสัญจรในสถาบันอุดมศึกษากับความพอใจต่อผังอาคารเรียน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่พอใจผังอาคารเรียนมากที่สุด แสดงถึงความสัมพันธ์ทางสังคมที่ดีมาก ส่วนสถานภาพชาย หญิงกับความพอใจต่อความปลอดภัยบริเวณอาคารเรียน ทั้งชายและหญิงส่วนใหญ่พอใจต่อความปลอดภัยระดับน้อย แสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงทางสังคมในระดับพื้นที่สาธารณะในโรงเรียนระดับประถมศึกษาดังกล่าว

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อมูลเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นด้วยสภาพแวดล้อมอาคารเรียนระดับประถมศึกษาสู่สังคมอาเซียนในเทศบาลเมือง จ.พระนครศรีอยุธยา มีข้อสรุปผลการวิจัย ด้านสภาพปัจจุบันของอาคารเรียนระดับประถมศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ใช้สอยในห้องเรียน กิจกรรมการส่งเสริมท้องถิ่นสู่สังคมอาเซียน และแนวทางการส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นด้วยสภาพแวดล้อมอาคารเรียนระดับประถมศึกษาสู่สังคมอาเซียนในเทศบาลเมือง จ.พระนครศรีอยุธยาที่นำไปสู่การอภิปรายผลการศึกษาดังนี้

5.1 สภาพปัจจุบันของอาคารเรียนระดับประถมศึกษา

สภาพแวดล้อมทางกายภาพอาคารเรียนระดับประถมศึกษาในเทศบาลเมือง จ.พระนครศรีอยุธยา จำนวน 8 แห่ง ได้รับการออกแบบ และกำหนดพื้นที่ใช้สอย ตามเป้าหมายของหลักสูตร ซึ่งการอภิปรายผลการวิจัยแยกเป็นประเด็นการสร้างประสบการณ์เรียนรู้ดังนี้

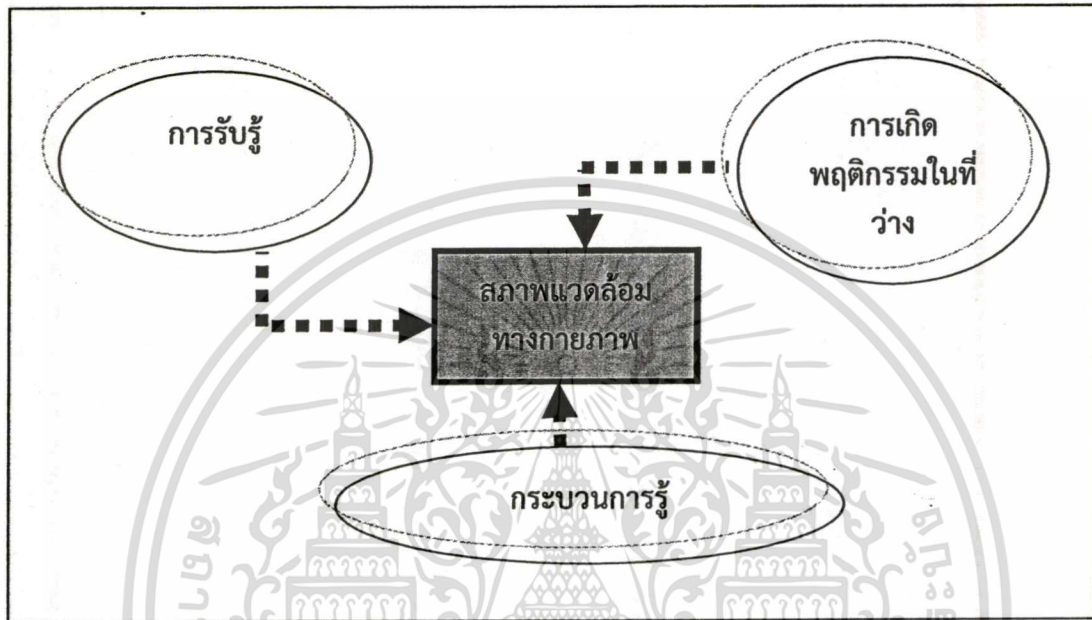
5.1.1 สภาพแวดล้อมทางกายภาพอาคารเรียนเพื่อการส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่น

สภาพแวดล้อมทางกายภาพ ได้แก่ อาคารเรียน สถานที่ฝึกปฏิบัติการตามกิจกรรม พื้นที่นันทนาการเป็น องค์ประกอบสำคัญของการจัดการศึกษาเพื่อการส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่น ดังนั้นทุกสถาบันจึงมีการจัดเตรียมสภาพแวดล้อมตามลักษณะการใช้งานในหลักสูตรดังแสดงในภาพประกอบที่ 5.1

ภาพที่ 5.1 แสดงตัวอย่างสภาพแวดล้อมทางกายภาพอาคารเรียน

จากภาพประกอบที่ 5.1 แสดงสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ใช้อาคารสถานที่ในปัจจุบัน ที่มีบทบาทของวัฒนธรรมชุมชนและท้องถิ่น รวมถึงระบบนิเวศน์ของชุมชน เป็นปัจจัยกำหนดการสร้างสรรค์สภาพแวดล้อมทางกายภาพ ซึ่งสอดคล้องกับความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมกับการใช้ทรัพยากรโดย วินัย วีระวัฒนานนท์ และบานชื่น สีสันผ่อง(2537) ได้อธิบายไว้ในภาพที่ 5.2

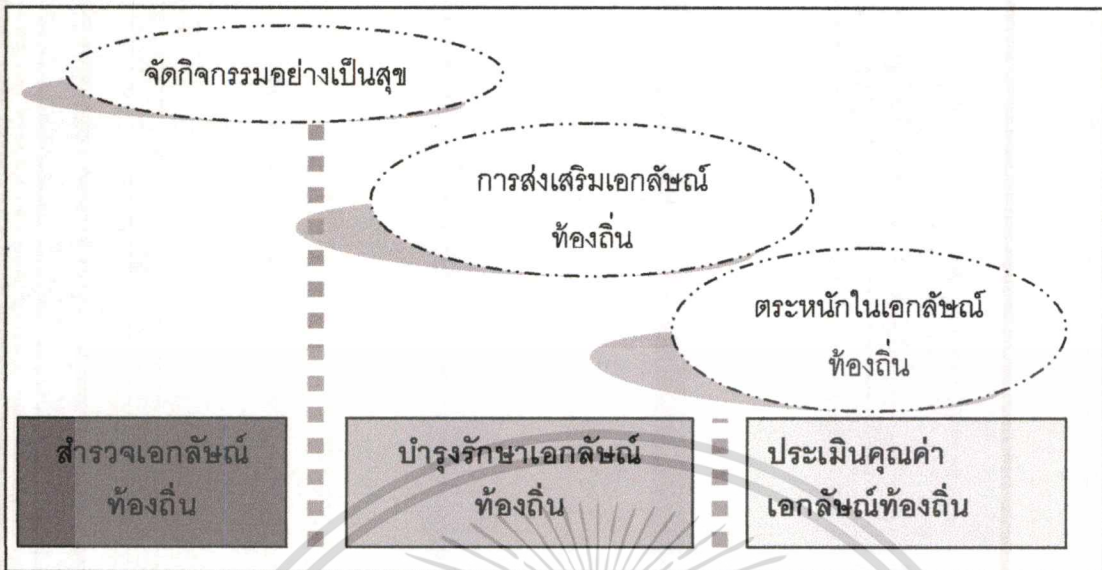

ภาพที่ 5.2 แสดงปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบกายภาพสิ่งแวดล้อม

จากภาพที่ 5.2 แสดงความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบกายภาพสิ่งแวดล้อม ที่มีรากฐานมาจากความต้องการพื้นฐานของผู้ที่อยู่ในสภาพแวดล้อมนั้น ซึ่งจะนำไปสู่การแลกเปลี่ยนเรียนรู้สภาพแวดล้อมทางกายภาพอาคารเรียนเพื่อการส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นต่อไป

5.1.2 อภิปรายผลการส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นในอาคารเรียนระดับประถมศึกษา

การส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นในอาคารเรียนระดับประถมศึกษา จ.พระนครศรีอยุธยา จากการสำรวจพบทั้งอาคารสร้างขึ้นมาหลายปีแต่อายุเกิน 10 ปี และไม่เกิน 20 ปี และบางโรงเรียนยังไม่มีพื้นที่ของตนเอง ใช้วิธีการเช่าที่ดินในบริเวณชุมชนที่เป็นจุดศูนย์กลางสาธารณูปโภคและสาธารณูปการซึ่งการจัดสรรพื้นที่ใช้สอยที่เหมาะสมกับหลักสูตรและพร้อมด้วยการให้บริการที่จำเป็นและสะดวกสบายมีผลต่อการเรียนรู้ประสบการณ์ในด้านกายภาพของพื้นที่ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เบญจมา เสงี่ยมะลิ (2531) ในด้านสภาพแวดล้อมสถานศึกษา ต้องเป็นพื้นที่ใช้สอยที่มีการทำกิจกรรมร่วมกันอย่างมีความสุขสบาย และปลอดภัย ซึ่งอธิบายได้ด้วยภาพ ที่ 5.3 ดังนี้

ภาพที่ 5.3 แสดงการส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นในอาคารเรียนระดับประถมศึกษา

จากภาพที่ 5.3 แสดงการส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นในอาคารเรียนระดับประถมศึกษา ซึ่งเป็นกิจกรรมที่สามารถสร้างสรรค์ให้เกิดการสร้างประสบการณ์ด้านการรับรู้ยอมรับและภาคภูมิใจในการเป็นส่วนหนึ่งในการส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นของสังคมดังภาพที่ 5.4 ต่อไปนี้

ภาพที่ 5.4 แสดงการสร้างกิจกรรมส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นในพื้นที่อาคารเรียน

การสร้างสิ่งแวดล้อมด้วยกิจกรรมส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นและมีการบำรุงรักษาย่อมมีผลต่อการรับรู้ประสบการณ์ของผู้อยู่ในสิ่งแวดล้อมนั้น ๆ ทั้งทางตรงและทางอ้อมในรูปแบบของสื่อและกิจกรรม ตามที่ ทศนา แก้วพลอย (2544) ได้กล่าวไว้ ซึ่งเป็นการส่งเสริมการพัฒนาผู้เรียนและหลักสูตรได้ต่อไปนี้

การส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นด้วยสภาพแวดล้อมอาคารเรียนระดับประถมศึกษาสู่สังคมอาเซียนในเทศบาลเมือง จ.พระนครศรีอยุธยา เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
55 | Page
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

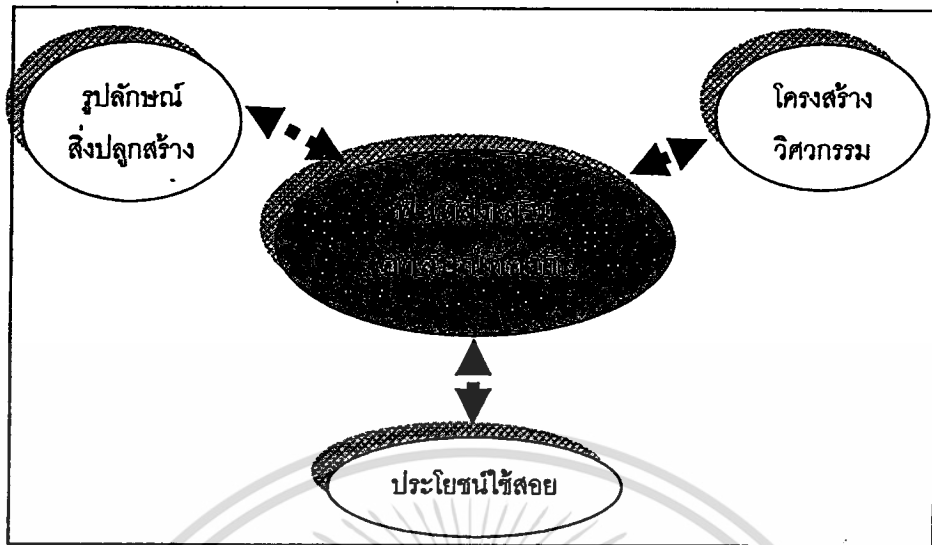
5.1.3 อภิปรายผลการจัดพื้นที่ส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นในอาคารเรียนระดับประถมศึกษา

ประสบการณ์เรียนรู้การส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นในระดับประถมศึกษา มีการกำหนดกิจกรรมต่าง ๆ ผ่านกระบวนการในหลักสูตรของแต่ละโรงเรียนซึ่ง โรงเรียนประถมศึกษา การศึกษาทั้ง 8 แห่ง ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีเป้าหมายการส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นที่แตกต่างกัน จึงทำให้แต่ละโรงเรียนมีการจัดพื้นที่ตามวัตถุประสงค์ของโรงเรียน ซึ่งใช้พื้นที่เฉพาะกลุ่มบุคลากรในโรงเรียนเดียวกันเท่านั้น จึงขาดการเชื่อมต่อประโยชน์ใช้สอยในกิจกรรมที่แตกต่างกันในต่างโรงเรียนดังตัวอย่างภาพที่ 5.5

ภาพที่ 5.5 แสดงพื้นที่ส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นในระดับประถมศึกษา

จากภาพที่ 5.5 แสดงการใช้พื้นที่ส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นในระดับประถมศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา ที่มีความหลากหลาย ซึ่งสามารถจัดความเชื่อมโยง เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ประสบการณ์ที่แตกต่างร่วมกันได้โดยสอดคล้องกับ โสภาคย์ ผาสุกนิรันดร์ (2537) ได้กล่าวถึงกระบวนการออกแบบสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่สมดุล ดังแสดงในภาพที่ 5.6

ภาพที่ 5.6 การออกแบบพื้นที่ส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่น

จากภาพที่ 5.6 การออกแบบพื้นที่ส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่น ด้วยพื้นฐานโครงสร้างวิศวกรรม ประโยชน์ใช้สอยและรูปลักษณะสิ่งปลูกสร้าง ช่วยพัฒนาประสบการณ์เรียนรู้ในสังคมซึ่งสอดคล้องกับ ทิศนา แชมมณี (2548) ในด้านการจัดองค์ประกอบสิ่งแวดล้อมให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องทั้งระบบการศึกษา

5.2 สรุปผลการส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นด้วยสภาพแวดล้อมกายภาพสู่สังคมอาเซียน

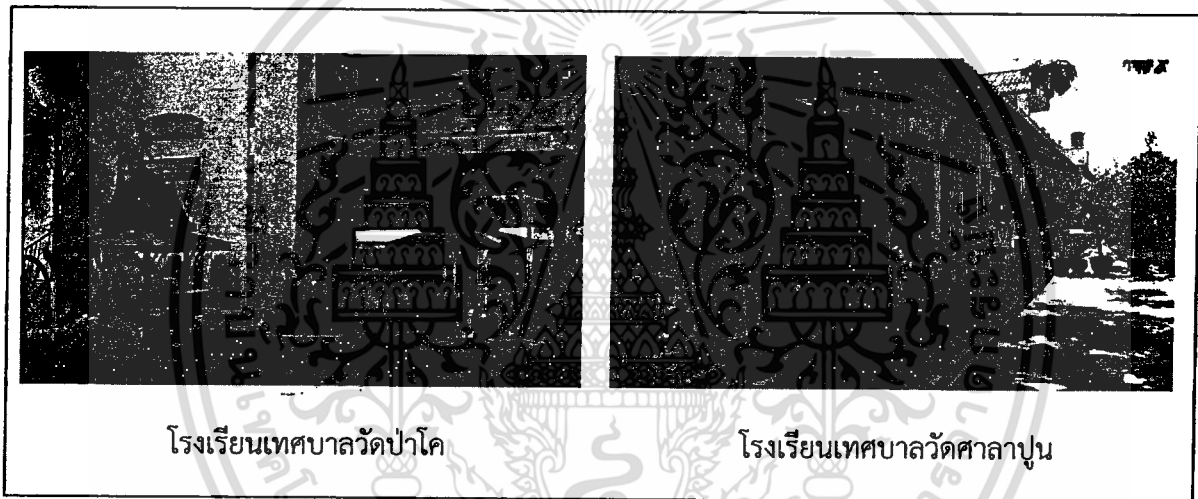
การส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นด้วยสภาพแวดล้อมอาคารเรียนระดับประถมศึกษาสู่สังคมอาเซียนใน เทศบาลเมือง จ.พระนครศรีอยุธยา มีข้อสรุปผลการวิจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม ความสัมพันธ์ระหว่าง พื้นที่ใช้สอยกับการส่งเสริมการเรียนรู้ทางสังคม และแนวทางการกำหนดพื้นที่ใช้สอยในอาคารเรียนเพื่อสร้าง ประสบการณ์การเรียนรู้ทางสังคม นำไปสู่การอภิปรายผลการศึกษาดังต่อไปนี้

1. สภาพแวดล้อมอาคารเรียนระดับประถมศึกษา บรรยากาศพื้นที่สีเขียวในโรงเรียนที่เป็นพื้นที่ สร้างสรรค์สภาพแวดล้อมทางกายภาพและทางด้านจิตใจมนุษย์สอดคล้องกับแนวคิดการปรับตัวให้เข้ากับ วัฒนธรรมสถานที่ กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสภาพแวดล้อมทางกายภาพ เกิดกระบวนการทาง พฤติกรรม สภาพแวดล้อมทางกายภาพและบทบาทในโรงเรียนระดับประถมศึกษาที่ผ่านการออกแบบเพื่อ ให้เกิดกระบวนการรับรู้และขยายความไปสู่การจัดกระบวนการรู้ เพื่อให้เกิดพฤติกรรมในที่ว่างตามที่ต้องการใน การพัฒนาสภาพแวดล้อมเพื่อการเรียนรู้ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา
2. ความพึงพอใจพื้นที่ใช้สอยในโรงเรียน กิจกรรมและการส่งเสริมท้องถิ่นสู่สังคมอาเซียน ใน สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคม การกำหนดเนื้อหาและประสบการณ์การเรียนรู้ หลังจากได้กำหนด

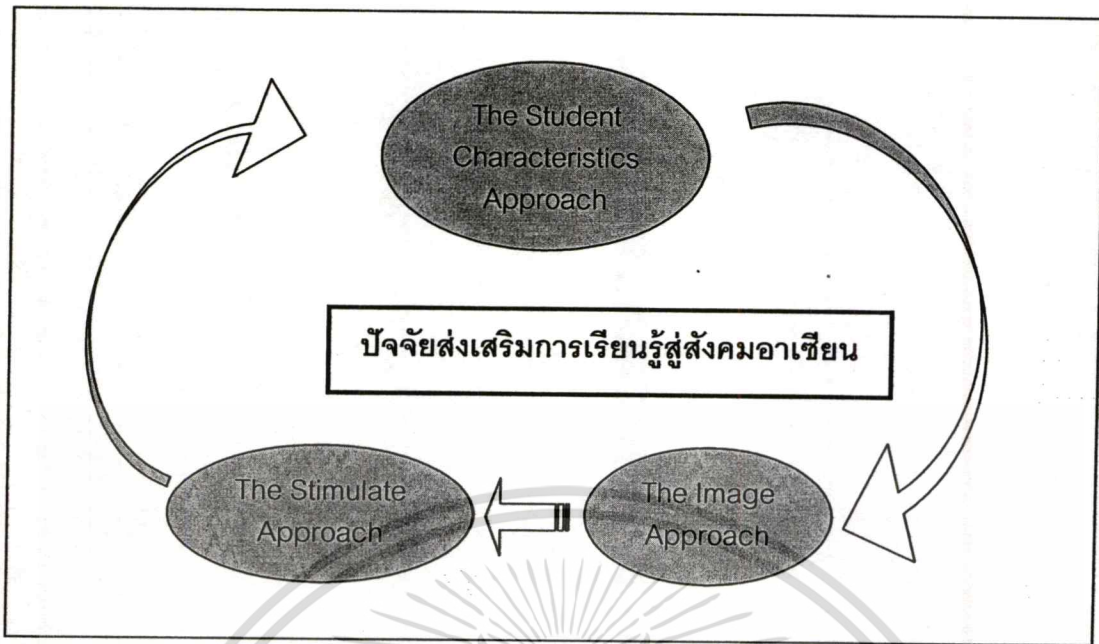
จุดมุ่งหมายของหลักสูตรแล้ว ก็ถึงขั้นการเลือกสาระความรู้ต่างๆ ที่จะนำไปสู่การพัฒนาผู้เรียน ให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ เพื่อความสมบูรณ์ให้ได้ วิชาความรู้ที่ถูกต้องเหมาะสม ซึ่งสนับสนุนได้ด้วยแนวคิดสภาพแวดล้อมสถานศึกษา การจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา การวางแผนพัฒนาพื้นที่ใช้สอยในโรงเรียนเพื่อส่งเสริมท้องถิ่นสู่สังคมอาเซียนโดยมีปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ และการส่งเสริมท้องถิ่นสู่สังคมอาเซียนที่ส่งผลกระทบต่อโดยตรงการสร้างประสบการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคม

การส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นด้วยสภาพแวดล้อมอาคารเรียนระดับประถมศึกษาสู่สังคมอาเซียนในเทศบาลเมือง จ.พระนครศรีอยุธยา ทั้ง 8 แห่ง ตั้งอยู่ในบริเวณชุมชนที่มีการบริการสาธารณูปโภคและสาธารณูปการที่ให้บริการในท้องถิ่น ซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานในการส่งเสริมมีความสามารถในการสร้างประสบการณ์เชื่อมต่อกับสังคมการศึกษาสู่สังคมชุมชนท้องถิ่นดังแสดงในภาพที่ 5.7

ภาพที่ 5.7 แสดงการสร้างบรรยากาศเอกลักษณ์ท้องถิ่นด้วยสภาพแวดล้อมอาคารเรียน

จากภาพที่ 5.7 การบูรณาการบรรยากาศเอกลักษณ์ท้องถิ่นด้วยสภาพแวดล้อมอาคารเรียนเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้เกิดการเรียนรู้และแลกเปลี่ยนทางประสบการณ์สู่สังคมอาเซียน สอดคล้องกับ สมหวัง พิทยา นุวัฒน์ (2527) ที่ได้อธิบายการประเมินสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยด้านการวัดภาพพจน์ คุณลักษณะของนักศึกษา และสิ่งเร้าเชิงสภาพแวดล้อม ซึ่งเป็นปัจจัยส่งเสริมการเรียนรู้ดังแสดงในแผนภาพที่ 5.8

ภาพที่ 5.8 แสดงปัจจัยส่งเสริมการเรียนรู้สู่สังคมอาเซียน

จากแผนภาพที่ 5.8 การส่งเสริมการเรียนรู้สู่สังคมอาเซียนด้วยปัจจัยจากภาพลักษณ์ของเอกลักษณ์ท้องถิ่นที่สื่อถึงการเรียนรู้ในระดับเชื่อมโยงชุมชนด้วยกระบวนการบูรณาการประสบการณ์ ซึ่งเป็นแนวทางสำคัญนำไปสู่การสร้างนโยบายส่งเสริมการเรียนรู้ระดับประถมศึกษาสู่สังคมอาเซียนต่อไป

5.3 ข้อเสนอแนะการส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นระดับประถมศึกษาสู่สังคมอาเซียน

การส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นด้วยสภาพแวดล้อมอาคารเรียนระดับประถมศึกษาสู่สังคมอาเซียนเป็นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ใช้สอยในห้องเรียน กิจกรรมการเรียนการสอน และการส่งเสริมท้องถิ่นสู่สังคมอาเซียน ซึ่งสภาพแวดล้อมการเรียนรู้สนับสนุนและอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอน สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เหมาะสม เช่น ห้องเรียนมีความสะดวกสบาย มีอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนครบถ้วน ทำให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียน ผู้สอนก็มีความสุขในการสอน สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ก็จะช่วยสนับสนุนและส่งเสริมให้การเรียนการสอนดำเนินไปด้วยความราบรื่น สะดวก รวดเร็ว ตามแผนที่วางไว้ ทั้งนี้สภาพแวดล้อมการเรียนรู้สนับสนุนการเรียนรู้หลายด้านเช่น ทำให้ผู้เรียนเกิดความประทับใจ เป็นตัวกระตุ้นผู้เรียนให้มีความสนใจและเกิดแรงจูงใจในการเรียนเปลี่ยนเจตคติไปในทางที่ดี มีความพึงพอใจในการเรียนช่วยให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปัจจัยสำคัญในกระบวนการเรียนการสอนก็คือความรู้สึกที่เกิดจากตัวผู้เรียน ความรู้สึก ด้วยเหตุที่จำนวนสถาบันการศึกษาเพิ่มขึ้นดังกล่าว อาคารเรียนจึงถูกออกแบบและปลูกสร้างเพื่อรองรับการขยายตัวทางการศึกษา ล้วนประกอบด้วยห้องที่มีขนาดและรูปแบบแตกต่างตามลักษณะกิจกรรมการเรียนการสอน ทั้งนี้ การเลือกใช้รูปแบบพื้น ผนังและฝ้าเพดาน ในห้องเรียนย่อมมีผลต่อประสิทธิภาพการ

เรียนการสอน สภาพแวดล้อมของอาคารเรียน และความตระหนักในเอกลักษณ์ท้องถิ่น รวมทั้งส่งผลกระทบต่อ การพัฒนาคุณภาพอาคารเรียน ระดับประถมศึกษาโดยเฉพาะในเทศบาลเมือง จ.พระนครศรีอยุธยา

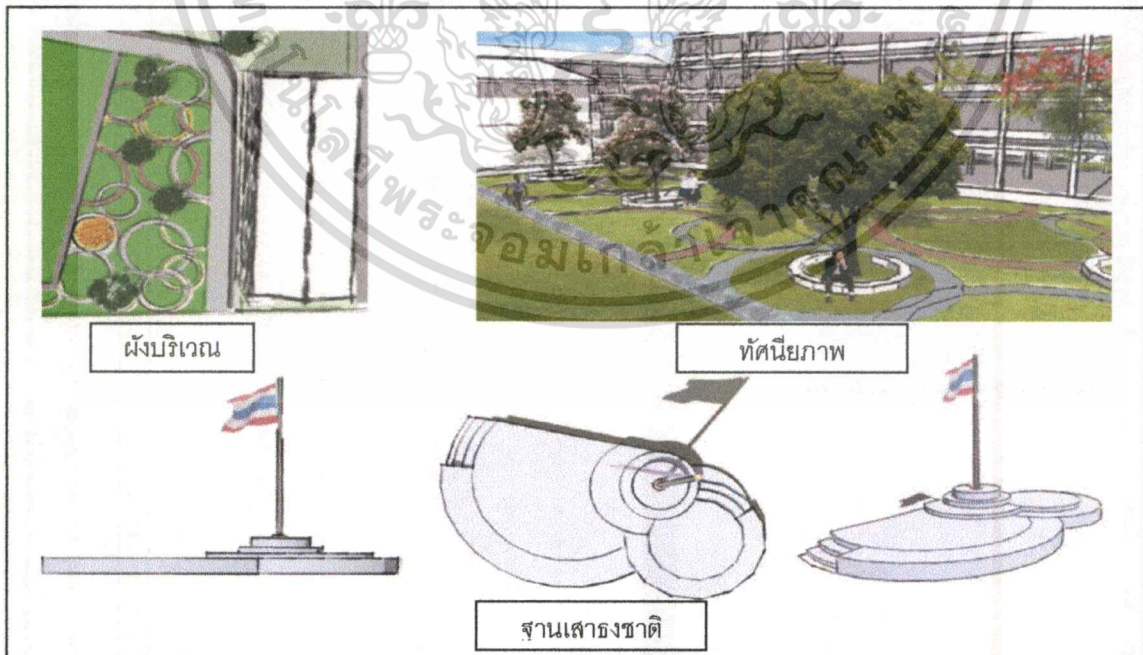
ข้อเสนอแนะการวิจัยด้านการส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นด้วยสภาพแวดล้อมอาคารเรียน ระดับประถมศึกษาสู่สังคมอาเซียน คณะผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะจากการวิจัยดังต่อไปนี้

1. เสนอแนะต่อผู้บริหาร ครู อาจารย์ ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ด้านความต้องการ ความจำเป็นและปัญหาทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองและการปกครอง ตลอดจนนโยบายทางการศึกษาของรัฐ ข้อมูลทางด้านจิตวิทยา ปรัชญาการศึกษา ความต้องการของผู้เรียน ตลอดจนวิเคราะห์สภาพปัจจุบันของอาคารเรียนระดับประถมศึกษา เพื่อพิจารณาข้อบกพร่อง ที่ควรปรับปรุงแก้ไข

2. เสนอแนะต่อผู้ดูแลสภาพแวดล้อมอาคารเรียนระดับประถมศึกษา ศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างพื้นที่ใช้สอยในห้องเรียน กิจกรรมการเรียนการสอน และการส่งเสริมท้องถิ่นสู่สังคม ทำให้ผู้เรียนเกิด ความประทับใจ เป็นตัวกระตุ้นผู้เรียนให้มีความสนใจและเกิดแรงจูงใจในการเรียนเปลี่ยนเจตคติไปในทางที่ดี มีความพึงพอใจในเอกลักษณ์ท้องถิ่น

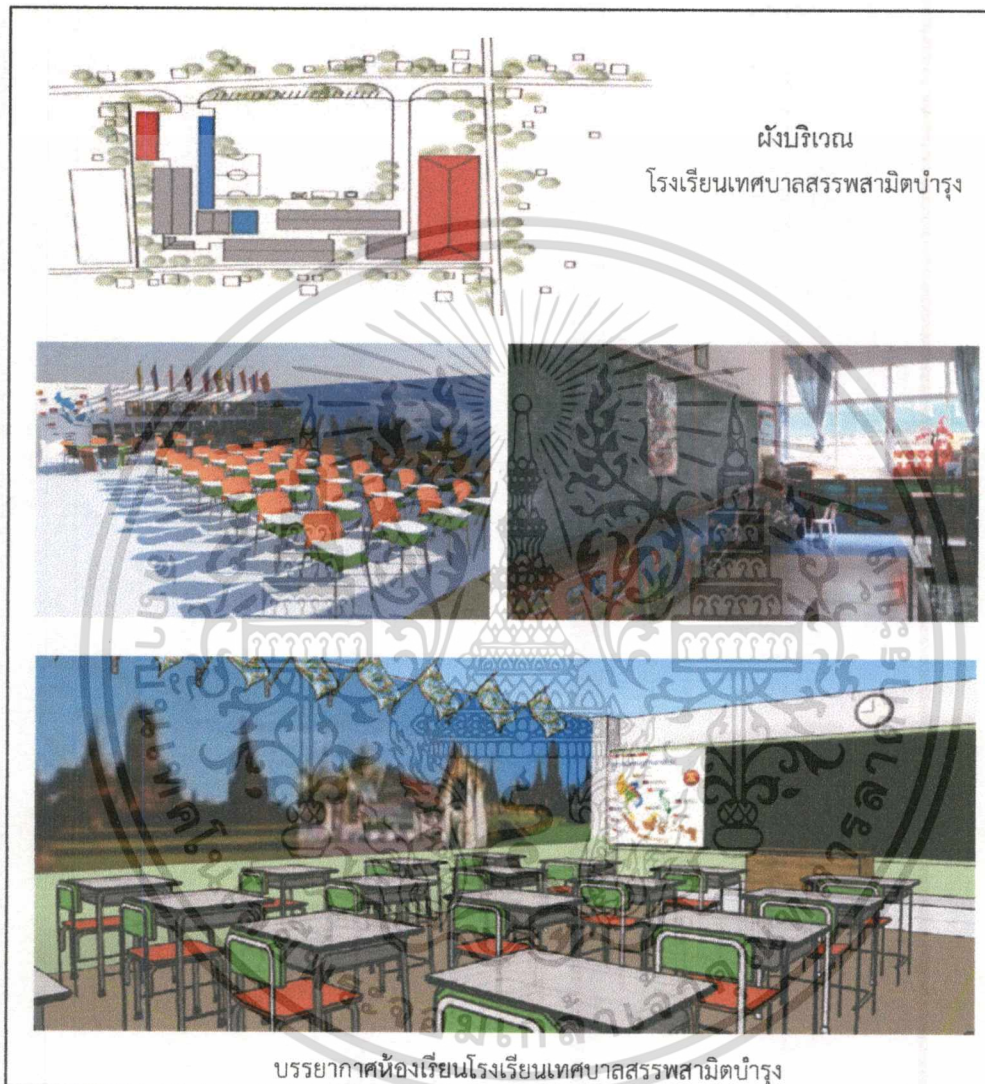
3. เสนอแนะการออกแบบสภาพแวดล้อมอาคารเรียนกรณีศึกษา ด้วยแนวทางการส่งเสริม เอกลักษณ์ท้องถิ่นด้วยสภาพแวดล้อมอาคารเรียนระดับประถมศึกษาสู่สังคมอาเซียนดังนี้

โรงเรียนชุมชนป้อมเพชร แนวคิดในการออกแบบ : การรวมตัวเป็น 1 จากบริเวณพื้นที่ ด้านหน้าของโรงเรียนที่มีป้อมเพชรอยู่ และยังเป็นปากแม่น้ำป่าสักที่มาบรรจบกับแม่น้ำเจ้าพระยา

ภาพที่ 5.9 แสดงการแนวคิดในการออกแบบ : การรวมตัวเป็น 1 โรงเรียนชุมชนป้อมเพชร

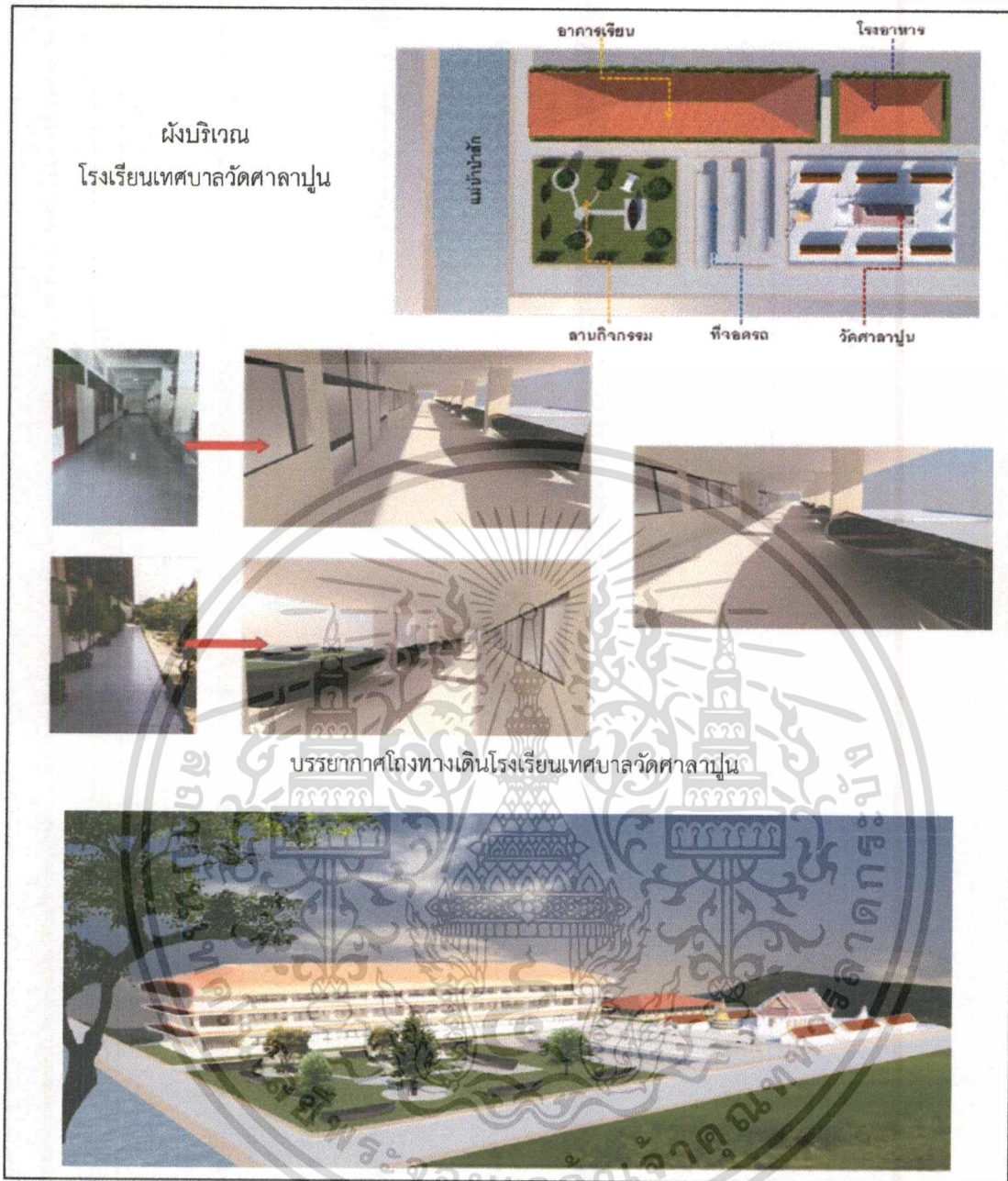
โรงเรียนเทศบาลสรรพสามิตบำรุง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา แนวคิดการออกแบบ รอบตัวและวัฒนธรรมวิถีชีวิต จากเอกลักษณ์ท้องถิ่นที่มีประวัติมายาวนาน บริบทโดยรอบของจังหวัด พระนครศรีอยุธยาที่สะท้อนประวัติศาสตร์รอบๆ โรงเรียน

ภาพที่ 5.10 แสดงการแนวคิดในการออกแบบห้องเรียนด้วยวัฒนธรรมวิถีชีวิต

จากภาพแสดงการแนวคิดในการออกแบบห้องเรียนด้วยวัฒนธรรมวิถีชีวิตที่ต้องมีการเรียนการสอน จึงมีแนวความคิดที่บ่งบอกให้เห็นคุณค่าของเอกลักษณ์ เพื่อต้อนรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

โรงเรียนเทศบาลวัดศาลาปูน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตั้งอยู่บนพื้นที่ลุ่มน้ำ มีความผูกพันกับลำน้ำและมีเอกลักษณ์ที่เกี่ยวข้องกับน้ำอย่างชัดเจน ในการพัฒนาจึงใช้ เรือ พาหนะในการสัญจรทางน้ำ มาเป็นแนวคิดหลัก เพื่อสื่อถึงความเป็นเอกลักษณ์สู่ประชาคมอาเซียน

ภาพที่ 5.11 แสดงทัศนียภาพโรงเรียนเทศบาลวัดศาลาปูน

การส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นด้วยสภาพแวดล้อมอาคารเรียนระดับประถมศึกษาสู่สังคมอาเซียนนั้น ปัจจัยทางด้านผู้ใช้อาคาร กิจกรรมการเรียนการสอน และการส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่น เป็นส่วนสำคัญที่ต้องศึกษาเพื่อนำเสนอเอกลักษณ์ท้องถิ่น ทั้งนี้การส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นจากการเลือกใช้สื่อประกอบสภาพแวดล้อมอาคารเรียนดังกล่าว จะต้องสัมพันธ์กับพื้นที่ใช้สอยในห้องเรียน กิจกรรมการเรียนการสอน และการสร้างความตระหนักในวัฒนธรรมท้องถิ่น

บรรณานุกรม

กนก จันทร์ทอง, สิ่งแวดล้อม : ความรู้เรื่องสิ่งแวดล้อม, ปัตตานี : คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, 2541.

กระทรวงวัฒนธรรม, จดหมายเหตุประเทศไทย พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : กระทรวงวัฒนธรรม, 2552

จันทน์ เพชรานนท์. การจัดการสภาพแวดล้อมทางกายภาพของวัฒนธรรมพื้นบ้านไทยวน. กรุงเทพฯ :

ภาควิชาสถาปัตยกรรมภายใน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า

เจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2552.

ถวัลย์ มาศจรส. คู่มือการจัดทำสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นด้านวัฒนธรรม พัฒนาการทางประวัติศาสตร์และ

เอกลักษณ์ของท้องถิ่น. กรุงเทพฯ : อารักษ์พร, 2549.

ทิตนา แคมมณี (2548) รูปแบบการเรียนการสอน : ทางเลือกที่หลากหลาย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่ง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ทองอินทร์ วงศ์โสธร, วิทยาลัยชุมชน : รูปแบบสถาบันอุดมศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี, กรุงเทพฯ :

สำนักงานโครงการปฏิรูปอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2544.

มาณี ไชยธีรานวัฒน์ศิริ, รายงานการติดตามและประเมินสถานการณ์การปฏิรูปการเรียนรู้ระดับอุดมศึกษา,

กรุงเทพฯ : สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2548.

เบญจา แสงมะลิ, (2531) การจัดห้องเรียนและสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาปฐมวัย. ในเอกสารการสอน

ชุดวิชาฝึกอบรมครูและผู้เกี่ยวข้องกับการเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย หน่วยที่ 5 .นนทบุรี:

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

พัสดราภรณ์ ทิพย์โสธร, การบูรณาการสภาพแวดล้อมทางด้านกายภาพจากรูปทรงสถาปัตยกรรม การ

ตกแต่งภายในและการออกแบบครุภัณฑ์อาคารเรียนเพื่อสนับสนุนการผลิตบัณฑิตครูศาสตร์

อุตสาหกรรม : กรณีศึกษา สถาบันอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล รายงานการวิจัย,

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2551.

พัสดราภรณ์ ทิพย์โสธร, สภาพแวดล้อมทางสถาปัตยกรรมที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอน

ระดับอุดมศึกษาของสถาบันการศึกษารัฐบาลในจังหวัดปทุมธานี รายงานการวิจัย, สถาบัน

เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2552.

พัสดราภรณ์ ทิพย์โสธร, การจัดการสภาพแวดล้อมอาคารเรียนระดับประถมศึกษาในสังกัด

กรุงเทพมหานคร พื้นที่กลุ่มศรีนครินทร์ เพื่อรองรับประชากรขยายตัวจากสนามบินนานาชาติ

สุวรรณภูมิ รายงานการวิจัย, คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ

ทหารลาดกระบัง, 2553.

บรรณานุกรม(ต่อ)

- พิกุล สีหาพงษ์. รายงานการวิจัยเรื่องวัฒนธรรมสภาพแวดล้อมและค่านิยมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ความดีและความสุขของผู้เรียน. กรุงเทพฯ : กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2545.
- ถาวรธณ สกุลกรุณาอารีย์. ร่วมปฏิรูปการเรียนรู้กับครูต้นแบบ. กรุงเทพฯ : สำนักนโยบายแผนและมาตรฐานการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาแห่งชาติ (สกศ.) สำนักนายกรัฐมนตรี, 2545.
- วินัย พงศ์ศรีเพียร, สรรพสาระประวัติศาสตร์-มนุษยศาสตร์, กรุงเทพฯ : สามลดา, 2550.
- วินัย วีระพัฒนานนท์ และบานชื่น สีพันผ่อง, *สิ่งแวดล้อมศึกษา: (ฉบับต้นแบบ) การศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน*, กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.
- วิรัตน์ แก้วสาร, เอฟทีเอไทย-อินเดีย สะพานเชื่อมเอเชียใต้และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้, *Industrial Technology Review* 13,162 (มี.ค.2550) 101-106.
- สถาพร ดิบุญมี ณ ชุมแพ; พัศตราภรณ์ ทิพย์โสธร. สภาพแวดล้อมทางสถาปัตยกรรมที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอน ระดับอุดมศึกษาของสถาบันการศึกษารัฐบาล จังหวัดปทุมธานี. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2551.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ และคณะ (2525) รายงานวิจัย: *การเปรียบเทียบสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยไทย*. กรุงเทพฯ : จุฬามหาวิทยาลัย.
- สุธรรม อารีกุล. โครงการศึกษาวิจัยเรื่องอุดมศึกษาไทย : วิกฤตและทางออก. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหาวิทาลัยเกษตรศาสตร์, 2540.
- โสภาคย์ ผาสุขนิรันต์, (2537) *การออกแบบสภาพแวดล้อมในชุมชน*, กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ประกายพริก.
- สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. *วัฒนธรรมของผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรม*. กรุงเทพฯ : สำนักงาน, 2540.

ที่ ศธ 0524.04/ 0987

สาขาวิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรมและการออกแบบ
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เลขที่ 1 ซอยฉลองกรุง1 แขวงลาดกระบัง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

๑๑ มีนาคม 2556

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์สำรวจและเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนเทศบาลวัดเขยีน

ด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พัสตราภรณ์ ทิพย์โสธร อาจารย์ประจำสาขาวิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรมและการออกแบบ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อยู่ในระหว่างการทำวิจัย เรื่อง การส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นด้วยสภาพแวดล้อมอาคารเรียนระดับประถมศึกษาสู่สังคมอาเซียน ในเทศบาลเมืองจังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยทุนสนับสนุนจากเงินรายได้ปีงบประมาณ 2556 มีความประสงค์ขอความอนุเคราะห์ให้คณะผู้วิจัยเข้าเยี่ยมชม บันทึกภาพอาคารสถานที่ และเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม เพื่อประกอบการวิจัย ณ โรงเรียนวัดเขยีน ในวันที่ 18 มีนาคม 2556 เวลา 09.00 น. โดยมีหัวหน้าโครงการวิจัยและคณะผู้วิจัยจำนวน 3 คน เป็นผู้เก็บข้อมูล

จึงเรียนมาเพื่อทราบและขอความอนุเคราะห์ จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิสุทธิ สุนทรกนกพงศ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานวิชาการและบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติการแทนคณบดี

สาขาวิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรมและการออกแบบ

โทรศัพท์ (02)329-8000 ต่อ 3713 ไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

โทรสาร (02)329-84442 อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

knjintan@kmitl.ac.th

ที่ ศธ 0524.04/ 0987

สาขาวิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรมและการออกแบบ
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เลขที่ 1 ซอยฉลองกรุง1 แขวงลาดกระบัง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

|| มีนาคม 2556

เรื่อง ขออนุญาตและเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนเทศบาลวัดแม่นางปลื้ม

ด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พัสตราภรณ์ ทิพย์โสธร อาจารย์ประจำสาขาวิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรมและการออกแบบ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อยู่ในระหว่างการทำวิจัย เรื่อง การส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นด้วยสภาพแวดล้อมอาคารเรียนระดับประถมศึกษาสู่สังคมอาเซียน ในเทศบาลเมืองจังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยทุนสนับสนุนจากเงินรายได้ปีงบประมาณ 2556 มีความประสงค์ขออนุญาตให้คณะผู้วิจัยเข้าเยี่ยมชม บันทึกภาพอาคารสถานที่ และเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม เพื่อประกอบการวิจัย ณ โรงเรียนเทศบาลวัดแม่นางปลื้ม ในวันอังคาร ที่ 26 มีนาคม 2556 เวลา 09.00 น. โดยมีหัวหน้าโครงการวิจัยและคณะผู้วิจัยจำนวน 3 คน เป็นผู้เก็บข้อมูล

จึงเรียนมาเพื่อทราบและขออนุญาต จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิสุทธิ์ สุนทรกนกพงศ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานวิชาการและบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติการแทนคณบดี

สาขาวิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรมและการออกแบบ

โทรศัพท์ (02)329-8000 ต่อ 3713

โทรสาร (02)329-84442

knjintan@kmitl.ac.th

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/ 0987

สาขาวิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรมและการออกแบบ
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เลขที่ 1 ซอยฉลองกรุง1 แขวงลาดกระบัง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

๑๑ มีนาคม 2556

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์สำรวจและเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนเทศบาลสรรพสามิตบำรุง

ด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พัสตราภรณ์ ทิพย์โสธร อาจารย์ประจำสาขาวิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรมและการออกแบบ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อยู่ในระหว่างการทำวิจัย เรื่อง การส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นด้วยสภาพแวดล้อมอาคารเรียนระดับประถมศึกษาสู่สังคมอาเซียน ในเทศบาลเมืองจังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยทุนสนับสนุนจากเงินรายได้ปีงบประมาณ 2556 มีความประสงค์ขอความอนุเคราะห์ให้คณะผู้วิจัยเข้าเยี่ยมชม บันทึกภาพอาคารสถานที่ และเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม เพื่อประกอบการวิจัย ณ โรงเรียนเทศบาลสรรพสามิตบำรุง ในวันพฤหัสบดี ที่ 21 มีนาคม 2556 เวลา 09.00 น. โดยมีหัวหน้าโครงการวิจัยและคณะผู้วิจัยจำนวน 3 คน เป็นผู้เก็บข้อมูล

จึงเรียนมาเพื่อทราบและขอความอนุเคราะห์ จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิสุทธิ์ สุนทรกนกพงศ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานวิชาการและบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติการแทนคณบดี

สาขาวิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรมและการออกแบบ

โทรศัพท์ (02)329-8000 ต่อ 3713 ในวันว่างสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

โทรสาร (02)329-84442 อีเมล knjintan@kmitl.ac.th อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

knjintan@kmitl.ac.th

ที่ ศธ 0524.04/ 0987

สาขาวิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรมและการออกแบบ
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เลขที่ 1 ซอยฉลองกรุง1 แขวงลาดกระบัง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

๑๑ มีนาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์สำรวจและเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนป้อมเพชร

ด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พัสตราภรณ์ ทิพย์โสธร อาจารย์ประจำสาขาวิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรมและการออกแบบ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อยู่ในระหว่างการทำวิจัย เรื่อง การส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นด้วยสภาพแวดล้อมอาคารเรียนระดับประถมศึกษาสู่สังคมอาเซียน ในเทศบาลเมืองจังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยทุนสนับสนุนจากเงินรายได้ปีงบประมาณ ๒๕๕๖ มีความประสงค์ขอความอนุเคราะห์ให้คณะผู้วิจัยเข้าเยี่ยมชม บันทึกภาพอาคารสถานที่ และเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม เพื่อประกอบการวิจัย ณ โรงเรียนชุมชนป้อมเพชร ในวันอังคาร ที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๖ เวลา ๐๙.๐๐ น. โดยมีหัวหน้าโครงการวิจัยและคณะผู้วิจัยจำนวน ๓ คน เป็นผู้เก็บข้อมูล

จึงเรียนมาเพื่อทราบและขอความอนุเคราะห์ จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิสุทธิ์ สุนทรกนกพงศ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานวิชาการและบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติการแทนคณบดี

สาขาวิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรมและการออกแบบ

โทรศัพท์ (๐๒) ๓๒๙-๘๐๐๐ ต่อ ๓๗๑๓ ในวันสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

โทรสาร (๐๒) ๓๒๙-๘๔๔๔๒ อีเมล knjintan@kmitl.ac.th

knjintan@kmitl.ac.th

ที่ ศธ 0524.04/ 0987

สาขาวิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรมและการออกแบบ
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เลขที่ 1 ซอยฉลองกรุง1 แขวงลาดกระบัง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

๒ มีนาคม 2556

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์สำรวจและเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนเทศบาลวัดป่าโค

ด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พัสตราภรณ์ ทิพย์โสธร อาจารย์ประจำสาขาวิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรมและการออกแบบ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อยู่ในระหว่างการทำวิจัย เรื่อง การส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นด้วยสภาพแวดล้อมอาคารเรียนระดับประถมศึกษาสู่สังคมอาเซียน ในเทศบาลเมืองจังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยทุนสนับสนุนจากเงินรายได้ปีงบประมาณ 2556 มีความประสงค์ขอความอนุเคราะห์ให้คณะผู้วิจัยเข้าเยี่ยมชม บันทึกภาพอาคารสถานที่ และเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม เพื่อประกอบการวิจัย ณ โรงเรียนเทศบาลวัดป่าโค ในวันพุธ ที่ 27 มีนาคม 2556 เวลา 09.00 น. โดยมีหัวหน้าโครงการวิจัยและคณะผู้วิจัยจำนวน 3 คน เป็นผู้เก็บข้อมูล

จึงเรียนมาเพื่อทราบและขอความอนุเคราะห์ จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิสุทธิ์ สุนทรกนกพงศ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานวิชาการและบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติการแทนคณบดี

สาขาวิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรมและการออกแบบ

โทรศัพท์ (02)329-8000 ต่อ 3713

โทรสาร (02)329-84442

knjintan@kmitl.ac.th

ที่ ศธ 0524.04/ 0995

สาขาวิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรมและการออกแบบ
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เลขที่ 1 ซอยฉลองกรุง1 แขวงลาดกระบัง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

12 มีนาคม 2556

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์สำรวจและเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนเทศบาลวัดรัตนชัย

ด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พัสตราภรณ์ ทิพย์โสธร อาจารย์ประจำสาขาวิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรมและการออกแบบ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อยู่ในระหว่างการทำวิจัย เรื่อง การส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นด้วยสภาพแวดล้อมอาคารเรียนระดับประถมศึกษาสู่สังคมอาเซียน ในเทศบาลเมืองจังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยทุนสนับสนุนจากเงินรายได้ปีงบประมาณ 2556 มีความประสงค์ขอความอนุเคราะห์ให้คณะผู้วิจัยเข้าเยี่ยมชม บันทึกภาพอาคารสถานที่ และเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม เพื่อประกอบการวิจัย ณ โรงเรียนเทศบาลวัดรัตนชัย ในวันจันทร์ ที่ 25 มีนาคม 2556 เวลา 09.00 น. โดยมีหัวหน้าโครงการวิจัยและคณะผู้วิจัยจำนวน 3 คน เป็นผู้เก็บข้อมูล

จึงเรียนมาเพื่อทราบและขอความอนุเคราะห์ จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิสุทธิ์ สุนทรกนกพงศ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานวิชาการและบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติการแทนคณบดี

สาขาวิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรมและการออกแบบ

โทรศัพท์ (02)329-8000 ต่อ 3713 ในวันไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

โทรสาร (02)329-84442 อีเมล knjintan@kmitl.ac.th

knjintan@kmitl.ac.th

ที่ ศธ 0524.04/ 0987

สาขาวิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรมและการออกแบบ
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เลขที่ 1 ซอยฉลองกรุง1 แขวงลาดกระบัง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

11 มีนาคม 2556

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์สำรวจและเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนเทศบาลวัดตองปุโบราณคดีตร

ด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พัสตราภรณ์ ทิพย์โสธร อาจารย์ประจำสาขาวิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรมและการออกแบบ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อยู่ในระหว่างการทำวิจัย เรื่อง การส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นด้วยสภาพแวดล้อมอาคารเรียนระดับประถมศึกษาสู่สังคมอาเซียน ในเทศบาลเมืองจังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยทุนสนับสนุนจากเงินรายได้ปีงบประมาณ 2556 มีความประสงค์ขอความอนุเคราะห์ให้คณะผู้วิจัยเข้าเยี่ยมชม บันทึกภาพอาคารสถานที่ และเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม เพื่อประกอบการวิจัย ณ โรงเรียนเทศบาลวัดตองปุโบราณคดีตร ในวันพุธ ที่ 20 มีนาคม 2556 เวลา 09.00 น. โดยมีหัวหน้าโครงการวิจัยและคณะผู้วิจัยจำนวน 3 คน เป็นผู้เก็บข้อมูล

จึงเรียนมาเพื่อทราบและขอความอนุเคราะห์ จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิสุทธิ สุนทรกนกพงศ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานวิชาการและบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติการแทนคณบดี

สาขาวิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรมและการออกแบบ

โทรศัพท์ (02)329-8000 ต่อ 3713 ไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

โทรสาร (02)329-84442 อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

knjintan@kmitl.ac.th

ที่ ศธ 0524.04/

0995

สาขาวิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรมและการออกแบบ
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เลขที่ 1 ซอยฉลองกรุง1 แขวงลาดกระบัง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

๒ มีนาคม 2556

เรื่อง ขออนุญาตและเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนเทศบาลวัดศาลาปูน

ด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พัสตราภรณ์ ทิพย์โสธร อาจารย์ประจำสาขาวิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรมและการออกแบบ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อยู่ในระหว่างการทำวิจัย เรื่อง การส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นด้วยสภาพแวดล้อมอาคารเรียนระดับประถมศึกษาสู่สังคมอาเซียน ในเทศบาลเมืองจังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยทุนสนับสนุนจากเงินรายได้ปีงบประมาณ 2556 มีความประสงค์ขออนุญาตให้คณะผู้วิจัยเข้าเยี่ยมชม บันทึกรูปภาพอาคารสถานที่ และเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม เพื่อประกอบการวิจัย ณ โรงเรียนเทศบาลวัดศาลาปูน ในวันศุกร์ ที่ 22 มีนาคม 2556 เวลา 09.00 น. โดยมีหัวหน้าโครงการวิจัยและคณะผู้วิจัยจำนวน 3 คน เป็นผู้เก็บข้อมูล

จึงเรียนมาเพื่อทราบและขออนุญาต จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิสุทธิ์ สุนทรกนกพงศ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

สาขาวิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรมและการออกแบบ

โทรศัพท์ (02)329-8000 ต่อ 3713 ในวันไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

โทรสาร (02)329-84442 อีเมล knjintan@kmitl.ac.th

knjintan@kmitl.ac.th

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และตั้งชื่ออ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีแนวโน้มไปใช้
การส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่นด้วยสภาพแวดล้อมอาคารเรียนระดับประถมศึกษาสงคมหาเข็ยในเทศบาลเมือง จ.พระนครศรีอยุธยา

**แบบสำรวจและสังเกตพื้นที่ใช้สอยในโรงเรียนประถมศึกษา
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา**

สถานที่เก็บข้อมูล โรงเรียนเทศบาลวัดเขียน สํารวจโดย.....
วันที่สำรวจและสังเกต.....เวลา.....
จำนวนนักศึกษา.....คณาจารย์.....เจ้าหน้าที่.....

บริเวณที่สำรวจและสังเกต	ภาพถ่าย	สภาพปัจจุบัน		
		ดี	พอใช้	ปรับปรุง
1. ป้ายชื่อโรงเรียน				
2. ประตูทางเข้า – ออก				
3. รูปทรงอาคารเรียน				
4. ห้องเรียนและห้องปฏิบัติการ				
5. โถงทางเดิน				
6. โรงอาหารและพื้นที่ขายอาหาร				
7. ห้องสมุด ห้องประชุม				
8. สนามกีฬา พื้นที่สีเขียว หรือลานกิจกรรมกลางแจ้ง				
9. พื้นที่จัดการสุขอนามัย เช่น น้ำดื่ม การจัดเก็บขยะ				
10. นักเรียนทำกิจกรรมต่างในโรงเรียน				
Sketch ผังบริเวณโรงเรียน อย่างง่าย				

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้